22 Mayıs 1987
22. Mai 1987
Nummer: 109
15 GÜNLÜK GAZETE
Redakt.: Moltkestr. 45
4100 Duisburg 1
Tel: 0203/34 03 97
Tlx: 855705 inmed d

Türkiye Postası

F.ALMANYA: 2,50 DM
FRANSA: 7.- FF
BELÇİKA: 50.- BF
HOLLANDA: 3.- G
İNGİLTERE: 70 Pence
DANİMARKA: 10.- KRN
İSVEÇ: 8.- KRN
AVUSTURYA: 20 S
İSVİÇRE: 2,5 Sfr

Postvertriebsstück Gebühr bezahlt 1 H 13 19 D

Eski NATO generali Gert Bastian'la silahsızlanma üzerine görüştük

"Sıfır çözüm ciddiye alınmalıdır"

1983 yılında aslında NATO tarafından yapılmış olan Batı Avrupa'daki ABD ve SSCB orta menzili atom roketlerinin kaldırılmasına yönelik "sıfır çözüm" önerisi, askeri gücünü Batı blokunun hizmetine sunmuş olan Fransa ve Ingiltere' nin füzelerini dikkate almadığı için Sovyetler tarafından benimsenmemişti Aynı öneri şimdi Gorbaçov tarafından gündeme getirilince Batılı politikacılar şaşkınlığa düştüler. Bu "sıfır çözüm" konusunda eski NATO generali Gert Bastian'la konuştuk.

●Yazısı sayfa 9'da

22 Mayıs'ta açılacak anıtta dizeler Almanca ve Türkçe yeralıyor

Bremen Barış Anıtı'nda Nazım Hikmet'in dizeleri

22 Mayıs günü saat 17.00'de F.Almanya'nın Bremen kentinde Vahr Berliner Freiheit semtinin en işlek yerine bir barış anıtı dikilecek. Bu anıtta Nazım Hikmet'in "Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" dizeleri Almanca ve Türkçe iki dilde yeralıyor.

Barış anıtının dikilme çalışmaları HL Geist-Gem' deki "Barış ve Silahsızlanma Çalışma Grubu" tarafından iki yıl önce başlatıldı. Kamu kaynaklarından yararlanılarak Oslebhausen'deki hapishanede yapılan heykelin taşı Bremen Barış Üniversitesi' nden alındı.

Anıtın Türkçe yazılmasına başta CDU olmak üzere gerici partiler itiraz ettiler. Buna karşın Nazım'ın dizelerinin anıtta iki dilde yer alması Bremen'deki demokrasi ve barış güçlerinin bir zaferidir.

●Yazısı sayfa 4'de

Birlik sağlansın

FİDEF 13. Temsilciler Kurulu yeni programı tartıştı ve önemli kararlar aldı.

FİDEF'in 13. Temsilciler Kurulu 9-10 Mayıs tarihlerinde Düsseldorf'da yapıldı. Bir DİBAF heyetinin de hazır bulunduğu Temsilciler Kurulunda yeni FİDEF Programı tartışıldı ve birlik için çalışmalar yapılması için Genel Yönetim Kuruluna

Kendi evinde kiracı

● Zaandam'da zorla satın aldıkları evlerinin borcunu ödeyemeyip icra yoluyla evleri satılan konutzedeler bir toplantı yaptılar

Hollanda'ya ilk geldiklerinde işçiler ailelerini getire-

Foto: Peter Cramer

Olgunlaşan bir mesele

YILLARDIR yurt dışında çalıştığı ve artık yabancı memleketlerde yaşamaktan bıktığı halde bir türlü Türkiye'ye dönemeyen ailelere bunun sebebini sorun. Büyük bir bölümünün "çocukların okullarını bitirmelerini bekliyoruz" dediklerini göreceksiniz. Gerçekten de çocukların eğitimi yurt dışındaki bizlerin kafalarımızı meşgul eden en önemli meselelerden biridir.

EĞİTİM sistemleri ülkeden ülkeye değişiyor, çocukların eğitim sorunları da öyle. En büyük emekçi kitlesinin bulunduğu Federal Almanya öncelik sıralamasında ister istemez başta geliyor.

FEDERAL Almanya'daki eğitim sorunları hakkında yazılıp söylenenlerin haddi hesabı yok. Buna karşılık pratik çalışmalar, sorunların çözümü için örgütlü girişimler çok daha az. Yapılanları küçümsemek söz konusu değil, ancak pratik işlerin ve çalışmaların epey gerisinden gittiğini söylemek haksızlık olmaz. Artık olgunlaşan ve **pratik çözüm** bekleyen bir sorun bütün okul sisteminde Türkçenin ikinci yabancı dil olarak kabul edilmesi meselesidir.

DAHA önce de yazdığımız gibi Federal Almanya okul sisteminde Fransızca, İtalyanca, Rusça, İspanyolca, Polonyaca, Latince, Eski Yunanca, İbranice ikinci yabancı dil olarak kabul edilmiştir. Bütün bu dillerde eğitim görme ve bu dillerden sınava girerek lise diploması alma imkanı vardır. Fakat bu ülkede yaşayan yüzbinlerce çocuğun ana dili olan Türkçe için bu imkan yoktur. Bütün Federal Almanya'da **bir avuç** lisede ikinci yabancı dil olarak Türkçe öğrenmek mümkünse de, bu bir kaç okulda da ikinci yabancı dil olarak Türkçeden sınava girip diploma alma hakkı tanınmamaktadır.

TÜRKÇENİN bir sınav dili olarak tanınmaması ana dillerini ikinci yabancı dil olarak seçen çocuklarımıza karşı büyük bir haksızlığa yol açıyor. Bu çocuklar yıllarca Türkçe öğrendikten sonra okulun son üç yılında ana dilde gösterdikleri başarının okul bitirme notlarına hiç bir etki yapmadığını görüyorlar. Böylece Türkçenin okul sistemi tarafından ciddiye alınmadığı "belgelenmiş" oluyor. Bu durum kuşkusuz çocukların Türkçe öğrenme heveslerini kırıyor.

BAŞTAN pratik iş dedik. Bu alanda **pratik iş** olarak ne yapılabilir? Yapılacak iki şey var. **Birincisi** şu: Her şehirde en az bir lisenin (Gesamtschule veya Gymnasium)

Türkiye Postası

Arkası 2. sayfada

satılan konutzedeler bir toplantı yaptılar

Hollanda'ya ilk geldiklerinde işçiler ailelerini getirebilmek için polisin uygun bir ev gösterme koşulu, ev bürolarının da aile Hollanda'ya gelmeden ev vermemesi üzerine ev satın almak zorunda kaldılar. Son dönemde işsizlik oranının artmasıyla baş gösteren geçim sıkıntısı sonucu borçlarını da ödeyemez hale geldiler. Şimdi evleri icra yoluyla satılıyor. Ev borcu yetmezmiş gibi bir de kira ödemek zorunda kalan konutzedeler sorunlarına çözüm bulmak için ortak hareket ediyorlar.

●Yazısı Sayfa 8'de

Foto: Franz-Peter Cranmer

Ortada işten atılan Emine Yitmez onun sağında dövülen işçi Mustafa Uzun olayı protesto eden arkadaşları ile birlikte

İşçiler dövülen ve kovulan arkadaşlarının yanında

Federal Almanya'nın Ludwigshafen kentinde Rial Aluminyum Cant Fabrikası sahibi Günter Schmid işçi Mustafa Uzun'u döverek hastanelik etti. Olaya müdahale etmek, isteyen işçi temsilcisi Emine Yitmez'i de işten attı.

Mustafa Uzun ve Emine Yitmez sendikaları IG-Metall aracılığı ile mahkemeye başvurdular. IG-Metall sekreteri Herbert Rittlinger olayı çağdışı ve inanılmaz olarak nitelendi. İşten çıkarılanların korunması ve işyerinde insancıl çalışma şartlarının geçerli kılınması için sonuna kadar mücadele edeceklerini açıkladı.

Olayın hemen ardından bir toplantı yapan işçiler arkadaşlarının yanında olduklarını, işten atılanların derhal işe alınması; baskı ve tehditlerin sona erdirilmesi için mücadelede kararlı olduklarını açıkladılar.

●Yazısı sayfa 5'de

yeni FİDEF Programı tartışıldı ve birlik için çalışmalar yapılması için Genel Yönetim Kuruluna yetki verildi. Delegeler göçmen işçilere Avrupa'da insan haklarının tanınması, 1988 Türkiye genel seçimlerinde işçilerimizin bulundukları ülkelerde oy kullanması ve 13 Haziran Bonn barış yürüyüşüne aktif katılım konularında oybirliğiyle kararlar aldılar.

FİDEF 13. Temsilciler Kurulu ile ilgili haberimizi 4. sayfamızda okuyabilirsiniz.

BU SAYIDA

● 8 dilde yayın yapıyoruz Neden Kürtçeye karşı çıkılıyor
sayfa 5'de

● Lyon kasabı Barbie hesap vermekten kaçıyor
sayfa 9'da

● Vergi haksızlığına karşı dilekçe vererek itiraz edelim
Sayfa 8'de

Berlin'in 750. kuruluş yılında Kreuzberg

Patlamaya hazır barut fıçısı

●Yazısı Sayfa 7'de

Baştarafı 1. sayfada

Olgunlaşan bir mesele

Türkçeyi ikinci yabancı dil olarak ders programına alması sağlanmalıdır. Her lisede (Gesamtschule veya Gymnasium) ikinci yabancı dil olarak Türkçe dersi verilmesini isteyemeyiz. Bu imkan yukarıda saydığımız diğer diller için de yok. Fakat **her şehirde en az bir lisenin** Türkçeyi ikinci yabancı dil olarak ders programına almasını isteyebiliriz. O zaman Türkçeyi ikinci yabancı dil olarak seçmek isteyen öğrenciler bu okulda toplanırlar ve istedikleri öğrenimi görebilirler.

BELLİ ki tek tek öğrenci velileri bütün şehir düzeyinde planlanması gereken bu türden bir uygulamayı başlatamazlar. Fakat işçi dernekleri ve veli girişimleri öğretmenler sendikası ile elele vererek şehir idarelerini böylesi önlemler almaya ikna edebilirler.

AKILDA tutulması gereken bir nokta da şu: Bu ülkede doğumların azalması sonucu öğrenci sayılarında hızlı bir düşüş başlamış bulunuyor. Bir çok okul öğrenci azlığı bahane edilerek kapatılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Öğretmenler, okul yönetimleri ve veliler kendi okullarının kapatılmaması için uğraşıyorlar. Bu durumda olan bir okulun programına ikinci yabancı dil olarak Türkçenin alınması Türk çocuklarının bu okulda toplanmasına yol açacağından kapatılma tehlikesini de önleyecektir. Böylece Türkçenin ikinci yabancı dil olarak ders programına koyulması Alman öğretmenlerin, okul yönetimlerinin ve Alman velilerin de çıkarlarına uyacaktır. Bu noktanın dikkate alınması Türkçeyi ikinci yabancı dil olarak programına almayı kabul eden okullar bulmayı kolaylaştırır.

YAPILACAK ikinci pratik iş, bütün Federal Almanya'da Türkçenin lise bitirme (Abitur) sınavlarında sınav dersi olarak kabul edilmesi için bir kampanya yürütmektir. Eyalet eğitim bakanlarının bu isteğe karşı öne sürebilecekleri hiç bir ciddi itiraz yoktur. "Ders programı yok", "ders kitabı yok", "öğretmen yok" gibilerden itirazlar muhakkak öne sürülecektir. Ancak bu isteğin ilke olarak haklı bir istek olduğunu kimse inkar edemez. Bu gerçeğin kabulü bile başlı başına bir başarıdır. Bahane olarak öne sürülecek pratik zorluklar sistemli bir hazırlık çalışması ile aşılabilir. Unutmamak gerekir ki bu ülkedeki çocuklara eşit koşullarda eğitim sağlamak Federal hükümetin ve eyalet hükümetlerinin anayasal görevidir. İşçi derneklerinin, öğretmen örgütlerinin ve veli girişimlerinin elbirliğiyle yürütecekleri bir kampanya kamuoyunda geniş destek bulacak ve ergeç zafere ulaşacaktır. Bu işi omuzlayacak olanların Federal Almanya'daki işçilerin sorunlarına büyük bir katkıda bulunmuş olacağını şimdiden söyleyebiliriz.

Türkiye Postası

BİR MAHKEME KARARI

Ailenin F.Almanya dışında yaşaması oturma hakkı almayı engellemez

Waiblingen IG-Metall şubesinin Türkiyeli bir işçi için Federal Idari Mahkemede açtığı ve 4 yıl süren davayı kazanması üzerine Haydar K. adındaki işçimiz oturma hakkına kavuştu.

1969 yılından beri FAC'de yaşayan işçi, 1983 yılında Baden-Württemberg eyaletinin Korb kentindeki Yabancılar Dairesi'ne oturma hakkı almak için başvurur. Korb Yabancılar Dairesi Haydar K.'nın bu istemini, eyalet içişleri bakanlığının yabancılar dairelerine gönderdiği **"Aile fertleri FAC dışında olup, burada yalnız yaşayanlara oturma hakkı vermeyin"** içerikli bir genelgeyi gerekçe göstererek reddeder. Eyalet Içişleri Bakanlığı, aile fertleri ile birlikte FAC'de yaşamayan yabancıları **"Federal Almanya'nın sosyal ve ekonomik yaşamına uyum sağlamamış"** saymakta ve o yabancının her an ülkesine geri dönebileceği varsayımından hareket etmektedir. Haydar K.'nın ailesi Türkiye'dedir.

Haydar K. bunun üzerine üyesi bulunduğu **IG-Metall Waiblingen** şubesine başvurur ve hakkının hukuk yoluyla aranmasını ister. Açılan davayı IG-Metall birinci seferinde Stuttgart'da, ikinci seferinde de Mannheim mahkemelerinde kaybeder. Bunun üzerine her iki mahkeme kararını, konuyla ilgili en yüksek mahkeme olan Berlin'deki Federal Idari Mahkemede temyiz eder.

Berlin Idari Mahkemesi, oturma hakkı alabilmek için gerekli olan diğer şartları yerine getiren yabancılara bu hakkın verilmesi gerektiğini, ailesinin FAC dışında yaşamasının ve ülkesine geri dönme olasılığının **"FAC'nin sosyal ve ekonomik yaşamına uyum sağlayıp sağlamadığına ölçü olamayacağı"** gerekçesiyle Haydar K.'ya oturma hakkı verilmesine karar verir ve IG-Metall böylece açtığı davayı kazanır.

Weiblinger şube sekreteri D.Knauss **"Mahkemenin verdiği bu karar özellikle Baden-Württemberg eyaletinde yaşayan yabancı emekçiler için yaşamsal önem taşımaktadır. Çünkü bu eyalette sözü edilen gerekçeyle oturma hakkı verilmeyen yabancıların sayısı binlerle ölçülmektedir"** demektedir.

Berlin'deki mahkemenin **"Örnek karar"** anlamını taşıyan bu kararından sonra IG-Metall, gerek Baden-Württemberg ve gerekse diğer eyaletlerde, kendisine bu nedenle oturma hakkı verilmeyen tüm yabancıları vakit geçirmeden yabancılar dairesine tekrar başvuru yapmaya çağırmaktadır.

OKUYUCU POSTASI

Dünya yuvarlak değildir

"Türkiye Postası"'nın 24 Nisan 1987 tarihli 107. sayısında çıkan, Sn. Ali Söylemezoğlu'nun **"Teröristler ve militaristler"** başlıklı yazısını okurken, ikinci paragrafın sonuna geldiğimde, **"herhalde Söylemezoğlu gecikmiş bir 1 Nisan şakası yapmak istemiş"** diye düşünüp, hemen yazının sonunda bu yolda bir dipnot aradım. Bulamayınca, yazıyı sonuna dek okudum. Bitirdiğimde ise, aklımdan ilk geçen şu oldu: **"Sanırım Söylemezoğlu bu yazıyı yazdığı sırada ateşli bir hastalık geçiriyordu."**

Sn. Söylemezoğlu, yakınlarda sonuçlanan MHP davasında, **"başbuğ"** Türkeş'in TCK'nun 313. maddesine göre 11 yıl hapse mahkum olduğunu, bu maddenin de **"Dağda kırda yol kesip soygun yapan haydut ve eşkiya çetelerini, gangster şebekelerini, mafya gibi yeraltı örgütlerini hedef"** aldığını belirttikten sonra yazıyı şöyle sürdürüyor: **"Böylece si-** deyişi ile özetlenebilir. Bu **"yargılama"** konusunda baştan beri gaflet içine düşmemiş olan hiç kimse de sonuca şaşırmadı. MHP **"davası"**'nın böyle sonuçlanmış olması, Evren'lerin ve Türkeşlerin aynı soydan olduklarını, sıkıyönetim **"mahkemeleri"**'nin nasıl **"emir-komuta"** zinciri içinde işlediklerini bir kez daha göstermekten başka bir anlama gelmez.

Sn. Söylemezoğlu ise mahkeme sonucunu bakın nasıl değerlendiriyor: **"Biz öteden beri hapisteki faşistlerin birer siyasi suçlu değil, adi gangster olduklarını savunduğumuzdan mahkumiyetin 313. maddeye dayandırılmasını isabetli bir karar olarak görüyoruz."**

Bu sözler **"Gırgır"** dergisinde çıkmış olsa idi gerçekten çok güzel bir politik değerlendirme anlamı taşırdı. Ancak, bunların **"Türkiye Postası"**'nda çıkmış olması durumu tümüyle muş. Hem de **"öteden beri"**

Böyle bir yaklaşım karşısında ne söylenebilir? Günümüzde, insanın karşısına birisi çıkar da **"dünya yuvarlak değildir"** derse, akla ilk gelen şey o kişiyle tartışmak değil, **"klinik bir vak'a"** düşüncesi olur.

A.R.D., 7 Mayıs, Duisburg

Sayın okuyucumuz A.R.D.,

Zahmet edip görüşlerinizi bize ilettiğiniz için teşekkür ederiz. Katılmadığınız veya yanlış bulduğunuz fikirleri eleştirmek hakkınızdır. Ancak fikirleri tartışmak başka, kişisel saldırı yine başka. Mektubunuza kişisel saldırılar da karıştırmasanız öne sürdüğünüz fikir daha iyi anlaşılmaz mı?

Genel olarak toplumumuzun, özel olarak da sol hareketin eleştiriye çok ihtiyacı var (kendimizi de bunun dışında tutmuyoruz). Buna karşılık ne toplumumuzda, ne de

Gazetemizi ve kendimizi güçlendirelim

Gazetemiz ilk çıktığında dağıtım ve satışını ben yapıyordum. Başka bir arkadaş bu görevi üzerine aldı. Sonra ne olduysa gazetemle ilişkim sendeledi. Çünkü devamlı ve düzenli bir şekilde alıp ilgilenemedim. Ilişkim kesildi. Arkasından abone olmayı düşündüm ve birkaç arkadaşla beraber abone olduk.

Yazılar gazetenin şekli ve düzeni daha da iyileşmeye başladı. Şimdi daha çok hoşuma gidiyor. Gazetemizi fabrikada 30 dakikalık molalarda son harfine kadar okuyorum. Okuduktan sonra diğer arkadaşlara veriyorum. Ama son üç sayınızda bizim Temel'in gülüp düşündürücü fıkralarını bulamıyorum. Üstelik bulmaca kısmını da düzenli olarak çıkarmıyorsunuz. Herhalde bu yer darlığından olacak. Sanat ve kültür sayfası çok güzel. Çocuklar için köşe çok ufak. Çocuklar için yararlı kitapların tanıtılması bilmiyorum mümkün mü? Türkiye'den biraz değişik haberler verme imkanı var mı? deyim. Ama genelde gazetemiz çok gerçekçi, olumlu, tam bir işçi gazetesi.

Fazla uzatmak istemiyorum. Izin verirseniz diğer okuyucu arkadaşlarıma seslenmek istiyorum. Türkiye Postamızın abone fişlerini yanınızda taşıyınız. Ve gördüğünüz eşe, dosta tavsiye ediniz. Ben bunun yararını gördüm. Hiç ummadığım bir anda sendikalar ve işyeri üzerine sohbet ederken pek sık göremediğim bir arkadaşımı abone ettim. Başka bir gün yanımdaki diğer bir fişi yine bir arkadaş için kullandım. Şimdi hep yanımda abone fişi taşıyorum.

Haydi hep beraber okuyucu sayısını artıralım. Gazetemizi ve bizleri güçlendirelim. Ayrıca bir önerim daha var. Abone olanlara gönderilen son gazetenin içine abone süresinin bittiği ve arzu edilirse abonenin yenilenmesi gerektiğini hatırlatan bir mektup konulursa iyi olur.

haydut ve eşkiya çetelerini, gangster şebekelerini, mafya gibi yeraltı örgütlerini hedef" aldığını belirttikten sonra yazıyı şöyle sürdürüyor: **"Böylece sıkıyönetim mahkemesi MHP başbuğunu politik görüşleri yüzünden değil de adi bir cinayet ve terör örgütünün başında bulunmak suçundan mahkum etmiş oldu."**

Önce bu noktada biraz duralım. 12 Eylül rejiminin sıkıyönetim mahkemesinin, MHP'lileri **"politik görüşleri"** yüzünden mahkum etmemiş olmasının anlamı, **"it iti ısırmaz"** halk de çıkmış olsa idi gerçekten çok güzel bir politik değerlendirme anlamı taşırdı. Ancak, bunların **"Türkiye Postası"**nda çıkmış olması durumu tümüyle değiştiriyor. Üstelik Söylemezoğlu bu kadarla da kalmıyor, **"Ne var ki..."** diye başlayıp mahkeme kararında **"çelişkiler"** arayan bir **"keşif gezisine"** çıkıyor. Bu gezide onu izlemek ayrıca bir sabırı gerektirdiğinden bundan vazgeçip yukarıdaki sözlerine dönelim.

Demek Ali Söylemezoğlu faşistlerin birer siyasi değil, adi ganster olduklarını savunuyorzun, **özel olarak da sol hareketin eleştiriye çok ihtiyacı var (kendimizi de bunun dışında tutmuyoruz). Buna karşılık ne toplumumuzda, ne de sol hareket içinde eleştiri yapma ve eleştiri dinleme alışkanlığı yok. Bu eksikliğin giderilmesi, eleştirinin yararlı bir şey olduğunun anlaşılması için eleştiri yapanın da, eleştiriye hedef olanın da sorumlu davranması gerekiyor. Eleştiriyi kötü bir şey sanalara yanıldıklarını başka nasıl gösterebiliriz?**

Türkiye Postası

cuklar için köşe çok ufak. Çocuklar için yararlı kitapların tanıtılması bilmiyorum mümkün mü? Türkiye'den biraz değişik haberler verme imkanı var mı? Bunun olumlu olacağı görüşün- abone süresinin bittiği ve arzu edilirse abonenin yenilenmesi gerektiğini hatırlatan bir mektup konulursa iyi olur.

FAC-Ennepetal'den bir okur

Türkiye Postası

Abone Fişi

Adı-Soyadı

Adresi

Ülkesi

6 aylık (12 sayı) ☐

1 yıllık (24 sayı) ☐

Tarih:

Abone ücretini **Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität**, Konto-Nr 219-004090, BLZ 350 500 00, **Sparkasse Duisburg-Kaiserberg** hesabına yatırınız ve bu abone fişi ile birlikte havale makbuzunuzu **Türkiye Postası Abone Servisi, Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1** adresine postalayınız.

Bu abone siparişini 10 gün içinde (posta damgası geçerlidir) yazılı olarak başvurarak iptal edebilirim.

Tarih **İmza**

Für Bundesrepublik
(Federal Almanya için)

ABBUCHUNGSVOLLMACHT
(Kontodan çekim vekaletnamesi)

Ich ermächtige Sie hiermit -wiederuflich- die TÜRKİYE POSTASI Abonnementgebühren von meinem Konto einzuziehen.
(Sizlere bu imzamla -her an geri alabilmek üzere- TÜRKİYE POSTASI'nin abone ücretini kontomdan çekme hakkını veriyorum.)

Beginn ab:
(Başlangıç tarihi)

Abbuchungsmodus:
(Kontodan çekme yöntemi)

Name, Vorname:
(Soyadı, Adı)

–jährlich –yıllık ☐

Strasse, PLZ, Ort:
(Adresi)

–halbjährlich –6 aylık ☐

Mein Bank/Postcheckkonto bei:
in:
(Bankanın/postahanenin adı)
(Yeri)

Konto Nr.:
(Hesap numarası)

Bankleitzahl:
(Banka numarası)

Datum:
(Tarih)

Unterschrift:
(İmza)

Abone bedeli

	F.Alm.	Belçika	Danim.	Fransa	İngiltere	Hollanda	İsveç
6 aylık	30 DM	600 BF	120 Km	90,- FF	9,- £	35 G	95 Kr
1 yıllık	60 DM	1200 BF	240 Km	180.- FF	18,- £	70 G	190 Kr

SEMİNER

- İş Hukuku-Sosyal Hukuk bilgileri-Yeni kanun ve düzenlemeler
- DGB'nin 1986 olağan genel kurulunda aldığı kararlar
- Türkiye-F.Almanya ek Sosyal Güvenlik sözleşmesi
- Oturma hakkı nasıl alınır?

Konuşmacı: İsmail KAHRAMAN Tarih: 6 Haziran 1987

Seminere katılmak isteyenlerin
DGB Kreis Ludwigsburg Wilhelmstr. 54, 7140-Ludwigsburg
adresine müracaatları rica olunur

İLAN

M. Gorbaçov'un SBKP MK Plenumunda Okuduğu
Politik Büro Raporu
YENİLENME VE KADRO POLİTİKASI
Az miktarda kalmıştır. Sipariş için
Ermis Verlag, Postfach 101016, 4300 Essen 1

İLAN

Türkiye'de çıkan en son kitaplarla hizmetinizdeyiz.
Avrupa'da kitabı en ucuza bizden temin edebilirsiniz !
Daha geniş bilgi için katalog isteyiniz.
Katalog isteyenlerin 0,80 DM'lik pul karşılığında aşağıdaki adrese başvurmaları gerekmektedir.
Başvuru adresi: **INFOMEDIA GmBH**
Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1

TÜM OKUYUCULARIMIZA VE TEMSİLCİLERİMİZE DUYURULUR

Abonesi biten okurlarımızın sürelerini uzatırken ya da adres değişiklikleri için başvurularında eski adreslerini şehir kod numarasını bildirmelerini önemle duyururuz.

Türkiye Postası

Dachau denince akla ne gelir?

Yukardaki soru biraz komik olmasına rağmen, aşağıda belirteceğim haber, biraz olsun sorunun komikliğini giderir.

Şunu iyi biliyoruzki Dachau, Hitler faşizmi tarafından yana yakın insanın yok edildiği bir kampın bulunduğu yer.

Bundan 3 hafta önce doğum yapan kızkardeşimin yanına ziyarete gittiğimde, aynı odada bulunan Alman bayana ziyaretcileri şu soruyu yöneltiyorlardı. **"Niçin Dachau'daki hastanede doğum yapmadın da o kadar yoldan buraya geldin?"** Bayanın cevabı kısaca şöyle oluyordu: **Bütün dünyada kötü bir isim olarak tanınan Dachau'yu, çocuğumun kimlik kartında** "doğum yeri Dachau" **yazısını görmek istemiyorum."**

Münihten bir okur.

İLAN

Kürt ozanı **Ali Baran**'ın **Orhan Temur** ile birlikte yaptığı yeni kaset

Ey Dersime'yi

KOMKAR, KURD-KOM, KKDK gibi federasyon ve derneklerden ya da H. Luschnat Postfach 4041 7500 Karlsruhe 1 adresinden temin edilebilir.

Fiyatı: 10.-DM.

Postgirokonto:230384758
Postamt: Karlsruhe

OKUYUCU ŞİİRLERİNDEN SEÇMELER

İzlenimler

Ayağa kalktı tüm kongre
salonu,
alkışlar tutuldu, sloganlar
atıldı,
hepsi gençtiler, enerjik ve
dinamiktiler.
Federal Almanya gibi
koskocaman bir ülkenin
ilerici sosyalist gençliği(ni)
temsil edendiler.
Onlar, delege rozetleri
vardı göğüslerinde,
coştular coşacakları kadar.
Yüz kadar bayrak ki kıpkızıl
sallanıyordu atılan sloganların
ritiminde.
Onların attığı sloganlar içi boş
parolalar değildi,
hayır, sadece gençlerin daha
hızlı çarpan,
heyecanlı atan
kalplerinin sesiydi,
heyecanlı yüreklerinin
ifadesiydi.
Başkan: "Federal Cumhuriyet
bir Barış Cumhuriyeti
olmalıdır" demişti.
Başkan: "Gençlik hareketinde
yeni bir
atılım gereklidir!" demişti.
ve şimdi başkan,
bitirdikten sonra konuşmasını,
divan masasının üstüne çıkıp
delegeleri selamladığını
sanmıştı.
oysaki
masaya değil,
ta gençlerin yüreklerine
tırmanmıştı
Ve
yukarıyı gösteren eli,
ta gökteki bulutları
titretmişti.

Acem/Essen-FAC

Özal üzerine

Ekmeğimizi yediler,
suyumuzu içtiler
ve bize,
ihanet eylediler.
Yalanlar söylediler
"memlekete daha faydalı olmak
daha çok çalışmak" dediler.
Ekmeğimizi yediler,
bütçemizi deldiler
uydu yayınlarıyla
yüzümüze güldüler.
Toprağımızı sattılar,
amerikalarda yattılar
kalp tedavisi için
milyonlar okuttular.
Rambolara taptılar
toprağımızı sattılar,
kölece anlaşma yaptılar.
Ekmeğimizi yediler,
bize ihanet eylediler.
Toprağımızı sattılar,
amerikalara taptılar.

I.Korkmaz/Wiesbaden

Elim, ayağım

ne oldu
kim kırdı yüreğini
elinde şişe
fabrikalarda
kır şişeyi
kır zincirleri
yık be ismail
duvarlarını
seni saran kara bulutların
salla yumruğunu
et küfürünü
ağasına beyine
sensin be ismail yaratan
sensin be umudum
dökülen ter senin
çalınan lokma senin
bağır çağır be ismail
elinle gözünle sözünle
elim gözüm ayağım
tefeciye vurguncuya
ışıtsın seni de güneş
yanındayım be ismail
yeter artık çektiğimiz
salla yumruğunu
et küfürünü
ağasına beyine.

Kenan Sönmez/Krefeld

Türkiye Postası: 15 günde bir çıkar **Herausgeber:** Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität e.V. Donaustr. 1, 1000 Berlin 44 **Verantwortlicher Redakteur:** A. Söylemezoğlu **Anschrift der Redaktion:** 4100 Duisburg 1, Moltkestr. 45 Tel: (0203) 340397 **Herstellung:** Infomedia, 4100 Duisburg 1, Moltkestr. 45 **Druck:** Druckhaus WAZ GmbH & Co. Betriebs KG - 4300 Essen 1, **Banka Hesabı:** Vereinigung für Völkerverständigung und Solidarität, Konto-Nr. 219-004090, BLZ 350 500 00 Sparkasse Duisburg-Kaiserberg **Abone Koşulları:** Federal Almanya ve Berlin'de 6 aylık (12 sayı) 30 DM, 1 yıllık (24 sayı) 60 DM. **Temsilciler: Fransa-Paris** Tel: 1-42597402 **İsviçre** Tel: 21- 335691 **Hollanda-Den Haag** Tel: 070-890 336 **İngiltere-Londra** Tel: 01-8816514 **Danimarka-Kopenhag** Tel: 01-707506 **İsveç-Stockholm** Tel: 08-7401941

35 bin işçinin katıldığı Türk-İş İzmit mitinginde polis yoğun önlem aldı

"Artık demokrasi kavgasının ekmek kavgasından ayrı olmadığını biliyoruz"

Yiğit Netaş işçilerinin izinden giden, grevci işçiler mitinglerle, yürüyüşlerle, ellerindeki tüm olanakları zorlayarak mücadele yolunu seçiyor.

Türk-İş'in Petrol-İş sendikasının grevlerini desteklemek amacıyla düzenlediği İzmit mitingine 35 bini aşkın işçi katıldı. Oldukça coşkulu geçen miting boyunca alan, **"İşçiler elele grevlerle zafere"** sloganıyla inledi.

Mitinge katılan işçiler polisin yoğun baskısıyla karşılaştılar. Çevre illerden gelenlerin otobüsleri kent dışındaki "Fuar Alanı"na doldurularak, mitinge katılanlar tek tek arandı. İşçiler toplu olarak yürüyüşe geçince güvenlik kuvvetleri tarafından ikinci bir kez daha aramadan geçirildiler. Burada pankartlar açılarak okundu ve bazılarına el kondu. Polisin bayrak ve pankart taşıyanların isimlerini saptadığı görüldü. Aramalar sırasında üzerlerinde "**Gün**" dergisi çıkan iki işçi gözaltına alındı.

İşçiler miting boyunca **"Özal istifa"**, **"İşçiler elele genel greve"**, **"Özal gidecek demokrasi gelecek"** şeklinde sloganlar attılar ve **"Ekmek, barış ve özgürlük"**, **"Toplu sözleşme dönemine müdahale istemiyoruz"**, **"Genel grev hakkımız söke söke alırız"** yazılı pankartlar taşıdılar.

Türk-İş'e bağlı tüm sendikaların ve bağımsız Otomobil-İş sendikasının katıldığı mitingte, Petrol-İş sendikası Genel Başkanı C.Selvi bir konuşma yaptı. Selvi sık sık alkışlarla kesilen konuşmasında, **"Bu grevleri biz neden yaptık?.. Çok bekledik. Biz beklerken onlar köşeyi döndü. Bizi ezenler, bizler evimize ekmek götüremezken bankaları kurtardı. Biz başka yol kalmadığı için greve çıktık. Biz greve çıkınca bu kez de grev yasal mı, ideolojik mi, tartışması başlatıldı. Esas ideolojik davrananlar onlardır. Artık demokrasi kavgasının ekmek kavgasından ayrı olmadığını biliyoruz. Grevden başka yolumuz olmadığı için mutlak başarılı olacağız"** dedi. Daha sonra kürsüye gelen Şevket Yılmaz ise, Özal hükümetini sert bir dille eleştirerek, adını demokrasi koymakla bir rejimin demokratik olamayacağını belirtti.

Türk-İş Yönetim Kurulu ve Başkanlar Kurulu'nun yayınladıkları ve mitingde okunan ortak bildiride siyasi iktidara karşı ortak mücadele çağrısı yapıldı. Bildiride, **"Başta işçi, memur, köylü esnaf, emekli, dul ve yetim olmak üzere iktisaden güçsüz kitleleri, iktisaden güçlü durumdaki azınlığın menfaatlerini koruyan ve geliştirmeye çalışan siyasi iktidarla demokratik mücadeleye çağırıyoruz"** denildi.

İşçi sınıfımız beklemiyor. Elindeki olanakları zorlayarak mücadele yolunu seçiyor. Grevlerle, mitinglerle, yürüyüşlerle isteklerini dile getiriyor, demokrasinin yolunu açıyor. İşçiler tüm demokrasi güçlerine şu çağrıyı yapıyor: Demokrasi istiyoruz, demokrasi isteyen herkesi birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Petrol-İş'in grevlerini desteklemek amacıyla İzmit'te 35 bini aşkın işçi yürüdü. "Özal gidecek, demokrasi gelecek", "işçiler elele genel greve" diye slogan attılar

Grevlerle uluslararası sendikaların ve demokratik örgütlerin dayanışması artıyor

Grevler artarak sürüyor

Binlerce işçi bütün yasal engellere hükümetin ve patronların tüm baskılarına, tehditlerine karşın dayatılan açlık ücretlerine **"hayır"** diyerek çıktıkları grevleri sürdürüyor.

İstanbul Güngören'de 650 işçinin çalıştığı Kale Kilit ile 73 işçinin çalıştığı Kale Vida fabrikalarında Otomobil-İş sendikasının sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmeleri grevle sonuçlandı. Otomobil-İş Sendikası Genel Başkanı İ.

istemlerimiz kabul edilmeyince, hakkımızı grev boylarında aramak zorunda kaldık" dedi.

Tez Koop-İş sendikasının Spor Toto'daki 800 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine yapılan oylamada çalışanların yüzde 80'i greve evet dedi. 26 Mayıs'ta greve gidileceği bildiriliyor.

Öte yandan Petrol-İş sendikası üyesi işçilerin KİPLAS'a bağlı, Türkiye'nin çeşitli illerinde petrol,

rol-İş Sendikası Genel Başkanı Cevdet Selvi basına yaptığı açıklamada 57 işyerindeki grevlerin bir ayı aştığını 2 işyerindeki grevlerin ise 2. ayını doldurduğunu belirtti. Selvi grevci işçilere bugüne kadar 370 milyon liralık ödemede bulunduklarını bildirdi. Sendikanın gayrimenkul satışına gerek kalmaksızın grevleri en az 3-4 ay daha götürebileceklerini belirterek **"Bunun da ötesinde greve çıkmayan 70 bin üyemizin 10 bine yakın üye-**

leyen Otomobil-İş sendikası genel başkanı İlhan Dalkılıç işverenin grevi başarı ile noktalayan işçilere ve sendikalarına karşı yoğun saldırıya geçtiğini söyledi.

Arkadaşlarının işten atılmasını protesto eden işçiler saat 15'deki çay arasına çıkmadılar, iş bitiminde de servis araçlarına binmediler.

Kadınlar dayağa karşı yürüdü

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da 2000'e yakın kadın **"Dayağı protesto"** yürüyüşü yaptılar.

Neyin referandumu?

Dilruba YENEN

Uzun bir süreden beri kamuoyunda tartışılan, eski politikacılara siyaset yapma engeli getiren, Anayasa'nın geçici 4. maddesinin halk oyuna sunulmasına karar verildi.

TBMM'de alınan bu karar çok doğaldır ki rejimin bugüne kadar sürdürdüğü insan haklarına aykırı uygulamalarının düzeltilmesi anlamını taşımıyor. Bilakis, çok çeşitli çevrelerce yüksel tilen Anayasa değişikliği istemini, sınırlarını rejimin çizdiği bir alanda tartışmaya zorluyor.

Halk oyuna süngü zoruyla sunulduğu günden bu yana, 1982 Anayasası'nın değiştirilmesi istemi o denli güçlenmiştir ki, bir zamanlar anayasayı deldirtmen diyen Evren bile, yükselen bu istemlere doğrudan karşı çıkmak cesareti gösteremeyerek şöyle veya böyle tartışmaları ana hedeften kaydıracak manevralar düzenlemek zorunda kalmıştır.

Sanki Türkiye'de herşey özgürce tartışılır ve halk da bu tartışmalara özgürce katılabilirmiş gibi simdi referanduma gidilme kararı alınıyor. Özal demokrasi havarisi pozlarında **"Eski politikacılar üzerindeki yasak kalksın mı, devam mı etsin buna halk karar versin"** diyerek işin içinden sıyrıldığını düşünüyor.

Peki ama hangi koşullarda referanduma gidiliyor? Yazının hemen burasında Nasreddin Hoca'nın çok bilinen bir fıkrasına atıf yapmak istiyorum. Bir gece Nasreddin Hoca bir köye girer, ortalık zifiri karanlık, birden bütün köyün köpekleri üzerine çullanır. O da yerden bir taş alıp kendini savunmak ister. Taşı bir türlü yerden söküp çıkaramaz. Çaresizlik içinde kendi kendine söylenir "Bu ne biçim köy, taşları bağlamışlar, köpekleri salmışlar".

Halkın susturulduğu, Sıkıyönetim Yasası, olağanüstü hal yasası, polis yasasının hüküm sürdüğü ülkede, basın yayın ve her türlü iletişim aracı ve devlet olanağı hükümetin emrindeyken, Özal referanduma gidiyor.

Meselenin bir diğer yönü ise referandum adı altında temel insan haklarının tartışma konusu yapılmak istenmesi. İnsanların insan olmaktan doğan yani yaşam hakkı, düşünce ve düşündüğünü ifade etme, örgütlenme hakkı, ki siyaset yapma hakkı da bunlardan biridir, gibi temel haklarını tartışmaya ve oya sunuyor. Hiç kimsenin insan haklarını oylamaya koymaya hakkı yoktur.

Elbetteki Anayasa'nın 4. maddesinin kaldırılması için muhalefetin somut adımlar atması, bu yönde mücadele sürdürmesi rejimi geriletmek bakımından önemlidir. Ve Anayasanın tümden değiştirilmesi mücadelesinin doğal bir parçasıdır. Ama bu yeterli değildir. 4. maddedeki yasaklar 1982 Anayasasında yer alan baskı maddelerinden sadece biridir.

Şimdi, Anayasa'nın tümden değiştirilmesi istemini daha da yükseltmek. Bu amaçla atılacak her somut adım, açılan gediği büyütecek. Evren-Özal rejimine yeni bir darbe indirecektir.

Mardin'in Güzelöz köyü halkı İnönü'ye başvurdu

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da 2000'e yakın kadın **'Dayağı protesto'** yürüyüşü yaptılar.

Söğütlüçeşme'den Kuşdili Çayırı'na kadar yürüyen kadınlar, dayağı, şiddeti protesto eden pankartlar taşıdılar.

Bilindiği gibi dayak yüzünden boşanma davası açan bir kadının gerekçesini yeterli bulmayan yargıç Mustafa Durmuş'un **'Kadının sırtından sopası, karnından sıpası eksik olmaz'** demesi büyük tepkilere neden olmuştu.

Yürüyüş öncesinde tertip komitesi adına dağıtılan bildiride, buna da dikkat çeken kadınlar şiddetin resmi kurumlar tarafından da hoşgörüldüğünü vurguladılar.

Ayrıca bildiride **'Kadınların, ekonomik, politik, ideolojik, kültürel ve cinsel baskı altında tutulmasına aracı olan dayak, günümüz Türkiye'sinde hala meşrudur'** denirken, kadınlar üzerindeki her türlü toplumsal baskıya karşı mücadelenin sürdürüleceği belirtildi.

nin çalıştığı Kale Vida fabrikalarında Otomobil-İş sendikasının sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmeleri grevle sonuçlandı. Otomobil-İş Sendikası Genel Başkanı İ. Dalkılıç toplu sözleşme görüşmeleri ilgili bilgi vererek **"Biz grev aşığı değiliz. Mutfağımıza biraz daha birşeyler girmesine yönelik** 80'i greve evet dedi. 26 Mayıs'ta greve gidileceği bildiriliyor.

Öte yandan Petrol-İş sendikası üyesi işçilerin KİPLAS'a bağlı, Türkiye'nin çeşitli illerinde petrol, kimya, lastik ve ilaç dallarında değişik nitelikteki 63 işyerinde 9 bin 700 işçinin katılımıyla başlattıkları grevleri başarı ile sürdürüyor. Pet-

Grev önlüğünü giyen kadındı erkekti işçiler nöbet için sıraya giriyorlar. Yüzlerde umutlu bir gülümseme, kararlılık ve inanç var..

rimenkul satışına gerek kalmaksızın grevleri en az 3-4 ay daha götürebileceklerini belirterek **"Bunun da ötesinde greve çıkmayan 70 bin üyemizin 10 bine yakın üyemize boyun eğdirmeyeceği kesindir"** dedi.

Etibank'ta 10 bin 360 işçi adına, Petrol-Iş'in de iki işyerinde 10 bin 320 işçi adına sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlığa gidildi. Koop-Işin Türkiye Denizcilik Işletmesi büro kesiminde çalışan 1200, Denizciler Sendi. kası, Türkiye Denizcilik ve Deniz Nakliyatta 10 bin, Likat-Iş sendikası da Türkiye Deniz Işletmelerinde çalışan 7 bin işçi adına sürdürdüğü görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bu işkollarında da önümüzdeki günlerde grevlerin başlaması bekleniyor.

Grevlere yönelik baskılar

İşçilerin sınırlı grev hakkını kullanarak sürdürdüğü grevler işverenlerin ve polisin ağır baskı ve saldırılarına hedef oluyor. Bir çok işyerinde grev ve lokavt dışı kalan personel üretimde çalıştırılıyor. KIPLAS'a bağlı YASAŞ'ta büro elemanları boya üretiminde çalıştırılırken, bu işe evet demeyenlere işten atılıyor. İşverenler sözleşmeli personel alarak bunları grevdeki işçilerin yerine çalıştırıyor. Bayer fabrikasındaki grevci işçilere mektuplar gönderilerek iş sözleşmelerinin feshedileceği bildiriliyor, evleri ziyaret edilerek işçiler ve ailele-ri tehditle çalışmaya zorlanıyor.

Grev gözcüsü polis ve jandarmanın baskısı her an alıp götürülme tehdidi altında nöbetini tutuyor Ancak tüm baskı ve engellemelere karşı grevler başarıyla devam ediyor.

Grevlerle dayanışmalar ulusal ve uluslararası alanda da sürüyor. Türk-İş, Petrol-İş grevleri ile dayanışma mitingleri düzenlerken, uluslararası sendikaları, demokratik örgütleri grevdeki işçilerle dayanışmaya çağırıyor.

Netaş'tan 158 işçi atıldı

12 Eylül sonrasının en büyük grevini başarıya ulaştıran Netaş işçilerine bir gözdağı vermek amacıyla 158 işçi işten çıkarıldı. Bu işten çıkarılmaları kıyım olarak nite-

de de servis araçlarına binmediler.

Mardin'in Güzelöz köyü halkı İnönü'ye başvurdu

Mardin'de toplu işkence

12 Eylül'den bu yana Kürt halkına karşı yürütülen devlet terörü, baskı kırım ve operasyonları artarak sürüyor. Geçtiğimiz günlerde SHP Genel Başkanı E.İnönü'ye başvuran Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Güzelöz köyü halkı, **"toplu işkence"** gördüklerini, jandarma karakolunda ve köy meydanında çoluk çocuk, yaşlı genç, kadın erkek demeden dayaktan geçirildiklerini bildirdiler.

Köye **"korucu"** almadıkları, bu nedenle de **"siz eşkiyaya yardım ediyorsunuz"** gerekçesiyle 9 Nisan günü köye gelen jandarma tüm köylüleri okulun bahçesinde topladı. Daha sonra 12 köylü jandarma karakoluna götürüldü. Burada gece saat 3'e kadar köylüler çırılçıplak soyularak dövüldüler. Götürülürken elleri ve gözleri bağlanan ve karakolda dayak yiyen köylülerin arasında 2 köy öğretmeni, ihtiyar heyeti azası ve muhtar da bulunuyor. Karakolda dayak yiyenlerin serbest bırakılmasından sonra 500 kadar jandarma köyü basarak evleri tek tek aradı. Köylüyü okulun bahçesinde toplayan jandarma teker teker okulun içine alarak dayak atmaya başladı. O gün okulda ders yapılmadı ve köylü cuma namazına gönderilmedi. Sabah başlayan dayak saat 15'e kadar sürdü. Bu arada bir kişi çırılçıplak soyularak okulun penceresine çıkartıldı ve tüm kadınlara gösterildi. Köyde çobanlık yapan 4 çocuğa da **"eşkiyanın ne zaman geldiği, hangi yöne gittiği"** sorularak manyetolu bir cihazla elektrik verildi. Ağızlarından verilen elektrik sonucu çocuklarda kanamalar görüldü. Çocuklar Batman'a götürülerek tedavi altına alındı.

İşkence iddialarını incelemek üzere Güzelöz köyüne giden SHP Mardin milletvekili Nehrazoğlu konuyla ilgili şunları söyledi: **"Halk çok tedirgin ve hemen hemen hiç konuşmak istemiyor. Oturma şekillerinden bile gördükleri işkence belli. Çünkü adamlar oturamıyor, yan yatıyor. Nedenini bilmedikleri bir olaydan dolayı bütün köy dayaktan geçmiş. Ilkokula giden çocuğa dahi işkence yapılmış. Bunu kimin yaptığını araştırınca devlet terörünün baş sorumlusu olarak görünen Aytekin Içmez adında bir binbaşı çıktı yine karşımıza."**

Birkaç ay önce Derik ve Idil'de meydana gelen olaylarda da aynı binbaşının görevli olduğunu söyleyen Nehrazoğlu, **"Yöre halkına 'siz bizden değilsiniz, ayrı bir millettensiniz' diye feci şekilde günlerce bu binbaşı tarafından dayak atıldığını tespit ettik. Bunları doktor raporuyla da belirledik."** dedi.

SHP'nin Siirt'teki 7. bölge toplantısında **"Köy korucuları bir an önce kaldırılmalı"** isteminden sonra, Mardin'in Nusaybin ilçesinde köylere giden korucular, SHP'nin köy korucuları karşısında takındığı tutum ile 12 bin korucunun ekmeğiyle oynadığını, bu nedenle SHP'nin **"anarşiyi körüklediğini"** belirterek, köylüyü SHP'ye oy vermeme yolunda tehdit ettikleri bildirildi.

Tunceli'de Kürt halkına yönelik baskılar sürerken, Tunceli'nin Sütlüce köyünde akşam saati çeşmeden su alan kızların üzerine jandarma karakolundan otomatik silahla ateş açıldı. Açılan ateş sonucu Hadiye Duran ve Nadire Masya adlı genç kızlar ağır yaralanırken diğer üç kız ise çeşmenin arkasına saklanarak yara almadan kurtuldular. Olaydan sonra bir astsubayla birlikte köye gelen jandarma, **"Bir kaza oldu. Herkese böyle diyeceksiniz. Olay köyden çıkmayacak"** diyerek köylüyü tehdit etti. Yaralılar Tunceli'den geçerken görülmesin diye helikopterle hastaneye gönderildi. Yaralılardan Hadiye Duran'ın babası Hüseyin Duran jandarmanın sürekli baskısıyla karşı karşıya olduklarını, jandarmanın akşam saatlerinde rasgele ateş açtığını, bu korkuyla akşam saatlerinde sokağa çıkamadıklarını belirtti.

Barış Anıtında dizeler Türkçe ve Almanca yeralıyor

Bremen Barış Anıtı'nda Nazım Hikmet'in dizeleri

Bremen muhabirimiz bildiriyor

22 Mayıs günü saat 17.00'de Bremen'in Vahr Berliner Freiheit semtinin en işlek yerine bir **barış anıtı** dikilecek. Bu anıtta Türkçe ve Almanca olarak iki dilde Nazım Hikmet'in **"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşcesine"** dizeleri yer alıyor.

Barış ve halkların kardeşliğinin somut bir anlatımı olan bu anıt daha önce faşistlerce yıkılan bir anıtın yerine konuyor.

Barış anıtının dikilmesi çalışmaları HL Geist-Gem'deki **Barış ve silahsızlanma çalışma grubu** tarafından iki yıl önce başlatıldı. Kamu kaynaklarından yararlanılarak Oslebshausen'daki hapishanede yapılan heykelin taşı Bremen Barış Üniversitesinden alındı.

Anıta, Nazım'ın dizelerinin yazılmasına senatoda karar verilmesine rağmen CDU şiirin yalnızca almanca yazılmasını istedi ve Türkçe yazılmasına karşı çıktı. yapılan tartışmalardan sonra, şiirin hem Türkçe hem de Almanca yazılmasına karar verildi.

Hl.Geist Gemeinde "Barış ve silahsızlanma grubundan" Christiane Ackermann 22 Mayıs'ta açılacak olan anıtı ile ilgili sorularımızı şöyle yanıtladı.

—Barış ve Silahsızlanma grubunuzda kimler çalışıyor?

Grubumuz gerçi bir kilisede ama çok çeşitli görüşten insanlardan oluşuyor. Yani SPD'li DKP'li ve protestan kilisesinden arkadaşlar var.

—Bremen'e bir barış heykelinin konulmasına neden gereksinim duydunuz?

Barış ve Silahsızlanma grubumuz yaklaşık 7 sene önce aynı yerde bir barış ağacı dikmişti ve bu

Christiane Ackerman

ağacın yanına bir tahta üzerine Marin Luther'in bir sözü yazılmıştı. Ve daha sonra bu tahta gericiler tarafından parçalandı. Yaklaşık üç sene önce Pershing II ve Cruise Missiles roketlerinin F.Almanya'ya yerleştirilmesinden sonra buna tepki olarak, uzun vadeli ve gözle görülür bir barış sembolüne ihtiyaç duyduk.

—Bununla neyi hedeflediğinizi söyler misiniz?

Hedefimiz barış için bir işaret koymaktı. Bu dönemde silahlanmanın korkunç boyutlara ulaşması, hergün dünyanın çeşitli yerlerinde savaşların sürmesi karşısında insanlara ibret olacak bir işarete gereksinim olduğu kanısındayız

—Barış anıtına Nazım Hikmet'in bir şiiri yazılacak. Sebebini açıklar mısınız?

Nazım Hikmet'in söz konusu şiirinin bir barış heykeli için iki açıdan çok uygun olduğunu düşündük. Çünkü **"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür"** dizelerinde baskısız ve sömürüsüz bir dünya özlemi yatıyor. **"Ve bir orman gibi kardeşçesine** dizelerinde ise tüm insanların kardeşçe barış içersinde yaşayabileceği dile getiriliyor. Ikincisi ise bir Türk şairinin şiirini kullanarak artan yabancı düşmanlığına karşı bir tavır koymak istedik.

—Dizeler neden iki dilde yazılıyor?

Bir insanın dili kültürünün en önemli parçalarından biridir. Türkçe ve Almanca yazarak, yabancı dostlarımıza kendilerini ve kültürlerini kabul ettiğimizi göstermek istiyoruz.

—Heykel kimin tarafından yapıldı

Heykel kamu kaynaklarından

ARININ BALI — Süleyman ÜSTÜN

Unutmazlar ve unutturmazlar

Bir öyküsüne Ömer Seyfettin, **"Ben Gönen'de doğdum"** diye başlar ve bu öyküsünü o, özetle: **"Çocukluk yıllarımın geçtiği bu kasaba, belleğimden iyice silinmiş; mahallemizi, eski evimizi, komşularımızı şimdi ancak, hayal meyal hatırlıyorum."** şeklinde sürdürür.

Unutulmuşluğunu Ömer Seyfettin, zamana ve ayrılığa bağlıyor. **"Zaman sildi, ayrılık unutturdu"** diyor. Ne denir? Doğrudur. Zaman bu, o yanı da var; sünger olur emer; silgidir siler, unutturur. **"Ayrılık"**sa daha bir başkadır. O, **"Vefa"**nın bir iç kurdudur; kemirir, oyar; hayalden düşürür. Ama **"ayrılık"** bir de, bir hasret, bir özlem kamçısıdır, yürekte şaklar. Sevginin bilinci olur; gönül tutuşturur. Öfkenin ise biley taşıdır.

FİDEF 13. Temsilciler Kurulu karar aldı

Birlik sağlansın

9-10 Mayıs tarihlerinde Düsseldorf'ta toplanan 13. FİDEF Temsilciler Kurulu Demokrasi İçin Birlik Türkiye Avrupa Federasyonu **DİBAF**'ın yazılı başvurusunu tartıştıktan sonra iki işçi örgütünün birliği konusunda somut adımların atılması için Genel Yönetim Kurulu'na tam yetki verdi. DİBAF Genel Sekreteri **Erol Boyraz** başkanlığındaki bir DİBAF heyetinin de hazır bulunduğu temsilciler kurulunda birlik konusunu coşkuyla selamlayan delegeler açık yürekli olarak çözümlenmesi gereken kimi sorunlara da dikkati çektiler. Temsilciler Kurulu daha önce federasyon üyesi dernek ve çalışma gruplarında ele alınan FİDEF'in 2. Programını somut tartışmalarla geliştirdi.

FİDEF'in dernek ve çalışma gruplarını temsilen 210 delegenin katıldığı Temsilciler Kurulu çalışmalarına yeni programın tartışılmasıyla başladı. Federal Almanya'da eşit haklar ve görevler ana başlığı altında toplanan bölümde toplumun çeşitli kesimlerindeki sorunlar üzerinde duruldu. Özellikle eğitim ve meslek eğitimi, gençlik ve kadınlarımızın sorunları gibi konular ağırlıklı olarak ele alındı. Türkiye'den kaynaklanan sorunlar arasında pasaport ve konsolosluk harçları, bedel, ülkedeki yatırımların güvensizliği, demokrasi konusu görüşüldü ve bir demokratik hukuk devletinin gerçekleşmesi istendi. Günümüzün ana sorunlarından olan barışın sağlanmasında daha etkili çalışma yöntemlerinin altı çizildi. İyi hazırlıklı somut görüşlerini dile getiren delegeler program taslağının daha da iyileşmesine katkıda bulundular. FİDEF 2. Program taslağı bu ay sonunda Temsilciler Meclisinde geliştirilmiş şekliyle kamuoyunun tartışmasına açılacak.

Ilk günün ikinci oturumunda DIBAF Genel Sekreterinin de katılımıyla birlik sorunundaki görüşler dile getirildi. Genel olarak büyük bir çoskuyla karşılanan örgütsel birlik olgusu açık yürekli, sorunları da içeren tartışmayı engellemedi. Bu oturumda **"bir daha ayrılmamak üzere bir birliğin sağlanması için programatik, biçimsel ve diğer**

örgütlerle ilişkiler konularının ayrıntılı olarak ele alınması" üzerinde duruldu.

"Gücümüz Birliğimizdir" belgisini kendisine simge edinen FIDEF'in 13. Temsilciler Kurulu'nun pazar günkü oturumunda **insan hakları** konusu ele alındı. Bir dizi uluslararası antlaşmaya imza atmış olan Batı Avrupa ülkelerinde ve özellikle Federal Almanya'da göçmen işçilerin bu antlaşmalardan doğan haklarına saygı gösterilmediğine dikkat çekildi ve bu yönde çalışmalar yapılması için karar alındı. Türkiye'deki **1988 seçimlerinde göçmen işçilerin bulundukları üklelerde oy kullanması** için diğer örgütlerle el birliği içinde yoğun çaba harcaması konusundaki karar onaylandı. Diğer kararlar gibi, **13 Haziran Bonn barış yürüyüşüne** yığınsal katılım kararı da oy birliğiyle alındı.

Alman-Türk skandalı

● **Tercüman gazetesinin demokrat, ilerici öğretmenlere karşı başlattığı saldırı kampanyasına tepkiler devam ediyor. Eğitim ve Bilim işçileri (GEW) sendikasının Bremen öğretmen gazetesinde yeralan bir yazıyı yayınlıyoruz.**

T.C. Milli Eğitim Bakanlığı bir süredir Hessen Eğitim Bakanlığını yoğun ve tehlikeli bir biçimde etkilemeye çalışıyor. Türk yetkililer Türk öğretmenlerin işe alınması ve işten çıkarılmasında etkin olabilmeyi, Türkiye'de hazırlanan gerici ders araçlarının kullanılmasını sağlamayı ve din dersleri aracılığıyla ilerlemeye düşman ve şovenist içerikli konuları okula taşımayı amaçlıyor. GEW ve Yabancı Öğretmenler Grubu (özellikle Türk öğret-

aşırı sağ eğilimli, Türkiye'nin ikinci büyük gazetesi olan "Tercüman" Hessen'deki seçimlerden sonra Türk öğretmenlerine karşı şimdiye kadar görülmemiş boyutta bir kampanya başlattı. Bu kampanyanın -şimdilik- boy hedefi Hessen ve Nordrhein-Westfalen'deki öğretmenler. Sendikal çalışmalara katılan, demokrasi ve okulu birbiriyle bağlayan ve Türkiye'deki politik gelişmelere eleştirel yaklaşan, kontrol ve muhbirlik yöntemleriy-

bir kaç kez belirtiliyor. Bu arkadaşlar, Türk öğrencilerin beyinlerini zehirleyen bölücü ve yıkıcılar olarak, yani Türk hukukuna göre ağır suç işlemiş insanlar olarak nitelendiriliyor. Kişisel karalamaların yanısıra kampanyanın diğer amaçları da, anne-babaları demokrat öğretmenlere karşı kışkırtmak ve Hessen'deki yeni yönetimi Türk hükümetinin resmi çizgisine uymaya zorlamak.

Türk tarafı personel konusunda karar verebilecek, söz sahibi konuma gelirse, Türkiye'nin Türk öğretmenlerinin maaşlarını üstlenebileceği önerisi yapılıyor. Bu çok

meye zorlamadı diyelim; en azından T.C. Eğitim Bakanlığı müsteşarlarından Prof.Dr. Cemil Kıvanç'ın, Berlin Eğitim Senatörü Laurin'in (CDU) hazırlattığı Türkçe kitapları konusunda Berlin Eğitim Senatörlüğü temsilcilerinden birine söylediği şu sözler Alman yetkililerini bir tavır almaya zorlamalıydı:

"Şayet siz bu Nazım Hikmetli ve aşırı solcu yazarların hazırladığı zararlı kitapları okutmaya devam ederseniz, ben de Türkiye'de Hitler in kitabını bastıracağım, okullarda Hitler'in tarihini okutacağım."

(Sen benim Berlin'deki çocuklarımı zehirlersen, ben de Türkiye'

dur. Zaman bu, o yanı da var; sünger olur emer; silgidir siler, unutturur. **"Ayrılık"**sa daha bir başkadır. O, **"Vefa"**nın bir iç kurdudur; kemirir, oyar; hayalden düşürür. Ama **"ayrılık"** bir de, bir hasret, bir özlem kamçısıdır, yürekte şaklar. Sevginin bilinci olur; gönül tutuşturur. Öfkenin ise biley taşıdır.

Ömer Seyfettin doğduğu yeri, Gönen'i unutmuş. Belleğinden uçup gitmiş Gönen ve Gönen'e ait ne varsa.

Işçiler unutmazlar Gönen'i. Unutmazlar ve de unutturmazlar Çünkü, işçilerin dinlenme ve eğitim yeri Gönen'dedir. Gönen'de deniz kıyısındadır. Burası Türkiye Maden-Iş Sendikası'nın öz malıdır, ama tüm işçilerindir. Tapusu işçi sınıfının üzerinedir. Bir namuslu yerdir ki burası, santim parası üye ödentisi, işçi teridir. Ve burası gündüzleri pırıl pırıl temiz, akşamları ışık ışık aydınlıktır.

Gönen İşçi Tesisleri, iç içe iki bölümden oluşur. Bir bölümü dinlenme yeridir ve işçiler burada, sırayla çoluk-çocuk tatil yapar, denize girer, yorgunluk atarlar. Ikinci bölümü eğitim yeridir. Ayrı, büyük bir binadır burası bir okuldur. Üzerinde iri harflerle IŞÇI OKULU yazılıdır. Işçi Okulunun giriş kapısının önünde-biraz sağ yanda- işçi sınıfının kavgasını simgeleyen ve ölümsüz sanatçı Kuzgun Acar tarafından yapılmış bir tablo-anıt vardır. Kuzgun bunun taşlarını Anadolu'nun çeşitli yerlerinden seçerek getirtmiş. Renk renk, damar damar taşlar. Orada yontmuş, işlemiş sanatçı bu taşları; onlardan motifler yaratmış. Sonra da bunları kalın ve siyah zincirlerle birbirine bağlamış. Tablo-anıt'ı güller, çeşit çeşit çiçekler süsler. Çicek koparılmaz anıtımızdan.

Işçi Okulunun giriş kapısının önünde-biraz sağ yanda- işçi sınıfının kavgasını simgeleyen ve ölümsüz sanatçı Kuzgun Acar tarafından yapılmış bir tablo-anıt vardır. Kuzgun bunun taşlarını Anadolu'nun çeşitli yerlerinden seçerek getirmiş. Renk renk, damar damar taşlar. Orada yontmuş, işlemiş sanatçı bu taşları; onlardan motifler yaratmış. Sonra da bunları kalın ve siyah zincirlerle birbirine bağlamış. Tablo-anıt'ı güller, çeşit çeşit çiçekler süsler. Çiçek koparılamaz anıtımızdan.

Okulun büyük iki dersanesi vardır. Çalışmalar bu dersanelerde yürütülür. Ibrahim Güzelce ve Şerif Aygün dersaneleri. Seminerlere katılan işçiler verdiler dersanelerin isimlerini. Bir çok isim arasından seçtiler bu iki ismi, konuşarak, uzun uzun tartışarak. Ibrahim Güzelce DISK'in ilk genel sekreteri, ince, namuslu kavgacı, bilgili bir işçi önderi. Şerif Aygün, Gamak fabrikasında ve bir direniş sırasında polis tarafından kurşunlanarak şehit edilen bir işçi. Bu isimler yazılı tabelaları işçiler, küçük çivilerle çaktılar dersanelerin kapılarına.

Gönen'de tatil ve eğitim sitesinde, işçiler dinlenir, eğitim görürler. Buraya onlar, Anadolu'nun her yerinden otobüslerle gelirler, otobüslerle dönerler. Gelenler marşlarıyla gelirler, dönenler marşlarıyla dönerler. Otobüsler ve yine otobüsler... Marşlar...marşlar...

Hani, tek adım, üç adım atlama yarışları vardır. sporcular iyi atlayabilmek için gerilere giderler; nefes alırlar, fırlayıp koşarlar ve uzun uzun atlarlar ya. Hani bu sporcular rekorlar kırarlar ya. Gönen Tatil ve Eğitim sitesine gelip-dönen işçiler bu sporcular gibidirler. Gönen'de derin bir nefes alırlar ve birden sıçrarlar, demokrat, özgür, barışçı bir Türkiye yaratma kavgasında en önlerde olmak için, üretime, fabrikalara, grevlere, direnişlere, 1 Mayıslar'a atlarlar...

Gönen'den sonra bir de Ören vardır. GÖNEN ve ÖREN Işçi Tesisleri. Oralarda acaba kimler vardır şimdi? Sakın yabancı izler olmasın oralarda. "El"ler giremesin oralara. Giripte Rahmetli Kuzgun'u, Rahmetli Güzelce'yi ve Rahmetli Şerif Aygün'ü kahrından kimseler öldüremesin bir daha, bir daha...

çe ve Almanca yazarak, yabancı dostlarımıza kendilerini ve kültürlerini kabul ettiğimizi göstermek istiyoruz.

— Heykel kimin tarafından yapıldı

Heykel kamu kaynaklarından yararlanılarak Oslebshausen'daki hapishanede yapıldı. Heykelin üzerindeki yazı ise bağışlarla gerçekleştirildi.

—Bu heykelin dikilmesi ile ilgili zorluklarınız oldu mu?

Zorluğumuz Meclis'le oldu. Meclis'e şiirin iki dilde yazılmasını bildirdiğimizde CDU buna karşı çıktı. Bir yandan bunun diğer yabancılara karşı haksızlık olduğunu söylerken, bir yandan da sadece bir Alman şairinin bir şiirinin yer almasının gerektiğini ne de olsa bizlerin Alman olduğumuzu ve milliyetçi düşüncelere sahip olduğumuzu sözlerine ekledi.

—Alınan bu sonucu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Çok olumlu çünkü iki seneden beri verdiğimiz uğraş, çaba boşa gitmedi. Ve sonunda başardık. Umarız bundan sonra da semtimizde oturan yabancı hemşehrilerimiz (semtimizde 160 Türk aile yaşıyor) bizimle birlikte barış ve halkların dostluğunu pekiştirme çalışmalarına aktif olarak katılırlar.

lamayı ve din dersleri aracılığıyla ilerlemeye düşman ve şovenist içerikli konulan okula taşımayı amaçlıyor. GEW ve Yabancı Öğretmenler Grubu (özellikle Türk öğretmenler) bu gelişmelere karşı sert ve sürekli tepki gösterdiler; çünkü yabancı ülke temsilcilerinin Alman okulunda yerleri yok. GEW ve Yabancı Öğretmenler Grubunun getirdiği gerekçeler şimdiye kadar Hessen Eğitim Bakanlığı yetkililerince büyük oranda kabul edildi.

Avrupa ve F.Almanya da dahil edildiğinde 200 000 okura ulaşan, Türkiye'yeki hükümet yanlısı ve

"Kızıl rabıta"ya neşter vuruluyor

menler. Sendikal çalışmalara katılan, demokrasi ve okulu birbiriyle bağlayan ve Türkiye'deki politik gelişmelere eleştirel yaklaşan, kontrol ve muhbirlik yöntemleriyle "ülkelerinin" yetkililerine bağlı kılınmaya zorlanan kısmen haklarında "Yurda dön!" çağrısı çıkarılmış olan ve bu çağrıya uymadıkları için vatandaşlıktan çıkarılan bir dizi öğretmen arkadaş "Tercüman" gazetesindeki bir dizi yazıda açık adlarıyla veriliyor. Bu arada oturdukları yerler de vurgulanarak ve

Türk tarafı personel konusunda karar verebilecek, söz sahibi konuma gelirse, Türkiye'nin Türk öğretmenlerinin maaşlarını üstlenebileceği önerisi yapılıyor. Bu çok tehlikeli geri bir adımdır; çünkü yabancı öğrenciler için anadil dersleri ve yabancı -özellikle Türk- öğretmenlerin istihdamı konusunda GEW'in istemlerine en yakın politikayı Hessen eyaleti izledi.

Personeline karşı yükümlülüğü bu kampanyaya karşı tepki göster-

ederseniz, ben de Türkiye'de Hitler in kitabını bastıracağım, okullarda Hitler'in tarihini okutacağım."

(Sen benim Berlin'deki çocuklarımı zehirlersen, ben de Türkiye'deki çocuklarımı zehirlerim!)

Alman yetkilileri tarafından bir protestonun belirtisi bile yok. Protesto şöyle dursun Alman delegasyonu sözcüsünün, **söz konusu kitaplara hemen el konulacağına ve** Türkiye'den hükümetin göndereceği kitapları kullanacağına söz verdiği söyleniyor,

IG Metall Genel Merkezi uygulamayı protesto etti

Konsolosluk Gürkan'ın pasaportuna el koyduğunu açıkladı

Geçtiğimiz günlerde Frankfurt Konsolosluğu uzun yıllardır Federal Almanya'da yaşayan Ülkü Gürkan'ın pasaportuna el koyduğunu açıkladı. IG Metall Genel Merkezinde çalışan ve Genel Merkez Işçi temsilcisi olan Ülkü Gürkan'a pasaportuna elkonduğu bildirilirken hiç bir gerekçe gösterilmedi.

Konsolosluğun keyfi kararına sert tepki gösteren IG Metall Genel Merkezi Yürütme Kurulu üyesi Willi Sturm bir açıklama yaparak uygulamayı protesto etti. IG Metall Genel Merkezi adına yapılan açıklamada böylesine uygulama ve baskıların bulunduğu bir ülkede demokrasiden söz edilemeyeceği ve böyle bir ülkenin AET'ye başvurusunun kabul edilemeyeceğini belirtiliyor.

Ülkü Gürkan

Uzun yıllardır Hessen eyaletinde yabancı işçi sorunlarıyla ilgili çalışmalar yapan Gürkan, Türk-Danış üniversitede araştırmacı. Volkshochschule'de (Halk Yüksek Okulu) kurs yöneticisi olarak çalıştı. Yurtdışındaki Türk kadınları ve sorunlarıyla ilgili araştırmaları olan Gürkan, kendi dalında değerli deneyimlere sahip, başarılı çalışmalarıyla tanınan bir kadın sendikacı. Ayrıca geçtiğimiz yıl başarılı çalışmaları nedeniyle Karl Liebknecht ödülü almıştı.

Heilbronn ne zaman havaya uçacak?

5 Mayıs günü Pershing II roketi taşıyan kamyonlardan biri Heilbronn'da şarampole yuvarlandı. F.Almanya Savunma Bakanlığı kamuoyunu yanıltmaya çalıştı ve **"kamyonun üzerinde sadece atış rampası vardı"** diye açıklama yaptı.

Oysa tesadüfen kaza yerinne çok yakın bulunan bir gazete muhabirinin çektiği fotoğraflar bunun aksini, kamyonda roket olduğunu kanıtlıyor. Ayrıca kazanın hemen ardından bölgenin askeri birlikler tarafından çevilmesi, hiçbir sivilin ve Alman yetkilinin bir süre bölgeye sokulmaması da bu kanıtı güçlendiriyor.

IPPNW'nin 7. Dünya Kongresinde yasaklama ele alınacak

Nükleer savaşa karşı olmak yasak!

Nobel Barış Ödülü alan Nükleer Savaşa Karşı Uluslararası Hekimler Birliği'nin 28 Mayıs - 1 Haziran tarihleri arasında Moskova'da 7. Dünya Kongresi toplanıyor. Türkiye'de bu uluslararası kuruluştan esinlenerek **Prof. Dr. Leziz Onaran** başkanlığında 49 kurucu üye ile kurulan ve geçtiğimiz günlerde Içişleri Bakanlığı tarafından faaliyetleri durdurulan Nükleer Savaşa Karşı Hekimler Derneği üzerindeki baskılara karşı tepkiler artıyor.

Bilindiği gibi dernek 1987'nin başında bir basın toplantısı yaparak çalışmalara başladığını açıklamıştı. Nisan ayı içinde de Türkiye'de Idea 87 adıyla açılan ve uluslararası tanınmış silah tekellerinin katıldığı silah sanayi fuarını protesto etmişti. Bunun üzerine 28 Nisan'da Içişleri Bakanlığı'nın talimatnamesiyle derneğin faaliyetleri durduruldu. Talimatnamede gerekçe olarak şunlar gösteriliyordu.

—Nükleer bir savaş herkesin işidir, belirli insanlar ortaya çıkarak bu işi kendilerine iş edinmeleri beklenemez.

- Devletin konuyla ilgilenen bir atom komisyonu vardır.

- Derneğin kurucularından bazıları sakıncalıdır.

- Nükleer savaştan bahsedilerek halk arasında panik yaratılıyor.

Bu gerekçelerle geçtiğimiz günler de derneğin kurucuları ifade vermek üzere savcılığa çağrıldılar.

Bu gelişmeler üzerine IPPNW'nin Londra'da bulunan Avrupa bürosu ülke seksiyonlarına bilgi vererek Moskova'da toplanacak 7. Dünya Kongresinde Türkiye'deki nükleer savaşa karşı hekimler üzerindeki baskıları görüşmeye çağırdı Alınan haberlere göre, 7. Dünya Kongresi sırasında Moskova'da yasaklama ile ilgili bir basın toplantısı düzenlenecek.

Patron Günter Schmid işçisi Mustafa Uzun'u hastanelik etti, işçi temsilcisi Emine Yitmez'i işten kovdu

İşçiler dövülen ve kovulan arkadaşlarının yanında

F.Almanya'nın Ludwigshafen kentindeki Rial Aluminyum Cant Fabrikası sahibi Günter Schmid iki yıldır fabrikasında çalışan işçi **Mustafa Uzun'u** (46) döverek hasisteyen işçi temsilcisi **Emine Yitmez**'i de anında işten çıkardı.

Olayın işyerinde çalışan ve çoğunluğu Türk olan diğer işçiler tarafından duyulması üzerine üretim iki saat süre ile tamamen durdu. Beyin sarsıntısı geçiren ve dudağı patlayan Mustafa Uzun ile işçi temsilcisi Emine Yitmez ayrı ayrı sendikaları IG Metall aracılığı ile, mahkemeye başvurdular.

Işçi temsilciliği başkanı Helmut Retzer ve IG Metall sorumlu sekreteri Herbert Rittlinger basına yaptıkları açıklamada olayı nefretle kınadıklarını, işyerinde çalışanların, Türk-Alman, birlik içinde olduklarını, işverenden mutlaka hesap sorulacağını söylediler.

Hızlı araba yarışları ve kış sporları piyasasında, reklama çok para yatıran, eli açık, bir girişimci olarak tanınan G.Schmid, Mannheim Ludwigshafen bölgesinde (işçi temsilciliği başkanı H.Retzer'e gö. re) kısa zamanda köşeyi dönen birisi olarak da isim yapmıştır. 23 Nisan 87 günü meydana gelen olaydan önce Mustafa Uzun, aylığının neden hala bankaya gönderilmediğini öğrenmek istemişti.

Almanca bilmeyen, daha ne olduğunu, neden olduğunu anlayamadan işverenin yumrukları ile bayılan M.Uzun'a arkadaşları yardım etmek istediler. Ilk olarak da işçi temsilcisi Emine Yitmez'i çağırdılar. E.Yitmez olay yerine geldiğinde M.Uzun halen baygındı. Hislerini kontrol altında tutmaya çalışa-

kovulan arkadaşlarıyla dayanışması gerçekten görülmeye değerdi. Işçilerin kararlılığını ve öfkesini gören patron 80 bin marklık arabasının lastiklerini gıcırdatarak toplantı

Mannheim temsilcimiz işten atılan Emine Yitmez ile görüştü

Ne gibi sorunlarınız oldu şimdiye kadar?

- Ben zaten daha yeni seçildim. Fakat yeteri kadar sorunumuz eskiden de vardı, şimdi de var. Örneğin izin sorunumuz var. Memlekete gideceğiz, yolumuz, yeri miz uzak. Izin hakkımızı tam istiyoruz. Patron bu konuda oturup bizimle konuşup anlaşmak zorunda. Yasalar böyle diyor. Sonra sosyal sorunlar var. Elbiselerimizi değiştiğimiz, yemek yediğimiz yerlerin, tuvaletlerin durumu rezalet. Sıcak su yok. Görevimiz olmadığı halde buraları biz kendimiz temizliyoruz. Bay Schmid Televizyon reklamlarına, Kayak şampiyonlarına, tanınmış araba yarışçılarına milyonlar harcıyor. "Playboy" dergisinde kendisine sayfa sayfa yer verilmesi için kimbilir kaç milyon harcadı. 80 000 Marklık arabayla geziyor, 5 milyonluk villada oturuyor. Fakat işçileri için tuvalet bile yaptırmıyor.

Foto: Franz-Peter Craemer

Emine Yitmez

Temsilci olarak siz bu durumda nasıl davrandınız?

- Biz sadece yasal yoldan oturup, kendisi ile pazarlık etmek ve anlaşmak istedik. Bay Schmid bu fabrikayı daha dört ay önce devraldı. Daha önce sadece ortaktı. Biz daha önce de burada çalışıyorduk. O zamanki müdürle aramızda böylesi sorunlar yoktu. Bu son olay ise hiçbir ölçüye sığmıyor, inanılır gibi değil. Bu da gösteriyor ki, bizim boyun eğmememiz ve birlik içinde olmamız onu ne yaptığını bilmeyecek kadar çileden çıkarmaktadır.

Bu olaydan sonra durumu nasıl değerlendiriyorsunuz, ne olacak şimdi?

- Patron Schmid sadece beni değil bizim başkan arkadaşı da görmek istemiyor. Çünkü Alman yabancı demeden gerçekten birlik içinde davranıyoruz. Mutlaka bir neden bulup onu da işyerinden uzaklaştıracak. Bu adamla mücadele etmekten başka çaremiz yok. Sadece benim görüşüm değil bu. Tüm arkadaşlar böyle düşünüyor. Olayın olduğu gün ben olmasaydım durum çok kötüye gidecekti. Arkadaşlar kararlı: Ya insanca çalışma koşullarına kavuşuruz yada sonuna kadar mücadeleden başka çaremiz yok.

Okurlarımıza başka ne söylemek isterdiniz?

- T.P. okurları bizimle dayanışma gösterirlerse çok memnun olacağız. Çalışma şartlarımız gerçekten çok kötü. Bir kırbaç eksikti o da ele alındı şimdi. Kazanmak zorundayız. Bu da sadece dayanışma sayesinde olacak. Hem işyerinde, hem de işyeri dışında.

Dayanışma nasıl olmalı?

- Örneğin IG Metall Mannheim şubesine mektup yazılabilir, telefon edilir, kart gönderilir v.s. Ben Türkiye Postası okurlarına şimdiden teşekkür etmek istiyorum.

Dayanışma adresi şöyle:
IG Metall Verwaltungsstelle
Hans-Böckler Str. 1
6800 Mannheim 1

Federal Almanya'da banka işçileri ilk kez grev yaptı

"Hafta sonları ve akşamları bankaya değil, bize aittir"

Ticaret, Banka, Büro ve Sigorta işçileri, işverenin hafta sonu, çalışma ve fazla mesai önerisine hayır diyerek, direnişe geçtiler. F.Almanya'da banka işçilerinin bu ilk greviydi.

Kısa adı HBV olan, Ticaret, Banka, Büro ve Sigorta İşçileri Sendikası toplusözleşme görüşmeleri sırasında yüzde 6'lık bir ücret artışı talebinde bulunmuş işveren sendikası da, hafta sonu çalışma ve hafta arasındaki günlerde de saat 22'ye kadar fazla mesai koşuluyla bu talebin kabul edilebileceğini bildirmişti. Sendikanın bu öneriyi reddetmesi üzerine işveren sendikası 23 Nisan tarihinde görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlandığını bildirdi.

Bu açıklama üzerine **"Hafta sonları ve akşamlar bankaya değil bize aittir"** sözleri ile direnişe geçen banka işçileri Almanya'da bugüne kadar görülmedik bir şekilde kitlesel ve geniş kapsamlı greve gittiler.

Bugüne kadar bankalarda 49 grev uygulaması oldu. 3 bölgede ise genel grev kararı oybirliği ile alınarak, Frankfurt'ta Banken-Börsen-Detin Centrale, Rechnen-Centren, Deutsche Bank ve Hamburg'da Deutsche Bank'da greve gidildi.

Duisburg HBV Sendikası da 4 Mayıs tarihinde Commerzbank'daki üyelerine bir çağrı yaparak greve katılmalarını istedi. Duisburg'da 11 şube merkezinde saat 7.45 ile 10 arasında kısa süreli grev yapıldı.

Banka alanında bu beklenmedik grevlerin hemen ardından İşveren Sendikası, HBV ile görüşmeye hazır olduğunu bildirdi. Duisburg HBV yöneticisi Krista Kinn işverenin bu teklifinin bile başlı başına bir başarı olduğunu vurguladı.

Gazetemiz yayına girdiği sırada HBV sendikası ile işveren arasında anlaşma sağlandı. Banka işçilerinin grevi amacına ulaştı.

Kürtçe yayın Büyükelçiliğin tepkisine karşın sürüyor

8 dilde yayın yapıyoruz

yılan M.Uzun'a arkadaşları yardım etmek istediler. Ilk olarak da işçi temsilcisi Emine Yitmez'i çağırdılar. E.Yitmez olay yerine geldiğinde M.Uzun halen baygındı. Hislerini kontrol altında tutmaya çalışarak işverenden bu hareketinin nedenini öğrenmek istedi. Işveren Schmid, M.Uzun'un kendisine saldırdığını, bu nedenle de onu derhal işten kovduğunu açıkladı. Temsilci

Foto: Franz-Peter Craemer

Rial Işçi Temsilciliği Başkanı Helmut Retzer

E.Yitmez bir yandan arkadaşlarını yatıştırmaya çalışırken, işverene de bu yaptığının haksızlık olduğunu söylüyordu. Bu nedenle o da derhal işten kovuldu ve bir daha işyerine girmesi de yasaklandı.

Işveren Schmid bununla da yetinmeyerek tüm Türklerin işten atılacağını açıkladı. Olaydan bir gün sonra "Liste" yapılması için emir verdi. Yine aynı gün (24.4.87) Fabrikanın üretim müdürüne acele çıkış verdiği duyuldu. Temsilcilik başkanı Retzer'e göre bunun nedeni, kesin olmamakla birlikte, Türklere toptan çıkış verme planı olabilirdi. Çünkü üretimde çalışanların hepsi Türktü ve bir tanesine bile çıkış vermek için hiçbir gerekçe bulunamazdı.

Tüm bu olanlar üzerine ne düşündüğünü sorduğumuz IG Metall sekreteri **Herbert Rittlinger** olayın **"çağdışı ve inanılmaz"** olduğunu söyleyerek gerek işten çıkarılanların korunması, gerekse işyerinden insancıl çalışma şartlarının geçerli kılınması için sendikanın sonuna kadar mücadele edeceğini vurguluyordu.

Olayın hemen ardından işyerinde bir toplantı yapan işçilerin işten kovulan arkadaşlarıyla dayanışması gerçekten görülmeye değerdi. Işçilerin kararlılığını ve öfkesini gören patron 80 bin marklık arabasının lastiklerini gıcırdatarak toplantı günü fabrikadan uzaklaştı.

Hiçbir engelleme olmadan toplanan işçilerin toplantısına işvereni temsilen hiç kimse katılmadı. Temsilci Emine Yılmaz toplantı ile ilgili görüşlerini şöyle dile getirdi. "**Böyle dayanışma içinde olacağımız hiç aklıma gelmedi. Sevinçten ağlamak geldi içimden**".

Işyeri toplantısında işçiler, başta Mustafa Uzun ve E.Yitmez olmak üzere, işten atılanların hepsinin derhal işe alınmasını, baskı ve tehditlerin sona erdirilmesi ve insanca yaşam koşulları için mücadeleye kararlı olduklarını açıkladılar.

Kürtçe yayın Büyükelçiliğin tepkisine karşın sürüyor

8 dilde yayın yapıyoruz, neden Kürtçeye karşı çıkılıyor?

Önceki sayılarımızda Dortmund Radyosunda Internasyonal'in haftada bir gün 15 dakikalık Kürtçe yayın başlattığını duyurmuştuk. Türkiye'de Kürt halkı üzerindeki baskılar sürerken, değil Kürtçe konuşmak 'ben Kürdüm' demek bile yasakken Dortmund'da başlatılan yayın demokratik kamuoyunda geniş yankılar uyandırdı. Ancak bunun yanısıra Türkiye'deki baskılara paralel olarak Büyük elçiliğin aracılığı ile yayına karşı tepkiler örgütleniyor. Bu konuda Radyo Internasyonal Genel Yayın Yönetmeni **Jürgen Hoppe** ile muhabirimiz görüştü.

-Sayın J.Hoppe neden böyle bir yayına gerek gördünüz?

J.Hoppe: Ilk önce şunu söylemek istiyorum. Burada yaşayan yerli-yabancı tüm insanların hakları F.Alman Anayasası ile güvence altına alınmıştır. Kimse dil, din, ırk, cinsiyet farkından dolayı farklı muameleye tabi tutulamaz. Yabancı dillerdeki yayınları bir bütün olarak görmeliyiz. Bu kadar farklı ulusların dillerinden yayın yapılırken (Radyo Internasyonal 8 ayrı dile yayın yapıyor) neden Kürtçeyi ayrı tutalım? Dortmund ve civarında oturan Kürtlerin sayısı hiç te az değildir. Kürtlerin kendi dillerinde konuşmalarının ülkelerinde yasak olduğunu gözönüne alırsak, bu dilde yayın yapmamızda gerekçemizi görebilirsiniz.

- Dinleyicilerden ne tür tepkiler alıyorsunuz?

J.Hoppe: Dortmund ve çevresindeki değişik cami ve gerici çevreler bir takım güçlerin aracılığı ile, ortak bir mektupla bize gelerek **"Kürtçenin olmadığını, böyle bir halkın olmadığını, eğer yayın devam ederse protestolarını değişik yerlere ulaştıracaklarını"** söylediler. T.C.Bonn Büyükelçiliği direkt F.Alman Dışişleri Bakanlığına başvurarak yayının durdurulmasını istedi. Aynı şekilde Eyalet Kültür Bakanlığı'na başvurulduğunu öğrendik. Son olarak Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti parlamenterlerine ve Başbakan J.Rau'ya başvurulduğunu kanıtlayan mektup geçti elimize. Zannediyorum ki Kürtçe yayına karşı kimlerin başı çektiğini çıkarabiliriz.

Olumlu tepkilere gelince, biz bile şaşırdık. Almanya'nın her tarafından mektuplar alıyoruz. Geçen haftalarda Avusturya'dan bir mektup aldık. Her yayının sonunda telefonlar durmuyor. Şunun altını tekrar çizmek istiyorum. Amacımız Türklerle Kürtlerin karşı karşıya getirmek değil, Kürtlerin bir ana dili olduğunu, ve bu dilde konuşma, kendi dillerinde yayın yapma hakkına sahip olduklarını göstermektir.

- Yayını hazırlarken nelere dikkat ediyorsunuz?

J.Hoppe: Amacımız devrim yapmak değil. Sadece Dortmund ve çevresinde yaşayan Kürtlerin kentimizde sosyal, kültürel, bölgesel politik yaşama aktif katılımlarını sağlamak. Kendilerini ilgilendiren gerekli haberleri vermek. Örneğin yapılacak nüfus sayımı üzerine bilgilendirmek. Yayınımız 15 dakika ile sınırlı olduğu için zaten bazı haberleri kısa geçmek zorunda kalıyoruz. Yayınların içeriği Dortmund ve çevresi ile sınırlı olduğu için örneğin bir Türkiye'den veya Türkiye Kürdistanı'ndan haber veremiyoruz. Tekrar ediyorum amacımız burada yaşayan yabancıları karşı karşıya getirmek değil. Aksine, onların sorunlarının ortak olduğu ve çözümlerin de ortak olduğu yayınlarımızın gerçek içeriğini oluşturuyor.

- Yayınlarınız daha genişleyecek mi?

J.Hoppe: Radyo Internasyonal bir proje olarak başladı. Bu proje 1987'nin sonunda bitecek. Fakat bu proje ile Dortmund Radyosu birbirine bağlı olduğu için ümit ediyoruz ki Radyo Internasyonal yayın hayatında kalabilecek. Hatta zaman olarak da geişleyebilir. Tabi, bu benim kişisel düşüncem ve ümidim.

Biz de yayınların daha da genişlemesini diliyoruz ve okuyucularımızı yayını desteklemeye çağırıyoruz.

Jürgen Hoppe: Amacımız Türklerle Kürtleri karşı karşıya getirmek değil

SENDİKACI GÖZÜYLE

Ne kazandık, ne kaybettik?

Bu yılki Federal Almanya (FAC) metal işkolu toplu sözleşmeleri, IG Metall sendikası ile Metal İşverenleri Birliği arasında **"zirve düzeyinde"** saptanan koşullar doğrultusunda yapılan bölgesel anlaşmalarla sona erdi.

Anlaşmanın olumlu olduğu kadar, olumsuz yanları da var. Bir yanda, konulan hedeflerin bazılarının gerisinde kalınırken, diğer yanda da, toplu sözleşmelerin başlangıcında başarılacağına en iyimser çevrelerin dahi inanmadıkları bir dizi kazanımlar elde edildi.

Anlaşma maddelerini tek tek ele alıp, analize edenler mutlaka yutulması kolay olmayacak lokmalarla karşılaşacaklardır. Bu tür bir yorum yapıldığında, sonucun böyle çıkması doğaldır da. Ama unutulmaması gerekir ki, her toplu sözleşme **"taviz karşı taviz"** mantığı ile başlar, sürer ve sona erer. Bu nedenlede alınan sonuçları bir bütün içinde görmeli, değerlendirmeli ve analiz tek tek maddelere değil, bir bütünün kendisine yapılmalıdır. Çünkü anlaşmanın altına konan imzalar, onun bütünü için geçerlidir.

Gözden kaçırılmaması gereken bir konu da, sendikamız ve işverenler birliğinin, toplu sözleşme öncesi konumlarıdır. Işverenler görüşmelere, Calışmayı Teşvik Yasasını gerici hükümetçe değiştirilen ve grev yasaklayan 116. maddesini arkalarına alarak girerken, IG Metal, sendikaların en etken silahı olan grev hakkının kısıtlandığı bir ortamda görüşmelere oturdu. Bu yasanın değişikliğe uğrayan şeklinden sonra, toplu sözleşmeleri **"haklı gerekçeler"** değil, güçlü olan belirler olmuştur.

Buna rağmen dogrudur, 35 saatlik çalışma haftası gerçekleştirilememiştir. Fazla çalışmaların dengeleştirme süresi 2 aydan, 6 aya çıkarılmış ve ilk kez 3 yıllık toplu sözleşme bağlanmıştır. Fakat bunların yanında bir dizi küçümsenemeyecek önemli kazanımların varlığı gözardı edilmemelidir.

o Toplu sözleşme öncesi işverenlerce **"tabu"** olarak ilan edilen 38,5 saatlik çalışma haftası bir kez daha yıkılmış, çalışma süresi iki etapta da olsa 37 saate indirilmiştir.

o Cumartesi günlerinin resmen işgünü olmasını hedefleyen işverenler bu istemlerine ulaşamamıştır. Beş günlük haftalık çalışma günlerinin pazartesinden başlayıp , cuma günü sona erdiği, cumartesi günlerinin işgünü olmadığı toplu sözleşmelere yazılmıştır.

o Iş süresinin, işverenlerin keyfine göre, kişisel olarak farklı uygulanmasına cumartesi günlerinin'de dahil edilmesi istemi geri püskürtülmüştür.

o 1984 yılı anlaşmasından miras kalan taban 37 ve tavan olarak ta 40 saat olan farklı iş süresi uygulaması, ücret dengelemesi yapılarak 1.4.88'den itibaren 37 ile 39,5 saate, 1.4.89'dan itibaren de 36,5 ile 39 saate indirilecektir.

o Cumartesi günlerinin işgünü olmadığının saptanmasından sonra bence en önemli kazanım, sözleşmenin meslek eğitimi gören gençleri kapsayan bölümüdür. Buna göre, işverenlerin baştan beri tüm direnişleri yıkılmış, haftalık çalışma süresi kısaltılmasının önümüzdeki yıldan itibaren meslek eğitim görenler için de geçerli olması kabul edilmiştir.

1984 yılında sözleşme dışı bırakılan gençlerin çalışma süresi, 1.4.88'den itibaren 38,5 saate indirilecek ve 1.4.90'dan itibaren de işçiler için yapılacak haftalık çalışma süresi kısaltılması anlaşmaları bütünüyle meslek eğitimi görenler içinde geçerli olacaktır.

Bütün bunlar işverenlerin tüm FAC çapında hukuksal engelleme uğraşılarına rağmen dayanışma grevlerine katılan bir milyondan fazla yerli ve yabancı metal emekçisinin olduğu kadar, metalcilerle dayanışma amacıyla oluşturulan sayısız halk girişimlerinin ortak başarısıdır. Işverenlerin toplu sözleşmeler öncesi başlatıp, günümüze kadar sürdürdükleri katı ve inatçı tutumu yıkan, onları politik yenilgiye uğratan işte bu kararlı dayanışmadır.

35 saatlik çalışma haftası mücadelesi, 1984 yılına oranla, bu kez toplumun en geniş alanlarından yeni kesimleri yandaş olarak kazanmıştır. Daha önce bu denli olmayan dayanışma, kazanılan manevi değerlerin en önemlisidir. Bu ortam daha da geliştirilerek, 35 saatlik çalışma haftası gerçekte de sendikal hedef olarak kalacaktır.

19 Mayıs'ta gençlere bir bakış

Gençler.... Işçi, işsiz, öğrenci, kumarbaz, soyguncu, ev kızı... Bizim gençlerimiz. Işsizlik, yabancı düşmanlığı, eğitim, meslek eğitimi yeri bulamama, aile ve toplumsal baskılar, bedel vb. omuzlarında yığınla sorun taşıyan gençler. Ülkelerinden binlerce kilometre uzakta iki kültür arasında kendilerine bir çıkış yolu arayan gençler. Özlemleri, korkuları, heyecanları, düşünceleri, çalışmaları ile bizim gençlerimiz.

Içinde bulunduğumuz günlerde çeşitli biçimlerde 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı kutlanıyor. Biz de Türkiye Postası olarak gençler arasında bir gezinti yapalım, sorunlarını, bu sorunlar karşısındaki tavırlarını düşüncelerini sergileyelim istedik.

Aşağıda yerimizin kısıtlı olması nedeniyle muhabirlerimizin görüştüğü gençlerin bir kısmına yer verebiliyoruz. Bu konudaki yayınlarımıza ilerdeki sayılarımızda devam edeceğiz.

Hildesheimlı gençler ostern barış yürüyüşünde barış için yürüyorlar

"Türkiye'ye dönmekten korkuyorum"

Güven PAMİR

Içerden top seslerinin geldiği, güneşli ve rüzgarlı bir mayıs pazarı, yeşil çimlerin üstüne oturup, söyleşiye başladığımızda, 10 yıl önce buralara gelen Filiz'i 10 yıl önce de tanımak isterdim.

Şimdi, 21 yaşında bir genç kız. Hem eczanede yardımcı olarak çalışıyor, hem de akşamları, sosyal eğitimci olmak için, öğrenim görüyor.

Güneş gözlerimizi alırken, rüzgar ve uçak gümbürtüsü seslerimizi dağıtırken, **"Gel biraz konuşalım, sizi anlatın"** dediğimde, biraz kaçamak, **"Neyi konuşacağız?"** tav n içinde, konuşmaya başlıyoruz. Genç kızlar, sanıyorum genç erkeklerden daha başka bir dünya, içlerini bilemeyiz, ne ki bazı sorularla Filiz'i dinleyelim.

Filiz Taştan

- Yaş grubu olarak genç kızlar, hangi yaş grubundalar?

Filiz: Bence, bu, 16-22 arası oluyor. Kendimi de düşünürsem, böyle olduğunu söyleyebilirim. Belki şöyle de denebilir, evlenene dek. Evlendikten sonra, genç kızlık bitiyor.

- F. Almanya'dasınız. Belirgin mı, ilişkileri sana nasıl gözüküyor?

Filiz: Bu, benim için pek sorun değil. Ben onlarla iyi anlaşmaya çalışıyorum. Ama, kimi noktalarda birbirimize yardımcı olduğumuzu sanmıyorum. Ben yaştaki Alman gençleri, genellikle maddi ilişkiler, çıkarlar çemberi içindeler. Önem verdikleri araba, giysi, tatil.. Bunlar tabii ki, sosyal çalışma içinde değiller. Bu da eleştirilecek bir durum. Belki bu maddi değerler onları mutlu ediyor, beni değil ama...

- Peki, olumlu, beğendiğin yönleri yok mu?

Filiz: Elbette, var...Örneğin, rahat olmaları, girişimci, kendilerinden emin görünmeleri, açık oluyorlar, vb... Yalnız kalmak istediklerini açıkça söylüyorlar, ama bunu biz bir Türk arkadaşa söylediğimizde anlıyamıyorlar...

- Günümüzde gençler değişik eylemlere çok daha fazlalaşarak, aktifleşerek katılıyorlar. Örneğin, barış yürüyüşlerinde, 1 Mayıslarda, 35 Saat mücadelesinde, kendi hakları için eylemlerde.. Bir genç kız olarak bunu nasıl değerlendirebilirsin?

Filiz: Şu andaki gelişmeler onlar için iyi değil. Hoşumuza gitmeyen bir şey olursa, tabii ki karşı gelmek lazım. Gençler, "bana dokunmayan yılan, bin yaşasın" demiyorlar demek ki! 1 Mayıs, hepimiz işçi değil miyiz? Bizim bayramımız değil mi? Oraya birkaç saat için gitmenin bir anlamı yok mu?

- Peki, Filiz sana 100 yıllık bir soru: Ne yapmalı? da sorunlar, acılar, çileler biraz daha azalsın? Ne dersin?

Filiz: Bir ata sözü var "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" Ben bunu kötü bulmuyorum. Beraber çalışınca, herşey daha kolay oluyor. Türk Alman genci demeden beraber çalışmak lazım....

Yani, kısacası politika seni çekiyor mu?

Filiz: Elbette, hayatın kendisi politika. Bu benim için geçerli olduğu gibi, diğer gençler için de olmalıdır. Kendimizi geliştirmeliyiz, öyle kulaktan dolma şeylerle

Hamburg'dan

Yaşar Özer

9 senedir F.Almanya'da yaşıyorum. Lise son sınıfa gidiyorum. Okuldan ayırabildiğim zamanlar çoğu Türk gençlerinin uğradığı bir gençlik merkezinde çalışıyorum. Folklor ve saz kursu da haftada üç günümü alıyor. Bir Almanla arkadaşlığım var. Onunla evlenmeyi düşünüyorum. Ailemin ve çevremin bunu hoşgörü ile karşılamamaları bana biraz sorun yaratıyor. Ama herkesin bunu ister istemez kabul edeceğini sanıyorum.

Gençler içinçözüm gerektiren en büyük problem onların dışlanması ve yaşam koşullarıdır. Eğitim imkanı tanınmıyor ve gençler zamanlarını verimsiz bir şekilde kullanmaya zorlanıyorlar. Diskotekler, hırsızlık gibi. Bu sorunları çözmek

Yaşar Özer

için F.Alman hükümetinin önce eğitim imkanı tanıması lazım. Bunun yanında gençlerimizin aktif olması ve ailelerinin yardımı lazım.

Türkan Sarıkavak

Günlük çocuk bakım yuvasında çalışıyorum. Ailemle birlikte yaşıyorum. Iş, aile, yaptığım diğer çalışmalar, ilgi alanlarım arasında dengeyi sağlama çabasındayım. Kadınların özgül sorunlarını ön plana çıkarmak istiyorum. Kadınlarımıza kendilerini geliştirebilme doğrultusunda olanak verilmiyor. Yabancı genç kızlar da aynı annelerinin, yani birinci kuşağın konu-

çıkardıklarına, ama sadece döviz makinaları gibi gördüklerine göre sorunlarımıza ne derece sahip çıkıldığı ortada. O anlamda bizler dayatıcı rol oynayacağız demek ki. Haklarımıza, sorunlarımıza sahip çıkıp, bu anlamda istemlerimizi dile getireceğiz.

Dayanışma sürüyor

F.Almanya'da Türkiyeli üniversite öğrencileri Türkiye'deki üniversite öğrencileri ile dayanışma eylemlerini sürdürüyor. Bu konuda Bremen Üniversitesi'nde okuyan Türkiyeli gençler nisan ayı sonunda iki dilde bildiri yayınlayarak dağıttılar. Ayrıca 25-30 kadar öğrenci bir basın bildirisi yayınladılar. Ve Bremen Radyosu Türkçe yayın programında konuştular.

yor. Kendimi de düşünürsem, böyle olduğunu söyleyebilirim. Belki şöyle de denebilir, evlenene dek. Evlendikten sonra, genç kızlık bitiyor.

- F. Almanya'dasınız. Belirgin özellikleriniz için, başka neler dersin?

Filiz: Genel için de, kendim için de, başta gelen sorunumuz "Özgürlük" sorunu. Özgür değiliz. Kendimiz karar alamıyoruz. Birçok şey, ailelerimiz tarafından belirleniyor.

- Yani, analar-babalar, oğullar-kızlar sorunu mu?

Filiz: Birisi bu. Hepsi değil. Sonra, çevre var.

- Alman genç kızlarda bu durum değişik. Onlarla ilişkileriniz nasıl?

Filiz: Onlarla bir sorunumuz yok. Onlarla iyi anlaşıyoruz. Samimi de olabiliyoruz. Ama, tüm bunlara karşın, benim için gene de bir Türk arkadaşın yerini tutamıyor. Ne bileyim, Türk arkadaş olunca, sanki birbirimizi daha iyi anlıyabiliyoruz gibi oluyor.

- Filiz, annenin-babanın yanındasın. Diyelim ki, bir akşam müzik dinleme, dans etme gereksinimin için, sizinkilerden diskoteğe gitme izni istedin. Nasıl karşılıyorlar?

Filiz: Ben kişi olarak diskotek sevmem. Gidersem, kültür gecelerine, başka gecelere gidiyorum. Bence bunun yanıtı için, iki taraf arasındaki "güven" çok önemli. Ama, sanıyorum, bu durum arkadaşlar arasında büyük bir sorun.

- Dünyaya, insanlığa, ülkemize ilgi duyuyor musun? Dünü, bugünü ve yarını seni ilgilendiriyor mu?

Filiz: Elbette, hayatın kendisi politika. Bu benim için geçerli olduğu gibi, diğer gençler için de olmalıdır. Kendimizi geliştirmeliyiz, öyle kulaktan dolma şeylerle değil. Sorulara açık olmak, düşünmek ve karar vermek... Şimdi daha kendimi hazırlıklı görmüyorum, kendimi yetiştirmeliyim...

- Özlemlerin, korkuların neler?

Filiz: Şu an için, evden ayrılıp, yalnız yaşamak. Bunu kendi sorumluluğumu kendi üzerime almak için istiyorum. Yoksa, evden kaçma değil, veya dışarı çıkıp çıkmama sorunu da değil. Ayrım noktası bu. Bu noktada da evden gerekli anlayışı görmüyoruz.

- Göçmen işçilerin büyük macerasının bir sonucu olarak buralardayız. Sen de bunun içindesin. Bu olguyu nasıl değerlendiriyorsun? Geleceğini nasıl görüyorsun?

Filiz: 10 yılı aşkın buradayım. Üç yıldır Türkiye'ye gitmedim. Bu olgu, bizi Türkiye'de yabancılık hissi duygusuna sürükledi. Kompleksler geldi. Başta, bu soruyu annemlere sordum: Neden buradayız? Beni, neden buraya getirdiniz? Şimdi, Türkiye'ye götürmek istediklerinde soruyorum: Beni, niçin Türkiye'ye götürmek istiyorsunuz? diye.

- Türkiye'ye dönmekten korkuyor musun?

Filiz: Evet, alışamamaktan korkuyorum.

- Türkiye'ye dönmekten korkuyorsun. Peki, burada yaşamak, Alman genç kız ve erkeklerinin yaşa-

Güven Pamir gençlerle sohbet ederken

"Örgütlüysek güçlüyüz"

Nürnberg'den

Şermin Özel ikinci kuşaktan bir genç. 1978 yılından bu yana FAC' de yaşıyor. Şu an Lise 10. sınıfa gidiyor. 1984 yılından beri SDAJ'a üye olan Şermin ile bu gençlik örgütündeki etkinlikleri ve neden örgütlü olduğu konusunda konuştuk.

Bize SDAJ içindeki konumundan görevlerinden söz eder misin?

Şermin: SDAJ'un Mart ayında yapılan Bavyera Eyalet Konferansından bu yana, SDAJ Bavyera Eyalet Yürütme Kurulu üyesiyim. Aynı zamanda SDAJ Nürnberg Bölge Yönetim Kurulu içinde de yer alıyorum.

1984 yılının son aylarından bu yana SDAJ içinde aktiv çalışıyosun. Seni bu çalışmalara iten, faktörleri söyleyebilir misin?

Şermin: SDAJ'a üye olmadan önce, sosyalist çocuk örgütü Junge Pionier içinde aktif idim. Gerek yaşımın ilerlemesi ve buna bağlı olarak olaylara bakış açımın gelişmesi, genelde söylemek gerekirse beni SDAJ içinde çalışmaya itti. Ancak o zaman beni ilgilendiren daha çok SDAJ'un yabancı düşmanlığına karşı yaptığı çalışmalardı. Ayrıca öğrenci sorunlarına olan yaklaşımları ve genç kızların sorunlarına gösterdikleri ilgi beni etkileyen somut sorunlardı.

Bu somut sorunlar dışında yaşadığım gerçek SDAJ içinde yerli ve yabancı gençlerin, gençler için politik bir savaşım vermeleriydi. Yani başkalarının kendileri için politika yapmalarını ve karar vermelerini istemiyorlardı. Bu politika bugün de, kurulduğundan bu yana olduğu gibi örgütümüzün genel politik çizgisini belirliyor. Gençlik kendi sorunlarını çok iyi biliyor. Sadece kendi sorunlarını bilmekle kalmıyor ve bunların çözüm yollarını da kendisi arıyor, yaratıyor.

Geleceğimizi kendimiz belirlemek istiyoruz ve bence bunun önkoşulu, bugünden, savaşkan bir örgütle yola çıkmaktır. Gençler tek başlarına bir şey ifade etmiyorlar. Gerçek güçleri örgütlü oldukları zaman ortaya çıkıyor ve bu örgütlülükten korkan gençlik düşmanlarının tutumu bizim politikamızın ve savaşım tarzımızın doğru olduğunu kanıtlıyor.

Özellikle Türkiyeli genç bir kız olarak örgüt içinde sorunların var mı?

Şermin: Yabancı oluşumdan kaynaklanan hiç bir sorunum yok. Olması da olanaksız, çünkü SDAJ'un yaptığı her türlü çalışma, gerek yabancı düşmanlığına karşı gerekse göçmen işçilerle ve özellikle göçmen gençlik örgütleriyle gösterilen dayanışma ve yapılan işbirliği, örgütümüzün konumunu açıkça gösteriyor. Birçoklarının kendilerine göre yorumladıkları bütünleşme bence en güzel örneğini SDAJ içinde bulmuş durumda. Gençliği işsizliğe mahkum etmek isteyenler, yabancı düşmanlığını körüklüyenler, ırk, dil, din ayrımı yapmıyorlar. Bizim bu politikaya karşı çıkışımız ise yerli ve yabancı tüm gençlerin ortak savaşımlarından geçmekte...

Kadınların özgür sorunlarını ön plana çıkarmak istiyorum. Kadınlarımıza kendilerini geliştirebilme doğrultusunda olanak verilmiyor. Yabancı genç kızlar da aynı annelerinin, yani birinci kuşağın konumuna getirilmek isteniyor. Ya da o konumda kalmaları isteniyor. Hauptschule'yi (orta öğrenim) bitirebilen birine kuaförlük, terzilik gibi meslekler gösteriliyor. Zaten fazlasını yapamaz düşüncesi var. Kızlara daha iyi ve sosyal alanlarda eğitim hakkının sağlanması yanında annelerin yükünü biraz hafifletmek amacıyla daha çok çocuk bakım yuvalarının açılması ve yuvalarda daha çok Türkiyeli eğiticinin çalışmasını önemli buluyorum.

En bunalımlı kesim bence genç kızlar. Alman toplumunda geçerli olan değer yargıları evdekilerle tam bir çelişki içinde. Bu anlamda belirli bir bocalama sözkonusu. Buna bağlı olarak da kişilik gelişimi sağlıksız oluyor. Bu insanlara **"Alman mı Türk müyüm?"** arayışından çok **"kişi olarak kendi değerlerini bulma"** verilmek zorundadır. Bu da kişinin birşeyler yapıp üretmesiyle, ürettiklerini görebilmesiyle olur.

F.Almanya hükümetinin bizleri hala misafir işçi olarak gördüğüne ve bu misafirliğin de bir an önce son bulması için yaptıkları özverili (!) mücadeleye, Türkiye hükümetinin de aslında bizleri hesaptan

Türkan Sarıkavak

Ünver Dinç

İşçiyim. Aynı zamanda müzikle uğraşıyorum. Eşim Türkiye'de yanıma getiremiyorum. Ailem kesin dönüş yaptı. En büyük sorunum eşimi yanıma getirememem. Ailenin birleşmesi engelleniyor. Bu eşitlik insan hakları ve demokrasiyle bağdaşamaz.

F.Almanya'daki Türkiyeli gençlerin en acil sorunu bedelli askerlik. Bu sorunun bir an önce çözülmesi kaçınılmazdır. Ailenin birliği, eğitim, boş zamanların sorumsuzca harcanması, kriminal olaylara katılım yürekler acısı bir durumdur. Gençlerin sorunlarına sahip çıkmaları lazım. Bedel sorununda birleşip FEBAG'ı kurduklarını gibi aile birleşmesi konusunda da böyle bir hareket başlatılmalıdır. Anne babalarımız, demokratik demekler bizlere destek olmalılar. Aksi taktirde gençlerimizin sorunlarını tek başlarına çözmeleri mümkün değil.

Türkiye gençliğinden manzaralar

"Ben Türkiye'de intiharları incelerim. Her ay rakamları isterim. Türkiye'de her ay en az 30, en fazla 52-53 intihar vakası vardır. Bu yaradılıştır. Bunu istismar edecek güçler var. Hemen yakaladılar. Efendim 44. madde değişsin diyorlar" 1986-87 öğretim yılı başında okuldan atılma durumuyla karşı karşıya kalan Marmara Üniversitesi öğrencisi Isa Tanriverdi'nin intihan üzerine, öğrenci gençliğin artan protesto eylemlerini değerlendiren Evren kürsüye çıkıyor ve böyle konuşuyordu.

Öğrenciler ise YÖK'ün **'çok kayıt, az diploma'** politikası sonucu üniversitelerin ön ve arka kapılarının birlikte açıldığını, binlerce öğrencinin daha yüksek öğrenim yaşamına yeni başlarken okuldan atılma ile karşı karşıya kaldığını belirtiyorlar ve atılmalarının nedeni olarak gösterdikleri YÖK'ün 44. maddesinin değiştirilmesi için imza topluyor, yürüyüşler düzenliyorlardı.

Yalnızca 1984-1985 yılında 40 bin öğrenci okuldan atılmıştı. Ve bu, 365 günde, 15 dakikada bir öğrencinin öğrenim yaşamının sona ermesi demekti.

Öğrencilerin sorunu yalnızca 44. madde değildi. Kasım ayındaki eylemleri sırasında öğrenciler **"Yürüyüşümüzün amacı atılan arkadaşlarımızın geri dönmesi, atılmaların hukuksal zeminini oluşturan YÖK Yasasının 44. maddesinin değiştirilmesi, eğitimi ticaret haline getiren paralı öğretim uygulamalarına son verilmesi, öğrencilerin en yaşamsal gereksinimlerini karşılamaktan aciz olan kredilerin, beslenme, barınma, kitap giderlerini karşılayacak düzeye çıkarılmasıdır"** diyorlardı.

Üniversitelerde öğretimin bilimle ilgisi kalmamış, en değerli öğretim üyelerinden 2 bine yakını YÖK le birlikte üniversitelerden ayrılmak zorunda kalmıştı. Diktatörlüğün 6 Kasım 1981 de kurdurduğu YÖK'le birlikte özerk üniversitenin artık kırıntılarından bile sözedilemiyordu.

YÖK'ün ders geçme ve sınav yönetmelikleriyle, öğrenciler yalnızca ders çalışan, sınava giren bir konuma getiriliyor, ve öğrenciler 70 günün 45 günü sınava girmek zorunda kalıyorlardı. Öğrenciler biraraya gelmesinler diye kantinler çalıştırılmıyor, yemekhanelerde yemekler kalitesiz ve pahalı çıkıyordu

Barınma sorunu ise işin içinden çıkılmaz bir haldeydi. Yurtlara başvuran öğrencilerin büyük bir kısmı dışarıda kaldığı gibi, yurtta kalma şansına erişen öğrenciler ise emekli subayların müdürlük yaptığı yurtlarda kışla disiplini altında yaşıyorlardı.

Üniversite gençliğinin artan sorunları ve bunların çözümü yolunda adımlar atılması için öğrenciler tüm kısıtlamalara karşı demek kurma girişiminde bulunuyorlar. Başvurular 2 yıl sonra karara bağlanı-

Öğrenci gençlik

- 1984-1985 öğrenim yılında 40 bin öğrenci üniversiteden atıldı.
- YÖK yönetmeliklerinde bugüne kadar 52 kez değişiklik yapıldı. 1981'den bu yana 6 kez öğrenci affi çıkartılmak zorunda kalındı.
- Öğrencilerin aldığı 6600 liralık krediye karşılık yılda 100 bin lira ile 20 bin lira arasında harç ödeme zorunlulukları var.
- 1986 bütçesinde öğrencilerden toplanacak harç miktarı 14 milyar 353 milyon 400 bin lira olarak belirleniyor. Bu paranın harcanacağı yer belli değil.
- 1986-1987 öğretim yılında yurtlara başvuran 52 bin öğrenciden 30 bini yurtlara giremedi.
- Son dört yılda 150 bin öğrenci yurtlarda yer bulamadı.
- Öğretim üyeleri de bilimsel araştırmaları bırakıp binlerce sayfalık sınav kağıdı okumak zorundalar.
- Doğramacı'nın BİLKENT üniversitesinde 25 öğrenciye 1 profesör düşerken, YÖK üniversitelerinde 230 öğrenciye 1 profesör düşüyor.
- YÖK düzenine göre bir öğrenci 70 günde 45 gün sınava girmek zorunda. 25 gün ise ders görebilir.
- YÖK'ten sonra 2000'e yakın öğretim üyesi işten atıldı, ya da ayrılmak zorunda bırakıldı.
- 1983-1984 öğrenim yılında üniversitelerden mezun öğrenci oranı yüzde 12,4 oldu.

Demirparmaklıklar ardına kapatılan gençlik herşeye rağmen geleneklerini yaşatıyor

İşçi gençlik

- Milyonlarca genç işçi çağdışı koşullarda her türlü güvenceden yoksun çalışıyor.
- 12 Eylülcü yasalarla birlikte genç işçilerin sendikalarda görev almasını engelleyen bir çok hüküm getirildi.
- Milyonlarca çırak meslek eğitimi görmeden günde 10-12 saat gülünç bir ücret karşılığı çalışıyor.
- İş kazalarında yaşamını yitirenlerin içinde meslek ve teknik eğitim görmeyen genç işçilerin oranı artıyor.
- İş arayan her üç kişiden ikisini 12-24 yaş arası gençler oluşturuyor.
- Orta öğrenim çağındaki her yüz gençten 25'i okula gidebiliyor.
- Kürt gençlerinin ulusal demokratik hakları yasaklar altında. Kürdistanda yürütülen ulusal baskı ve terör uygulamasının boy hedefi gençler.
- Onbinlerce ilerici, yurtsever genç düşüncelerinden ötürü zindanlarda, işkence altında.
- Pornografik yayınlar, uyuşturucu kullanımı ve alkolizm çeşitli biçimlerde özendiriliyor.
- Gençliğin politika yapması, öğrencilerin siyasi partilere üye olması, gençliğin örgütlenmesi yasaklar altında .
- Bu yıl üniversiteye başvuran 628 bin 85 adayın ancak 149 bin 708'i üniversiteye girerken, 479 bin 700 genç, yani her yüz öğrenciden 76'sı işsizler ordusuna katılacak.

tikleri eylemlerle yasa tasarısının ge

yönelik çok yönlü saldırıların yeni

Berlin'in 750. kuruluş yılında Kreuzberg:

Patlamaya hazır barut fıçısı

Filiz KARDAM

Kreuzberg'in CDU'lu Belediye Başkanı **Krüger**'e göre bu semtteki **"problemli"** gruplarla başa çıkabilmek için daha çok polise gereksinim vardır. Berlin Senatosu İçişleri Bakanı **Kewenig** de kendisiyle aynı görüştedir. Ve nitekim, 1 Ma-

saflarından halka taş atan sivil kıyafetli kişiler, polisin gözyaşartıcı 992 bombası kullanması, şenlik sonunda daha **"standlar"** bile toplanmadan hiçbir uyarıda bulunmaksızın alana dalan polis arabaları, ortalığı büsbütün kızıştırmış, yanmaya başlayan bir **"stand"**, panik içinde koşuşturan insanlar derken, olaylar kontrolden çıkmış geniş bir

emekçi halkın çıkarlarına karşı ve özellikle de göçmen işçileri dıştalayacı politikasının bir aynasıdır.

Batı Berlin'de yaşayan yabancıların oranı yüzde 12 iken, Kreuzberg'de yüzde 27'dir. Yani, yaklaşık üç kişiden biri yabancıdır. Kreuzberg'de 20 bin hanede yapılan S.T.E.R.N araştırmasına göre, Batı Berlin'de yüzde 10 olan işsiz-

684 DM'dir. Ailelerin büyüklüğü açısından ise Batı Berlin ortalaması 1.7 iken, Kreuzberg'de yaşayan iki aileden biri, onarım görmemiş, moderleştirilmemiş eski yapılarda oturur; bu evlerin pek çoğunda banyo yoktur, kimilerinde ise tuvalet evin dışındadır. Ve Kreuzberg, sosyal yardım alan 10 bin kişi ile Batı Berlin'deki semtler arasında

"problemli" gruplarla başa çıkabilmek için daha çok polise gereksinim vardır. Berlin Senatosu İçişleri Bakanı **Kewenig** de kendisiyle aynı görüştedir. Ve nitekim, 1 Mayıs'da Lausitter Platz'daki sokak şenliğinden sonra meydana gelen olaylann ardından bu bölgedeki polis gücü gözle görülecek derecede artırılmış, özellikle geceleri polis arabalan ara sokaklarda bile sürekli devriye gezmeye, insanları izlemeye başlamıştır.

1 Mayıs'da 60 kişinin yaralanması, 55 kişinin tutuklanması ve birçok dükkanın yağmalanmasına neden olan olaylann sorumlusu olarak ilan edilen **"Berlin düşmanları"** (Antiberliner) kimlerdir?

Lausitzer Platz'daki sokak şenliği Alternativ Liste Kreuzberg, SEW (Sosyalist Birlik Partisi) Kreuzberg şubesi ve Kreuzberg Barış Girişimi tarafından düzenlenmişti. Geçen yıllarda olduğu gibi bu sefer de çok sayıda kişinin katıldığı şenliğin bu yılki özelliği, kiralan serbest bırakan yasa **(Weisser Kreise)** karşı halk oylamasının şenliğin en önemli eylemi olmasıydı. Batı Berlin'deki ilerici örgütler bir süredir **"Weisser Kreise"**ye karşı çok geniş bir kampanya yürütmekteydiler.

Hiç kuşku yok ki, gerek **"Weisser Kreis"**, gerekse nüfus sayımına karşı yürüyen kampanyaların halktan gördüğü ilgi ve destek Berlin Senatosu'nu telaşlandırmıştı. 1 Mayıs'da tam da kiracılar oylamasının başladığı gün düzenlenen provakasyonla, hem bu tür girişimlerin önüne geçmek, hem de bunları halkın gözünde yasadışı kılarak katılımı engellemek amaçlanmıştır. **Nüfus Sayımı Muhalifleri Girişimi**'nin enformasyon bürosunun **(VIB)** yine 1 Mayıs sabahı 4.40 sularında polis tarafından aranması ve binlerce bildiriye el konulması da bu planların bir parçasıdır. Büroya, kapılarını kırarak giren ve sonra da o şekilde bırakıp giden polis, öğleden sonra da bütün gücüyle Lausitzer Plaz şenliğinde boy göstermiştir. Berlin'in **"efendileri"** ve onların kutsal yasaları adına...

Patlama şaşırtıcı değil...

Çeşitli görgü tanıklarının gözlemlerinden açıkça ortaya çıkmaktadır ki şenliğin yapıldığı yerin etrafını kuşatan olağanüstü sayıda polis, provakasyonun başlangıcını oluşturmuş, daha sonra ise polis sizin alana dalan polis arabaları, ortalığı büsbütün kızıştırmış, yanmaya başlayan bir **"stand"**, panik içinde koşuşturan insanlar derken, olaylar kontrolden çıkmış geniş bir alana yayılmış, Kreuzberg, birden bire üzerine su dökülen kızgın bir tava gibi patlamıştır...

Sokak şenliğine katılanı-katılmayanı, yerlisi-yabancısı, genci-yaşlısı, sıradan emekçi insanları ve **"pankalarıyla"** birlikte Kreuzberg halkının, polisin provakasyonlarına karşı şiddet ve yağma da dahil olmak üzere çeşitli biçimlerde tepki göstermiş olması şaşırtıcı mıdır? Kreuzberg halkı, bu bölgedeki yaşam koşulları sonucunda her an patlamaya hazır bir barut fıçısı haline gelmişse bunun sorumlusu kimdir?

Dışı başkasını, içi Kreuzberg halkını yakar İnsanlığa karşı suç işledi

Kreuzberg semti, Berlin Senatosu tarafından her anlamda ihmal edilmiştir. Bu açıdan da Kreuz berg, CDU-FDP yönetiminin berg'de yüzde 27'dir. Yani, yaklaşık üç kişiden biri yabancıdır. Kreuzberg'de 20 bin hanede yapılan S.T.E.R.N araştırmasına göre, Batı Berlin'de yüzde 10 olan işsizlik oranı, bu semtte yüzde 17 ile yüzde 31 arasında oynamaktadır. Bugün Kreuzberg'de yaşayan 140 bin kişiden 40 bini 25 yaşın altındadır. İşsizlikten en fazla nasibini alanlar da bu genç insanlardır.

Resmi dairelerin yaptıkları bazı tahminlere göre Kreuzberg'de, Alman gençliğin yüzde 40-50'si, Türkiyeli gençliğin ise yüzde 70'i işsizdir veya çok kısa süreli, geçici işlerde çalışmaktadır. **"Hauptschule"** eğitimi görenlerin yüzde 30'u ise mezun olamamaktadır.

1985'de yapılan bazı araştırmaların sonuçları bu bölgede yaşayan 4 Alman'dan ve 3 Türkiyeliden birinin **"yoksul"** kategorisinde sınıflandığını gösteriyor. Batı Berlin'de hane başına gelir ortalama olarak 3378 DM iken, Kreuzberg'de bu miktar 913 DM'dir. Kişi başına düşen gelir ortalaması ise Batı Berlin'de 1399 DM iken Kreuzberg'de oturur; bu evlerin pek çoğunda banyo yoktur, kimilerinde ise tuvalet evin dışındadır. Ve Kreuzberg, sosyal yardım alan 10 bin kişi ile Batı Berlin'deki semtler arasında 1. sıradadır.

Kreuzberg'in dışı başkalarını, içi orada yaşayanları yakar! Batı Berlin'e gezmeye gelen turistler, ya da kentin diğer semtlerinde yaşayanlar için Kreuzberg, kebapçıları, çarşısı-pazarı, canlılığı, adım başında insanı çarpan çelişkili görüntüleri, ve hatta kendine özgü kalabalığı pisliği ve karmaşası ile rengarenk, enteresan bir yerdir... Orada yaşayanlar için ise Kreuzberg, konut, yuva ve okul yetersizliği, sürekli işsizlik ve yoksulluk koşullarında gitgide artan sosyal problemler, geleceği belirsiz bir gençlik, parçalanan aileler, yüzde 70'i normal aile koşullarında yaşamayan çocuklar, alkol ve uyuşturucu düşkünlüğü, suç oranında yükselme demektir...

Kreuzberg bugün Berlin içinde ayrı bir kent gibiyse, herhalde bunun sorumlusu yukarıda tanımlanan koşulların değişmesini isteyen ve bunun için de birlikte mücadele eden halk değildir. Halk düşmanı politikası sonucunda, Batı Berlin'de gettolar yaratan, bu bölgedeki iş, eğitim ve konut koşullarını değiştirmek için hiçbir önlem almayan Batı Berlin Senatosu, bir de bu bölgedeki polis gücünü artırarak sözümona sorunları çözmeye kalkışırsa, bu yangına körükle gitmek değil de nedir? Kreuzberg'in polis baskısı ve şiddete başvurarak yatıştırılacak değil, ancak köklü ekonomik-sosyal önlemlerle çözülebilecek sorunları vardır.

Kreuzberg'de evsizlerin barınağı parklardan bir görüntü

Kreuzberg'de savaş giysili polislerin kurduğu barikattan

Üniversite gençliğinin artan sorunları ve bunların çözümü yolunda adımlar atılması için öğrenciler tüm kısıtlamalara karşı dernek kurma girişiminde bulunuyorlar. Başvurular 2 yıl sonra karara bağlanıyor. Öğrenci derneklerinin çıkarları doğrultusunda yürüttükleri çalışmalar **"hassas çevreleri"** ürkütüyordu.

Çok yönlü baskılar yetmiyormuş gibi son olarak da öğrenci dernekleri kapatıp tek tip öğrenci derneği kurulmasını amaçlayan yasa tasarısı Meclise sunuldu, ancak öğrenciler buna sessiz kalmayarak yükselttikleri eylemlerle yasa tasarısının geri alınmasını sağlayarak, hükümete geri adım attırdılar.

Öğrenciler bu haklı mücadelelerinde kamuoyundan geniş destek görüyorlar, aileler, aydınlar, sendikalar ve muhalefet partileri öğrencilerin haklı çıkışlarına destek veriyorlardı. Gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması için açlık grevine çıkan oturma eylemi yapan öğrenciler polisin baskısı ile karşılaşıyor DGM'lerde haklarında davalar açılıyordu.

Van 100. Yıl Üniversitesindeki son gelişmeler ise öğrenci gençliğe yönelik çok yönlü saldırıların yeni bir halkasını oluşturuyor. Sol görüşlü bir öğrencinin oruç tutmadığı gerekçesiyle faşistlerce bıçaklanarak öldürülmesi, üniversitelerde diktatörlük dönemindeki kurumlaşmaların vardığı düzeyi gösteriyor.

Öğrencilerin bu çok yönlü baskılara karşı yürüttükleri zorlu mücadele her kesimin desteğini gerekli kılıyor. Ülke gençliğinin bugün her zamankinden çok dayanışmaya gereksinimi var. Batı Avrupa'da, Türkiye gençliği ile gösterilecek her dayanışma Türkiye'de demokrasi mücadelesine güç katacaktır.

üniversiteye girerken, 479 bin 700 genç, yani her yüz öğrenciden 76'sı işsizler ordusuna katılacak.

"Kira sınırlaması kalıcı hak olsun"

1 Mayıs'daki provakasyonlara rağmen kiracılar oylamasında bugüne dek 300 bin Batı Berlinli **"Weisser Kreis"**a karşı oyunu kullandı. Ay sonuna dek sürecek olan oylamada, hangi milletten olursa olsun B. Berlin'de oturan ve 16 yaşını doldurmuş olan herkes oy kullanabilecek. **Berliner Mieterverein** ve **Berliner Mietergemeinschaft**'ın düzenlediği oylamayı birçok parti ve kuruluşla birlikte **Batı Berlin Türk Topluluğu** da aktif olarak destekliyor ve kendisine üye örgütler aracılığıyla özellikle Türkiyelileri oylamaya geniş bir biçimde katmaya çalışıyor. Batı Berlin halkı, kira sınırlamasının kalıcı bir hak olması yönünde kullandığı yüzbinlerce oy ile Senato'nun bu kampanyayı kırma manevralarını boşa çıkarmayı ve CDU-FDP yönetiminin halkın çıkarlarını dikkate almayan politikasına karşı ciddi bir baskı oluşturmayı hedefliyor.

Temizlik firması işçilerinden Nihat Akça, Kadir Canlar, Celalettin Çopur, İlyas Şenol ve Nazif Kızılırmak "hak verilmez alınır" diyorlar

Temizlik işçilerinin başarılı direnişi

Hollanda-Schipol'de Westerveld BV Temizlik Firmasında çalışan Türkiyeli ve Faslı 120 işçi kararlı direnişleri sonucu haklarını elde ettiler.

İşverenin, işçileri aralarında yaptıkları şakaları bile bahane ederek işten atmaya kalkması ve işçileri zorlaması, ücretleri çeşitli yollarla eksik vermesi ve buna benzer olaylar üzerine işçiler 21 Nisan günü işi bırakarak direnişe geçtiler. Aynı zamanda sendikaları FNV'ye bağlı Industribond'a ve Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği HTİB'e başvurarak istemlerini dile getirdiler. HTİB, sendika temsilcileri ve işçilerden oluşan bir grup işverenle görüşmelere başladı. Bu görüşmeler sonucu maaş bordrolarının FNV, işçiler ve işverenden oluşacak bir komisyon tarafından kontrol edilmesi, sağlığa zararlı temizlik maddelerinin kullanılmaması, kahve araları için 14 gün içinde sağlık koşullarına uygun bir kantin kurulması, hastalık sigortası ile ilgili aksaklıkların kaldırılması ve bundan böyle ayrımcılık yapılmaması karar altına alındı.

Bu konuda Hollanda muhabirimizin görüşlerini aldığı bu firmada çalışan işçiler İlyas Şenol, Celalettin Çopur, Nihat Akça, Tahsin Akkuş ve Yusuf Yıldız daha önce HTİB'e hiç gelmediklerini söyleyerek şöyle dediler: **"HTİB** işçilere yardım ediyor, haklarını savunuyor. Onun için birlikte HTİB'e gelip sorunlarımızı anlattık. HTİB'li arkadaşlar hemen sendika ve basınla ilişkiye geçtiler. 10 saate yakın bir toplantı sonucu sorunlarımızı sendikaya kabul ettirdiler. Ve 22 Nisan günü şimdiye kadar yüzünü görmediğimiz patronla bizim aynı masaya oturmamızı sağdılar."

Türkiye, 1991 yılına kadar 21,7 milyar dolar dış borç ödeyecek

Dış borç ödemelerinde yeni bir kriz mi?

● Türkiye'den alacaklı uluslararası finans kuruluşlarının sözcüsü olan "Euromoney" dergisi, Türkiye'nin döviz sıkıntısı içinde olduğunu ve dış borç geri ödemelerde, aksama ve gecikmelerin başladığını belirtti.

●

Dış borç ödemelerinde darboğaza girmekte olduğu gözlenen Özal hükümeti, bir yandan ABD'den borç ertelemesi isterken; öte yandan da, alacaklı ülke ve kuruluşların sözcüleri, Türkiye'nin döviz sıkıntısı içinde olduğunu ve Türkiye'nin, dış borç ödemelerinde aksama ve gecikmelerin ortaya çıktığını söylemeye başladılar. Örneğin, Özal hükümeti, bundan iki hafta kadar önce Reagan yönetimine başvurarak, 1988 yılında ödenmesi gereken ve askeri satış kredilerinden kaynaklanan 3,5 milyar dolarlık borcun 5 ile 6 yıl süre ile ertelenmesini istedi ve bu isteme gerekçe olarak, Türkiye'nin ödeme güçlüğü içinde olması gösterildi.

Özal hükümetinin bu isteğine ABD yönetimince verilen yanıtta, **"borçların ertelenmesi durumunun, öteki borçlu ülkeler için de örnek olacağı"** belirtilerek, **"bu isteğin kabul edilmesi güç olacaktır"** denildi ve ancak, bu talebin incelemeye alındığı kaydedildi. Konuyla ilgili gözlemciler, Özal hükümetinin bu isteminin ABD ile yeni pazarlıklara konu olacağını belirttiler ve Reagan yönetiminin, bu isteğe vereceği yanıtın içeriğinin Türkiye'deki politik gelişmelere bağlı olacağını söylediler.

Öte yandan, kapitalist dünya işadamlarının sözcülüğünü yapan **"Euromoney"** dergisinin yayınladığı son raporda, Türkiye'nin döviz sıkıntısı içinde bulunduğu ve dış borç geri ödemelerinde, gecikme ve aksamaların başladığı belirtilerek, **"Türkiye'nin dış borç anapara miktarı, 1987 yılı içerisinde 4 milyar dolar dolayında artarak 36 milyar dolara yükselecektir"** denildi.

Euromoney'in raporunda, döviz kıtlığı nedeniyle Türkiye'nin dışalım gereklerini karşılamakta güçlük çektiği, dışalımcıların taleplerinin bekletildiği ve Özal hükümetinin, dışsatıma sınırlamalar getirdiği kaydedildi. Raporda, Özal hükümetinin enflasyonla mücadelede başarılı olmadığı ve bütçe açıklarının sürekli artmakta olduğu belirtilerek, **"Türkiye'nin bütçe açığının 1987 yılında daha da büyümesi ve fiyat artışlarının devam etmesi beklenmektedir"** denildi.

Sayılar da yasak

Özlem ÖZGÜR

Aynen bugün olduğu gibi, 12 Mart döneminde de, hayat pahalılığı ve enflasyon, halkın şikayetçi olduğu konuların başında geliyordu. Bu dönemde, bir sıkıyönetim komutanının, sorunu çözebilmek için başvurduğu ilginç bir girişime tanık olmuştuk. Bu aklıevvel paşa bir bildiri yayınlayarak, bölgede yeni bir emre kadar her türlü fiyat artışı ve enflasyonu **"yasak"**lamış ve bu **"buyruk"**, radyo ve TV'den defalarca yayınlanmıştı.

Son günlerde, yeniden yoğunlaşan enflasyon tartışmalarında Özal'ın bazı sözlerini görünce, ister istemez bu olayı anımsadık. Istanbul Sanayi Odası'nın derlediği endekslere göre, nisan ayında fiyatlar yüzde 6,8 oranında artar. Içinde bulunduğumuz yılın ilk dört ayında ise, enflasyon oranı yüzde 18,4 olarak gerçekleşir. Bir başka deyişle, Özal hükümetinin 1987 için öngördüğü yüzde 20'lik enflasyon oranına, yılın ilk dört ayında yaklaşılır.

ITO'nun endeksine göre, nisan sonunda, yıllık enflasyon oranı da, yüzde 43,1 olarak gerçekleşmiş. Enflasyon ve fiyat artışlarında gözlenen bu yeni tırmanış, boyalı basın tarafından bile, **"enflasyon çıldırdı"**, **"enflasyon tam gaz"**, **"en-**

Zaandam'da zorla satın aldıkları evlerinde şimdi kiracı olan işçiler bir toplantı yaptılar

Kendi evinde kiracı

● Hollanda'ya ilk geldiklerinde polis ve ev büroları arasında kalan göçmen işçiler zorla satın aldıkları eski, terkedilmiş evlerin borçlarını ödeyemedikleri gibi, oturdukları ev icra yoluyla satılınca şimdi de kira ödemek zorunda kalıyorlar.

7 Temmuz 1964 Hollanda'ya ilk Türkiyeli işçi grubunun geldiği gün. 23 yıldır Türkiyeliler Hollanda'da yaratılan değerlere ortak olmuşlar. 1964'lerden nüfusun yüzde 1,5'unu oluşturdukları günümüze dek geçen sürede dé sorunları katlanarak artmış.

Geçtiğimiz ayın sonunda Zaandam şehrinde bu çeşitli sorunlardan biri olan konut sorunuyla ilgili bir toplantı yapıldı.

Bu toplantıya dek sorunun nasıl oluştuğunu anlamak için gerilere gitmekte yarar var.

Hollanda'ya ilk gelen Türkiyeli işçiler kendilerini getiren işverenlerin sağladığı pansiyonlarda toplu olarak kalıyorlardı. Bir süre sonra pansiyonların kötü barınma koşullarından kurtulmak, hasret çektikleri ailelerini yanlarına getirmek isteyen işçiler ev aramaya başladılar.

Zira ailelerini getirebilmek için polisten izin almaları gerekiyordu. Polis de izin için ailenin oturmasına uygun bir ev koşulu arıyordu. Kiralık ev veren belediye ve özel bürolar da ailenin Hollanda'da olmasına şart koşuyordu. (Bunun yanısıra yabancılar için pek çok ağır koşul daha vardı)

Toplantıda söz alan Enver Çalışkan

Belediye ve polis arasında kısır döngü içinde dönüp duran işçiler başka yollar aramaya başladılar. Ve tek çıkış yolu da bir ev satın almaktı. Aile birleşiminin yoğun olduğu yıllarda (1975-1981), işçilerin bu eğilimini farkeden aracılar, tefeciler yapay olarak ev fiyatlarını artırdılar. 40-100 senelik eski evler 50 bin -200 bin gulden arasında değişen fiyatlarla Türkiyeli işçilere yüksek faiz karşılığında satıldı. Bu dönemde işçiler arasında ev sahibi olma oranı yüzde 18'lere tırmandı.

Son yıllarda Hollanda'da artan ekonomik kriz ile Türkiyeliler arasında işsizlik oranının yüzde 40'lara ulaşması sonucu gelir düzeyi düştü, işsiz kalan, geçim sıkıntısı çeken işçiler ev taksitlerini ödeyemez duruma düştüler. Ödeyemeyenlerin evleri icra yoluyla değerinin çok altında yok pahasına satıldı. Evleri satılan işçiler onbinlerce gulden de yeni ev sahiplerine borçlu oldular, bir yandan da kira ödemeye başladılar.

120 civarında ev sahibinin katıldığı toplantıda konutzedeler söz alarak sorunlarını anlattılar.

Zaandam'ta konut komitesinin çalışmaları

Ev satışlarının artış göstermesi üzerine soruna sahip çıkan LSOBA (On ulustan göçmen işçilerin çatı örgütü) ve yerel özörgütler Den Haag, Eindhoven, Haarlem ve Zaandam'da komiteler şeklinde örgütlenmeye başladılar.

28 Eylül 1986'da **'Eşit Haklar Için'** belgisi altında yapılan konferansta gelen öneri üzerine, Zaandam'da zorunlu konut alanların sorunlarıyla ilgilenmek üzere komite kurulması kararlaştırıldı. Kurulan komite LSOBA ile ilişki kurarak daha önce yapılan çalışmaları değerlendirdi ve Zaandam'da geniş bir anket çalışması başlattı. Anket sonuçlarına bakıldığında şu noktalar dikkati çekmektedir.

1.Satın alınan evler, 'nedense' şehir yenileştirme ve geri kalmış bölgeler olarak adlandırılan Spoarbuurt, Poelenburg semtlerinde yoğunlaşmaktadır.

2. Ev sahiplerinin çoğunluğu 3 yıldan fazla bir süre ev bürolarında sıra beklemelerine rağmen kendilerine ev sırası gelmemiştir.

3. Ev sahiplerinin lisan sorunları vardır.

4. Borçlanmalar en fazla faiz alan bankalara yapılmış, faiz oranlarının farklı olduğu dikkat çekmiştir.

5. Evlerin değeri aracılar tarafından belirlenmiştir.

6. Evlerin yüzde 75'i alındıktan sonra tamir edilmiştir.

7. Ev sahipleri son yıllarda gelirdüzeyleri düşen, sosyal yardım ve hastalık kasasından aldıkları aylıklarla geçinen insanlardır.

Komite anket sonuçlarını değerlendirdikten sonra belediye, partiler ve kurumlarla bir dizi toplantı-

ilk dört ayında yaklaşılır.

ITO'nun endeksine göre, nisan sonunda, yıllık enflasyon oranı da, yüzde 43,1 olarak gerçekleşmiş. Enflasyon ve fiyat artışlarında gözlenen bu yeni tırmanış, boyalı basın tarafından bile, **"enflasyon çıldırdı"**, **"enflasyon tam gaz"**, **"enflasyon şaşkınlığı"** ve benzeri başlıklarla, manşetten veriliyor.

Türkiye basını, hayat pahalılığı ve enflasyonu protesto için, değişik kentlerde ve pazar yerlerinde, yurttaşların gösteriler düzenlediklerini yazıyor. Bilimadamları ve iktisatçılar, önümüzdeki aylarda, fiyatların daha da tırmanacağını söylüyor ve enflasyon oranının, üç haneli rakamlara doğru yükselme olasılığından sözediyorlar.

Peki, bütün bunlar olurken, Bay Ozal ne buyuruyor? Basından öğreniyoruz; başbakan, enflasyondaki patlamayı manşetlere çıkardıkları için, gazete ve gazetecilere çok fenç celallenmiş; bununla da kalmayıp, ITO'nun endekslerine çok bozulmuş ve açıktan, bu ve benzeri endeksleri **"yasak"**layacağız demiş.

Özal, enflasyon rakamlarına, yasak koyarız demekle de yetinmemiş; ve o, yaptığı son basın toplantısında, mevcut enflasyon oranının Türkiye için normal olduğunu söyleyerek, **"bu konuya o kadar da önem vermiyoruz"** diyebilmiştir. Oysa, aynı Özal, hem **"24 Ocak paketi"** açıldığında hem de, hükümetin başı olduğu 1983 yılı sonunda başka türlü konuşuyor ve o, enflasyonu yenmeyi programının en başına koyuyordu.

Turgut Özal, hem 24 Ocak programının uygulamaya konulduğu ve hem de, başbakanlık koltuğuna oturduğu tarihte, enflasyonu bir canavar olarak nitelendiriyor; ve enflasyon oranını, en çok iki yıl içinde yüzde 20'inin ve üç yıl içinde de, yüzde 10'un altına çekeriz diyordu. Yaklaşık 7,5 yıldır, sürekli ağızlarda sakız edilenler bunlardan başkası değildir. Ama, 7,5 yılın sonunda, enflasyon oranı hala yüzde 40'ın üzerindedir.

Ne demiş, Özal? Bu konuya, fazla da önem vermiyoruz buyurmuş. Peki, halk ne diyor? Milliyet gazetesinin, 12 Mayıs 1987 tarihli sayısında yayınlanan bir araştırmanın sonuçları, gerçekten de üzerinde ısrarla durulmaya değerdir. DATA adlı kuruluşun yaptığı araştırmaya göre, toplumun yüzde 96'sı geçim sıkıntısı içindedir. Yurttaşların yüzde 84,3'ü de, geçim sıkıntısı bir yana, açıkça geçinemiyoruz ve açız demiş. Bizim, bu sonuçlara, ekleyecek neyimiz olabilir ki?

Ne buyurmuş, Özal? Enflasyon rakamlarını, yasaklarız demiş. Bence, enflasyona ilişkin endeksleri yasaklamak yeterli değildir. Sosyal ve siyasal yaşama konulan yasaklar, ekonominin bütün alanlarını ilgilendiren rakamlara değin yaygınlaştırılmalıdır!.. Çünkü **"muzır"**lık ve **"hınzır"**lık, yalnızca sosyal ve siyasal yaşamla sınırlı değildir ki!...

Ama eğri oturup doğru konuşursak, Özal ve ekibinin, bu doğrultuda epeyce yoladığını söylemek yerinde olur. Nasıl mı? Özal, önce işsizlik rakamlarına elattı. O, hiçbir gerekçe göstermeden, açık işsizlerin sayısında 1,5 milyon dolayında azaltma yaparak, çalışma istatistiklerini yeniden düzenledi. Bu konuda, bununla da yetinilmedi; uluslararası kuruluşlara, işsiz sayısına ilişkin olarak Iş ve Işçi Bulma Kurumu'na kayıtlı işsizlerin sayısı verilmeye başlandı; ve böylece, Türkiye'deki 4 milyonun üstündeki işsizler ordusu, bir milyon dolaylarına indirilivermiş oldu.

Dahası var. Özal ve ekibi, Devlet Planlama Teşkilatı'nın görevleri arasında olan gelir dağılımı araştırmasını yasaklamakla kalmadı; onlar, aynı zamanda, Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından derlenen işçi ücretlerinin yayınını yasakladılar. Neden? İşsizlik, işçi ücretleri ve gelir dağılımına ilişkin araştırma ve yayınlar **"muzır"**dır da ondan!..

larının sürekli artmakta olduğu belirtilerek, **"Türkiye'nin bütçe açığının 1987 yılında daha da büyümesi ve fiyat artışlarının devam etmesi beklenmektedir"** denildi.

Toplantıda söz alan Enver Çalışkan

ransta gelen öneri üzerine, Zaandam'da zorunlu konut alanların sorunlarıyla ilgilenmek üzere komite kurulması kararlaştırıldı. Kurulan komite LSOBA ile ilişki ku-

2. Ev sahiplerinin çoğunluğu 3 yıldan fazla bir süre ev bürolarında sıra beklemelerine rağmen kendilerine ev sırası gelmemiştir.

3. Ev sahiplerinin lisan sorun-

hastalık kasasından aldıkları aylıklarla geçinen insanlardır.

Komite anket sonuçlarını değerlendirdikten sonra belediye, partiler ve kurumlarla bir dizi toplantılar yaparak kamuoyu yaratmaya çalıştı ve belediye ve partilerden yetkililerin katılacağı bir toplantı düzenlemeyi kararlaştırdı.

Ev sahiplerinin toplantısı

26 Nisan 1987'de Poelenburg semtevi salonunda yapılan toplantıya 120 civarında ev sahibi, belediye meclisi üyesi, VVD, CPN partilerinden de FNV sendikası ile yerel gazetelerden temsilciler katıldılar. Toplantıya katılanlar şu görüşleri dile getirdiler:

"Hepimiz senelerce ev bürolarına yazılmamıza rağmen bizlere kiralık ev verilmemiş, bizzat belediyede ev satın almamız tavsiye edilmiştir. O dönemde çevremizde dolaşanlardan bugün hiçbiri ortada görünmemektedir. Gelirlerimiz düştüğü için evin borcunu, taksitlerini ödeyemiyoruz. Türkiye'ye dönmek istememize rağmen evlerin borçları yüzünden dönememekteyiz".

Evleri satılanlar ise, sosyal ödenekle geçinmek zorunda kaldıklarını, belediye garantisi olmayanların sosyal ödeneğin yarısı kadar bir ücretle geçinmek zorunda kaldıklarını, evlerini kendilerinin satamadıklarını, icra ile yarı fiyata satıldığını, böylece hem borç hem de kira yükümlülüğü altına girdiklerini belirttiler.

Toplantının sonunda şu önerilerin belediyeye iletilmesi kararlaştırıldı.

1. Icra yoluyla ev satışları durdurulsun.
2. Evleri belediye satın alarak, ev sahibine kiraya versin.
3. Faizsiz kredi olanakları sağlansın.
4. Evleri satılanların kalan borçlarını belediye üstlensin.
5. Türkiye'ye kesin dönüş yapmak isteyenlerin borçları silinsin.

Ayrıca anket sonuçlarının ve toplantıdaki kararların bir şikayet kitapçığı haline getirilerek aydınlatma çalışmalarının devam etmesi değişik şehirlerde komitelerin LSOBA ile birlikte Hollanda çapında bir komite oluşturarak sorunun bakanlığa iletilmesi yönünde çaba sarfedilmesi de karar altına alındı.

Vergi İndirim Yasasından yabancı işçiler zarara uğradı

Vergi haksızlığına karşı dilekçe vererek itiraz edelim

1986-1988 dönemini kapsayan Federal Almanya Vergi Indirimi Yasası'nın yabancı işçilere getirdiği ayrımcılık konusunu çeşitli eyaletlerdeki mali mahkemeler inceliyor. Örneğin Bavyera'da 15, Baden-Württemberg'de 1, Kuzey Ren Vestfalya'da ise 16 dava açıldı. Davalar çocukları Federal Almanya dışında olan yabancı işçilerin bu çocuklarının vergi karnelerine işlenmemesi ve yıl sonundaki vergi denkleştirmesinde yurt dışındaki çocuklar için yapılan masrafların dikkate alınmaması üzerine açılıyor.

1 Ocak 1986 tarihinden itibaren yürürlüğe konulan bu uygulama sonucu yabancı işçiler büyük zarara uğrarken, Federal Hükümet milyarları bulan kârlar elde ediyor.

Eyaletlerde açılan davaların çokluğu nedeniyle birer emsal (örnek) davaya bakılacak. Bu davanın sonuçlanmasına kadar, haksızlığa uğrayan yabancıların itiraz hakları saklı kalacak. Bu nedenle gerekli itirazların derhal yapılmasında yarar vardır.

Vergi hukukunda 1 Ocak 1986'dan beri meydana gelen haksızlık karşısında mağdur olmamak için en başta 1986 yılı için **vergi denkleştirmesi dilekçesi** (Lohnsteuerjahresaugleich) için başvurulmalıdır. Maliye dairesinin tesbit ettiği iade miktarıyla birlikte hemen itiraz edilmelidir. Bu itiraz en geç bir ay içinde yapılmalıdır. Konu mahkemede ele alındığından maliye daireleri bu itirazlar hakkında karar verme yetkisine sahip değildirler. Itiraz hakları emsal mahkeme kararına kadar saklıdır. Vergi iadesi bildirimine karşı yapılacak itirazlar için örnek başvuru aşağıdadır. Bu konuda IG Metall sendikası şubelerinden danışma alınabilir.

Eşi ve çocukları ülkesinde olan yabancı işçilere bilindiği gibi bekar ve çocuksuz gibi 1. sınıf vergi karnesi veriliyor ve böylece daha çok vergi kesiliyor. İşsiz olanlar, işsizlik yardımı ödeneklerinin vergi kategorisine göre belirlenmesi sonucu daha az para alıyorlar. Bu nedenle işsizlik parası veya yardımı alanlar 1. sınıf vergi yükümlüsü olarak işlem görmelerine karşı itiraz etmelidirler. Ayrıca çalışma dairelerinin ödenecek paranın miktarını bildirdiğinde de buna itiraz miktarını bildirdiğinde de buna itiraz edilmelidir. Bu konuda yapılacak itiraz da ilişiktedir. Yine IG Metall şubelerinden konuya ilişik bilgi ve yardım alınabilinir.

Vergi dairelerinde yapılacak itirazlarda davayı inceleyen Eyalet Mali Mahkemesi'nin adı, dosya numarası, Maliye Bakanlığı'nın bu konudaki kararı ve genelge tarihi gibi bilgiler verilebilir. Bulunduğunuz eyalet için geçerli yukarıdaki bilgileri sendikanın yabancılar komisyonlarından veya şube bürolarından temin edebilirsiniz. Aşağıdaki örnek Baden-Württemberg eyaleti için düzenlenmiştir. Örneğin bu veriler Kuzey Ren Vestfalya eyaleti için 20.1.1987 tarihli ve Az. s 2030-87-V B 2 maliye Bakanlığı genelgesi ve Schleswig-Holstein eyaleti için ise 18.11.1986 tarihli Az. 310b-S2282-69 nolu maliye bakanlığı genelgesi şeklindedir.

Vergi denkleştirmesi için dilekçe örneği

....

Name und Adresse   Datum

....

Steuernummer

Sehr geehrte Damen und Herren,

gegen den Bescheid des Finanzamts .... vom .... über meine Lohn- bzw. Einkommensteuer für 1986 erhebe ich E i n s p r u c h .

Der Bescheid des Finanzamts beruht unter anderem auf dem Steuersenkungsgesetz 1986/88. Diese ab 1.1.1986 eingeführten Sonderregelungen, die Familienangehörige im Ausland anders behandeln wie die, die im Inland leben, verstoßen gegen Artikel 3 Absatz 1 und Artikel 6 Absatz 1 Grundgesetz beim Ausgleichgebot, Familieschutz. Außerdem verstoßen diese Vorschriften gegen das Diskriminierungsverbot in Artikel 7 EWG-Vertrag.

Ich beantrage, diesen Einspruch bezüglich der Regelungen des Steuersenkungsgesetzes bis zum Abschluß eines Musterverfahrens ruhen zu lassen, das beim Finanzgericht Baden-Württemberg unter Aktenzeichen IV K 12/86 anhängig ist. Das Finanzministerium Baden-Württemberg hat dem Ruhen mit Schreiben vom 11.11.1986, Aktenzeichen S 2282 a-32/86 grundsätzlich zugestimmt.

Mit freundlichem Gruß

1. Vergi kategorisine dahil edilmeye karşı itiraz dilekçesi örneği

Hinweis!

Gegen die Lohnsteuerklassen-Eintragung ist nur dann Einspruch einzulegen, wenn es um Arbeitslosengeld bzw. Arbeitslosenhilfe (Lohnersatzleistungen nach dem AFG) geht!

Muster Einspruch gegen Eintragung der Lohnsteuerklasse I

Name ....   Datum....................

Anschrift ....   Bei Kindern über 16 Jahre in Ausbildung:

....

An die Gemeinde ....   An das Finanzamt ....

Hiermit erhebe ich

E I N S P R U C H

gegen die Eintragungen auf der Lohnsteuerkarte 1987, insbesondere die Eintragung der Lohnsteuerklasse I.

Begründung:

Ich wende mich gegen die Eintragung der Lohnsteuerklasse I bzw. gegen die Nichtberücksichtigung meiner im Ausland lebenden Kinder.

Folgende Kinder sind mir steuerlich zuzurechnen:

1. ....
2. ....
3. .... usw.

§ 32 Abs. 2 Einkommensteuergesetz in der Fassung des sog. "Steuersenkungsgesetzes" vom 26.6.1985 (BStBl. 1985, 1, 391 ff.) verstößt gegen Art. u. Art. 6 Grundgesetz (Gleichheitsgebot, Schutz der Familie).

– Gilt nur für EG-Angehörige:

Die genannten Benachteiligungen sind nicht vereinbar mit dem Diskriminierungsverbot des Art. 7 EWG-Vertrages sowie Art. 7 der EWG-Verordnung 1612/68.

....

(Unterschrift)

Eski NATO generali Gert Bastian'la silahsızlanma üzerine görüştük

"Sıfır çözüm ciddiye alınmalıdır"

Erhan ÖZÇELİK

Eski Federal Alman generali Gert Bastian'la nükleer silahsızlanma üzerine görüştük. Bastian 1983 yılına kadar NATO'nun en büyük tank tümeni olan Federal Almanya'nın Würzburg kentindeki tümenin kumandanıydı. 1983 yılında NATO'nun orta menzilli nükleer füzeleri Avrupa'ya yerleştirmek amacıyla *"ikili karar"*ı alması üzerine görevinden ayrılan Bastian 1983-1987 yıllarında Yeşiller partisinden milletvekili oldu. Tekrar adaylığını koymayan Gert Bastian 13 eski NATO generalinin üyesi olduğu *"Barış ve Silahsızlanmadan Yana Generaller Girişimi"*nde aktif olarak çalışıyor.

Türkiye Postası: Sayın Bastian sizce nükleer silahsızlanma bir hayal midir? Gerçekleşme şansı nedir?

Gert Bastian: Nükleer silahsızlanma sadece gerçekleşebilir bir olasılık değil, bir zorunluluktur, eğer uzun vadede bir nükleer facia önlenmek isteniyorsa. Nükleer silahlanmadaki mevcut eğilim, sa; dece daha fazla silah değil, daha tehlikeli, daha korkunç silahların geliştirilmesinden yönedir. Bu silahlar artık caydırmaya yönelik değildir, tersine savaş sürdürmeye, üstünlük kazanmaya hizmet etmektedir.

Yeni silahlar yüksek isabet ve kısa zamanda hedefe ulaşma özelliğine sahiptirler ki, yanlış bir tesbit sonucu, yanlış bir karar alınma; sı ihtimali giderek büyümektedir. Bu tehlikeye ancak nükleer alanda topyekün silahlanmaya varmakla karşı konabilir.

Türkiye Postası: Nükleer silahlanmayı gerçekleştirmede sizce hangi adımlar atılmalıdır?

Gert Bastian: Sovyetler Birliği sayın **Gorbaçov** tarafından çok yapıcı öneriler geliştirdi. Başta kısa ve uzun mesafelere ulaşabilen orta menzilli füzeler alanında olmak üzere stratejik silahlar konusunda kapsamlı öneriler sundu. Bu önerilerin Batılı nükleer güçler tarafından, özellikle ABD ve Federal Almanya, fakat Fransa ve Ingiltere de bu nükleer güçlerin arasındadır, tüm insanlığın, bu arada Batı insanlarının da çıkarlarını yansıtan bu önerileri ciddiye almak ve olumlu bir sonuç elde etmek için yapıcı bir yaklaşımla bu önerileri değerlendirmek zorundadırlar. Bu öneriler temelinde silahsızlanmaya ulaşmak mümkündür.

Türkiye Postası: Sovyetler Birliği'nin bu önemli önerileri karşısında Federal hükümetin tutumunu kendine düşen sorumluluğa uygun buluyor musunuz?

Gert Bastian: Federal hükümetin tavrı son derece bulanık. Bu hü-

Gert Bastian, Erhan Özçelik'le

Türkiye Postası: Siz NATO'nun "ikili kararı" ile çelişkiye düştüğünüz için Federal Ordu'dan ayrılmıştınız. Şimdi ortaya çıkan durum NATO'nun kendi politikasını inkar ettiği anlamına gelmiyor mu?

Gert Bastian: Zamanında **"ikili karar"**a karşı getirdiğim eleştirinin doğru olduğuna bugün de inanıyorum. Benim eleştirim, bu kararın dengeyi sağlamak için silah gücünü artırmayı değil, doğrudan bir ek silahlanmayı hedeflemesine yönelikti. Sovyetler Birliği'nin SS 20 füzelerinin sayısını azaltması için, onu Pershing 2 ve Cruise füzelerinin yerleştirilmesiyle tehdit etmek gerekir, şeklindeki bir gerekçenin yanlış olduğunu savundum.

Batı'da NATO'dan yana bir dendilirse, Sovyetlerin konvansiyonel silahlardaki üstünlüğü sonucu savaş tehlikesi artar görüşü öne sürülüyor. Bir askeri uzman olarak bu görüşe katılıyor musunuz?

Gert Bastian: Benim inancıma göre bu durumda savaş tehlikesi azalacaktır. Çünkü günümüzde savaş tehlikesi yeni askersel stratejilerden ve bunlara bağlı olarak geliştirilen nükleer silahlardan kaynaklanıyor. Atom silahlarını yok edersek, Varşova Antlaşması'nın konvansiyonel silahlardaki üstünlüğü yüzünden Batı'nın ciddi ve hatta yaşamsal bir tehditle karşı karşıya olduğu, tezini **yanlış** buluyorum.

Varşova Antlaşması'nın, Sovyetler Birliği'nin NATO ve Avrupa'ya karşı böyle bir üstünlüğü söz

amacıyla yerleştirilen atom roketlerinin artırdığı tehdidi görebiliyorlardı. Bu silahlardan vazgeçmenin başta, böyle bir savaşın ilk kurbanları olacak olan Avrupalılar açısından da çok önemli olduğunu düşünen biz generaller esnek bir örgütsel yapıda birleştik.

Yılda 2-3 defa biraraya geliyoruz. Yine yılda bir kez mayıs ayında Viyana'da **Varşova Antlaşması** generalleriyle buluşuyoruz. Çok sayıda kitap yayınladık. Aramızdan 8 general üzerine bir film hazırlandı. Bu 8 generalden biri de benim. **Meslekten askerlerden, silahsızlanmayı savunan kişilere** dönüşen insanların düşüncelerini, politik görüşlerini, Avrupa'da savaş öncesi ve sonrası tarihsel olaylarla bağlı olarak ele alınan bu film, DDR, İngiltere, Yunanistan ve Hollandalı filmcilerin ortak çalışması. Bu film Sovyet ve Demokratik Almanya, Londra, Atina, İspanya ve San Fransisco'da sinemalarda başarıyla gösterildi. Bu saydıklarım grubumuzun çalışmalarından örnekler. Yayınlarımızla, filmlerle Doğu ve Batı'da yaşayan insanları aydınlatmak istiyoruz: **"Biz eski subaylar daha fazla silahla barışın sağlanamayacağını, tersine savaşın daha olası hale geleceğini söylüyoruz. Barışı korumak** istiyorsak hükümetlerimizi silahsızlanma için biraraya gelmeye zorlamalıyız.

Türkiye Postası: Göçmen işçilerin barış mücadelesindeki yeri konusunda ne düşünüyorsunuz?

Gert Bastian: Tabii, burada ilk planda Türkiyeli işçileri düşünüyorum, çünkü en büyük grubu onlar oluşturuyor. Benim için Türkler, bir Vestfalyalı, Bavyeralı, Hessenli, ya da Schleswig-Holsteinlı yurttaşlar gibidir. Kim burada yaşıyor ve çalışıyorsa, toplumun gelişmesine katkıda bulunuyorsa, o, **tüm yurttaşlık haklarından** yararlanabilmelidir. Burada seçim hakkına dikkati çekmek istiyorum. Yabancı işçiler seçim hakkına sahip olabilmelidirler ki, olup biten olay-

Klaus-Barbie'nin suç dosyası oldukça kabarık Binlerle ifade edilen tutuklama, işkence, kadınların ırzına geçme, cinayet ve toplama kamplarına gönderme. Şimdi insanlığa karşı işlediği bu suçların hesabını vermesi isteniyor.

Gestapo ajanlığından CIA ajanlığına terfi eden

Lyon kasabı Barbie hesap vermekten kaçıyor

Feridun AKSIN

Fransa'da **"Lyon kasabı"** olarak adlandırılan Klaus Barbie davası 11 Mayıs günü başladı. Klaus Barbie Ikinci Dünya Savaşından sonra izini kaybettirmeyi başaran Nazi Gestapo şeflerinden biridir. 1983 yılında ortaya çıkarılarak Fransa'ya getirildi. Şimdi 45 yıl önce işlediği cinayetlerin hesabını vermek üzere sanık sandalyesinde oturmaktadır. Uzun bir hazırlık döneminden geçen dava iki aya yakın bir süre devam edecek ve 4 Temmuz günü karara bağlanacak.

İnsanlığa karşı suç işledi

Klaus Barbie Ikinci Dünya Savaşı sırasında işlediği suçlardan yar-

bir ajan vasıtasıyla bazı direniş liderlerinin tutuklanmasını da sağlayabilmiş, ünlü lider Jean Maulin işkence altında öldürülmüştür. Klaus Barbie'nin bu cinayetleri **"insanlığa karşı işlenen suçlar"** olarak nitelendirilmektedir.

Gestapo şefliğinden CIA ajanlığına

Hitler Almanya'sının yenilgisinden sonra Avrupa'daki Amerikan birliklerine teslim olan Klaus

ketini örtü olarak kullanarak aşırı sağcı generaller yararına silah kaçakçılığı yapar. 1971'de Albay Bauzer tarafından yapılan askeri darbede önemli bir rol oynar. Darbe öncesinde Barbie'nin çeşitli kereler ABD'ye gidip geldiği tesbit edilmiştir. Rejimin danışmanı olarak **"Ölüm komandoları"** adı altında neofaşist bir paralel örgüt oluşturur. Maddi kaynağı uyuşturucu madde kaçakçılığından sağlanan bu örgüt 1980'de geçici sivil hükümetin devrilerek general Luis Garcia Meza'nın iktidara gelmesinde anahtar rolü oynamıştır.

Elbette dökülen kanlar her zaman yerde kalmıyor. 1982'de Bolivya'da seçimler yapılarak sol bir hükümet işbaşına geldi. Barbie de önce devlete olan bir borcunu ödemediği için tutuklandı, daha sonra da Fransa'ya verildi.

liği'nin bu önemli önerileri karşısında Federal hükümetin tutumunu kendine düşen sorumluluğa uygun buluyor musunuz?

Gert Bastian: Federal hükümetin tavrı son derece bulanık. Bu hükümet daha az silahla barışı sağlayacağını öne sürerek iktidara gelmişti. Hükümet, Avrupa'daki orta menzilli roketlerin yerleştirilmesi sırasında, sözde Sovyetlerin SS 20'leri karşısında, denge oluşturmak amacıyla Pershing 2'ler Avrupa'ya yerleştirildiğinde, hep **"sıfır çözüm"**den yana olduğunu öne sürüyordu. Mevcut nükleer silah potansiyelinin her iki tarafta da topyekün yokedilmesinden yana olduğunu söylüyordu. Şimdi Sovyetler bu "sıfır çözüm" temelinde görüşmeleri sürdürmek istediğinde, Federal hükümet birden bire bu çözümü benimsemez oldu.

Federal hükümet **"sıfır çözümü"** ideal bir çözüm olarak gördüğünü söylediği halde, türlü türlü **engeller** çıkartıyor. Sıfır çözümün kabul edilebilmesi için önce kısa hedefli orta menzilli füzeler ve orta menzilli füzeler üzerine görüşmek gerekir, diyor. Hatta, kimileri konvansiyonel (geleneksel) silahların **"sıfır çözüm"** üzerine görüşmelerden önce ele alınmasını istiyor ki, bu hiç de **inandırıcı bir tavır değildir.** Kendi savunduğu görüşü, diğer taraf kabul ettiğinde, bundan hemen vazgeçmek ve zorluklar çıkartmak olacak bir şey değildir.

onu Pershing 2 ve Cruise füzelerinin yerleştirilmesiyle tehdit etmek gerekir, şeklindeki bir gerekçenin yanlış olduğunu savundum.

Batı'da NATO'dan yana bir denge bozukluğu yoktu: orta menzilli füzeler açısından bakıldığında, gerçi karada konumlu Amerikan orta menzilli füzeleri yoktu, fakat Fransız ve İngilizlerin Batı Avrupa'nın savaş hizmetine sunulmuş o kadar çok füzeleri ve Amerikalıların denizaltılarda konumlu orta menzilli füzeleri vardı ki hiçbir şekilde bir dengesizlik sözkonusu değildi. Bu nedenle denge oluşturmak için karada da silah gücünün artırılması tezi gerçeği saptırıyordu. Bugün bu tezin yanıltıcılığı açıkça gözlemlenebiliyor. Çünkü şimdi kendi **"sıfır çözümlerini"** reddediyorlar.

NATO o zamanlar da aynı hedefi güttü, şimdi de aynı hedefi güdüyor: Hedefine tez ulaşan, yüksek isabet gücüne sahip, orta menzilli füzeleri Avrupa'ya yerleştirerek Sovyetler Birliği'ni stratejik ölçülerde hasar yaratmakla **tehdit** etmekti. ABD nükleer potansiyeline dokunmadan Avrupa topraklarından seri bir nükleer saldırı başlatarak hemen askersel üstünlük elde etmekti. Yani Avrupa'da sınırlanmış bir nükleer savaşın ABD adına sürdürülmesi.

Türkiye Postası: Sıfır çözümü eleştirenler sık sık, eğer orta menzilli füzelerde silahsızlanmaya gi-

Bastian, Münih'te bir barış mitinginde

yaşamsal bir tehditle karşı karşıya olduğu tezini **yanlış** buluyorum.

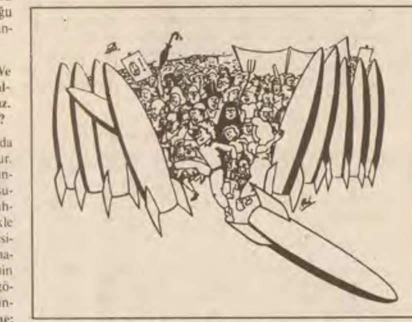
Varşova Antlaşması'nın, Sovyetler Birliği'nin NATO ve Avrupa'ya karşı böyle bir üstünlüğü söz konusu değildir. Savaş tankları, ağır toplar gibi alanlarda Varşova Antlaşması'nın çok az sayısal üstünlüğü vardır. Fakat buradan çıkarak Sovyetler Birliği'nin NATO Batı Avrupa'ya karşı başarılı bir toplu saldırı sürdürebileceğini iddia etmek doğru olmaz. Sovyetlerin, Batı Avrupa'yı ezip geçeceğini, 24 saatte Atlantik'e ulaşabileceğini savunmak saçmalıktan başka bir şey değildir. Sovyetlerin askersel gücü buna yetmez. Zaten dünya çapında olaya bakıldığında NATO daha güçlü askersel ittifaktır. NATO, Varşova Antlaşması'ndan **daha fazla askere ve silaha** sahiptir, dünyanın tüm büyük denizlerinde güçlü **donanmaları** ve gerektiğinde çok kısa zamanda Avrupa'ya aktarılabilecek güçlü hava **harp filosu** vardır. NATO yeterince güçlüdür, Avrupa'yı bir savaş halinde savunabilir. Kaldı ki, ben kesinlikle şuna inanıyorum: Ne **Kremlin'**de, ne de **Varşova Antlaşması'**nın diğer ülkelerinin başkentlerinde hiç kimse **Batı Avrupa'ya saldırmayı düşünmemektedir.** Batı tarafından ikide bir öne sürülen bu tez saçma ve barış bozucu olduğu kadar hiçbir gerekçeye de dayanmamaktadır.

Türkiye Postası: Siz "Barış Ve Silahsızlanmadan Yana Generaller Girişimi"nde çalışıyorsunuz. Bu girişimi biraz tanıtır mısınız?

Gert Bastian: Bu girişim aslında oldukça tesadüfen oluşmuştur. Tüm NATO ülkelerinde, aralarından benim gibi yüksek rütbeli subayların da olduğu insanlar, silahlanmanın artmasının ve özellikle nükleer stratejilerin geliştirilmesinin Avrupalılara bir yarar sağlamayacağı, tersine savaş tehlikesinin Avrupalıların aleyhine artacağı görüşüne vardılar. Bu arada aralarında benim de bulunduğum **13 general** atom silahlarından vazgeçmenin gerekliliğini ve özellikle kışkırtıcı, savaş tehlikesini artırıcı, yüksek isabet niteliği olan, kısa sürede hedefe ulaşan, uyarı süresi kısa olan, caydırmaya değil de ilk saldırıya yönelik olarak **"ya kullan ya da düşman elinden alır"** vecibesinden yola çıkarak **kullanmak**

tüm yurttaşlık haklarından yararlanabilmelidir. Burada seçim hakkına dikkati çekmek istiyorum. Yabancı işçiler seçim hakkına sahip olabilmelidirler ki, olup biten olayları etkileme imkanı elde etsinler; aynı zamanda hükümetlerin oluşmasını da. Silahsızlanmadan yana partilerle, silahlanma yanlısı partiler arasındaki farklar onların tavırlarına yansıyacak. Bu önemlidir. Yabancılar seçim hakkına sahip olduğunda, sanırım, federal parlamentonun bileşimi de bugünkünden biraz daha farklı olur.

Türkiyeli işçilere hitaben söyleyebileceklerim: Bizim kanıtlarımıza kulak vermeleri ve daha fazla silahlanmayla, silahlara daha fazla para ayrılmasıyla kimseye yararlı olunmayacağına, böylelikle **daha fazla değil, daha az** güvenlik sağlanacağına inanmalarıdır. Silahsızlanma ve silahlara ayrılan paraların sosyal hizmetlerde, işyeri yaratılmasında, yatırımlarda, hasta çevremizin iyileşmesinde kullanılması tüm insanlara, sadece kendi ülkelerinde değil, sınırötesinde, diğer ülkelerdeki insanlara da daha fazla yararlı olunabilir. Tüm bunların silahsızlanma için mücadele etmenin gerekçesi olduğunu kavramak gerekir.

13 Haziran'a Bonn'dayız

13 Haziran cumartesi günü Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da yapılacak olan merkezi barış yürüyüşünün hazırlıkları ülke çapında barış girişimleri tarafından yoğun biçimde sürdürülüyor. Bonn barış eylemi "Atom füzeleri hurdaya çıkartılsın -İlk adım atılsın" belgisi altında düzenleniyor. Yürüyüş çağrısında "sıfır çözüm"ün derhal yaşama geçirilmesi ve ardından tüm diğer nükleer silahların yokedilmesi isteniyor.

İnsanlığa karşı suç işledi

Klaus Barbie İkinci Dünya Savaşı sırasında işlediği suçlardan yargılanıyor. Nazi Almanya'sının Fransa'yı işgali sırasında Lyon bölgesi Gestapo şefiydi. Bölgede direniş hareketi çok güçlüydü ve özellikle komünistlerin örgütlediği yurtsever hareketler işgalciler tarafından çok tehlikeli olarak görülüyordu. Barbie'nin başında bulunduğu **"Güvenlik servisi"** özellikle komünistlere karşı savaşla görevliydi. Bu servisin saldırıları elbette komünistlerle sınırlı kalmamış yahudilere ve diğer direnişçilere de yönelmiştir.

Lyon'da bulunduğu 1942-1944 yılları arasında Klaus Barbie'nin işlediği suçların ve cinayetlerin listesi çok yüklüdür:

14.321 kişi tutuklanmış ve işkenceden geçirilmiş, 7000 kadının ırzına geçilmiş, 4.352 kişi öldürülmüş, 7550 kişi toplama kamplarına gönderilmiştir. Kamplara gönderilenlerin büyük bir kısmı gaz odalarında can vermiş veya kamptaki şartlara dayanamayarak ölmüştür. Aralarında çok sayıda çocuklar da bulunuyordu.

Klaus Barbie, içeriye sızdırılan

Klaus Barbie CIA tarafından Bolivya'ya yerleştirildi ve kendisine Klaus Altmann adına gerekli evrakları düzenledi

Barbie bu kez de ABD gizli servisleri tarafından ajan olarak görevlendirilir.

Bir yandan Nazilere karşı, kurtarıcı edasıyla Avrupa'ya çıkan ABD birlikleri, öte yandan oluşturdukları CIC adlı gizli serviste binlerce eski nazi uzmanını çalıştırırlar. Klaus Barbie de bu uzmanlardan biridir. 1946-1950 arasında Fransa'ya karşı haberalma ve Alman Komünist Partisi'ne ajan sızdırma operasyonlarına katılır.

Daha sonra CIA'yla birleşen CIC örgütünün Robert Taylor adlı bir ajanı 1947 yılında Barbie için şunları yazmaktadır: **"... Barbie çok soğukkanlı ve korkusuzdur. Yürekten bir antikomünist ve inanmış bir nazidir. Kanımca ajan olarak kullanılmasının yararı hapiste tutulmasının sağlayacağı yarardan çok daha fazla olacaktır."**

Nazi şefleri özel mahkemelerde insanlık dışı cinayetlerinin hesabını verirken Klaus Barbie böylece izini kaybettirmeyi başardı.

1951 yılında CIA Barbie'yi **"Klaus Altman"** adı altında önce Arjantin'e oradan da Bolivya'ya geçirir. Aynı adla 1957'de Bolivya yurttaşlığına geçer.

Bolivya'da kaldığı süre içinde Barbie CIA ile sürekli ilişki içinde askeri diktatörlerin danışmanı olarak çalışır. Bolivya devleti ile birlikte kurduğu bir deniz taşıma şir-

man yerde kalmıyor. 1982'de Bolivya'da seçimler yapılarak sol bir hükümet işbaşına geldi. Barbie de önce devlete olan bir borcunu ödemediği için tutuklandı, daha sonra da Fransa'ya verildi.

1952 ve 1954'te Fransa'da gıyabında yapılan mahkemelerde ayrı ayrı suçlardan iki defa ölüme mahkum edilmiş bulunan Klaus Barbie'nin, Bolivya'da Klaus Altman adı altında yaşadığı daha 1972'de tesbit edilmişti. Fakat Fransız hükümetinin yargılanmak üzere kendilerine verilmesi isteği Bolivya Yüksek Mahkemesi tarafından reddedilmişti.

Irkçılığa ve faşizme karşı bir dava

Barbie davası Fransa'da günün baş konusudur. Barbie kendisinin **"Bir savaş durumunda verilen emirleri yerine getiren sıradan bir görevli"** olduğunu söyleyerek sorumluluktan sıyrılmaya çalışıyor.

Nedir ki, çok genç yaşlarında Nazi partisine yazılan, tam bir Gestapo ajanı olarak yetiştirilen Barbie, birtakım tanıkların ifadelerine göre işkencelere bizzat katılmıştır. Daha sonraki yıllarda da inancından hiç bir şey değiştirmediğini birçok kereler söylemiştir. Bu nedenle bu davanın Barbie'nin şahsında Nazi faşizminin de yargılanacağı bir dava olduğu inancı çok yaygındır.

Öte yandan işgal sırasında Nazilerle birlikte çalışan işbirlikçi çevrelerin kalıntıları da bu davanın henüz bilinmeyen bazı işbirliği örneklerini ortaya çıkarmasından kaygılanmaktadırlar. Bu nedenle bir kısım basın bir yandan **"kapanmış defterleri açmanın ne yararı var?"** kampanyaları sürdürürken, diğer yandan, direniş hareketine sızdırılan ajanı söz konusu ederek hareketin tümüne leke sürmeye yelteniyor.

Bu kampanyalara karşı bir konuşma yapan Fransız Komünist Partisi Meclis Grubu Başkanı André Lajoinie'nin sözleri özetle şöyle: **"Barbie işlediği bütün suçların hesabını vermelidir. Herşey açıkça ortaya çıkmalı, ne işbirlikçiler hoş görülmeli, ne de gerçek yurtsever direnişçilerin anılarına saygısızlık edilmelidir. Ve bu dava ırkçı ve faşist düşüncelerin yeniden güçlenmemesi için sürdürülen savaşıma katkıda bulunmalıdır."**

İspanya iç savaşı ve "Guernica"nın 50. yılı anısına

Pablo Picasso ve Guernica...

Guernica'nın tual üzerindeki evriminin son aşaması (Prado Müzesi-Madrid)

Serol TEBER

Kuzey Ispanya'daki küçük-tarihi **Guernica** kentinin, günümüzden tam elli yıl önce, Alman-Nazi uçaklarının saldırısı sonucu hemen tümüyle tahrip edilmesinden sonra, Ingiliz, Manchester Guardian gazetesi yazarlarından Peter Green, 29 Nisan 1937 günkü yazısında çok önemli bir gerçeğin altını çizmiştir...

"Biri çıkar da, Guernica'da, kentin, sivil halkın neden bombalandığını, bu vahşetin nedenini, saldırının amacının ne olduğunu sorarsa, ona, dört kelimelik bir yanıt verebilirim... 'Işte Bu Modern Savaştır'.

Modern savaşın amacı, savaş alanlarındaki orduyu yenmek değildir. Modern savaşın amacı, günlük yaşamı düzenleyen, üreten mekanizmayı parçalamak, bozmaktır... Ve bu, sivil halkı, demoralize etmek, onun direncini, savaşkanlığını kırmakla olur...

Eğer bir gün Avrupa'ya savaş gelirse, Avrupa'nın hemen her büyük kentinde, Guernica'da yaşanan görünümlerin benzerleri sahnelenecektir... Modern savaşın sonu gelmeyecektir... Tek seçenek, savaşların uygarlığı yok etmesine olanak vermeden, uygarlık savaşı ortadan kaldırmalıdır..."

Gerçekten de, Guernica'nın tüm sivil halkının bombalanmasından hemen iki yıl sonra başlayan 2. Dünya Savaşı boyunca binlerce kent tahrip edilmiş, milyonlarca insan yaşamlarını yitirmiştir.

Ancak, son kerte öğreticidir ki, böylesi olaylar, ayrıca büyük bir sanatkarın çalışmalarına da konu olduktan sonra, ayrı bir boyut kazan-

Picasso'nun bu ilk çalışmasında Guernica bombardımanı ile ilgiii ne uçaklar, ne saldırı, ne acı, ne ölüm ve hatta ne de -kaba- bir politik mesaj vardır. Burada, resmin sol kanadında bir boğa ve bunun üzerinde kanatlı bir kuş; diğer yanda, küçük bir pencereden elinde lamba-ışık tutan bir kadın görülmektedir. Orta alanda, ölümcül konumda, boynunu ileriye doğru uzatmış bir at yer alır...

Bu ilk çalışmada en etkin figür, elinde lamba tutan kadındır. Tüm kompozisyon içinde, yalnız o, olayı -hem konunun geçtiği ya da resmin sergilediği alanda, hem de tarihsel bir perspektif içinde- etkin değiştirme gücüne sahipmiş gibi görünmektedir...

girmiş. Ancak, bu arada ayrıntılar üzerinde 45 dolaylarında çalışma yapmıştır... Picasso, 11 Mayıs günü çalışmasını artık 7.77 metre boyunda ve 3.50 metre yüksekliğinde bir bez tual üzerine aktarmaya başlamıştır.

Resmin bundan sonra, tual üzerinde geçirdiği değişimleri arkadaşı, fotoğrafçı Dora Maar'ın çektiği resimlerden izlemek mümkün olmuştur. Fakat, Picasso, bu aşamada da, değişik malzemeler üzerine pek çok ayrıntı çalışması sürdürmüştür.

11 Mayıs ilk tual çalışmasında, boğa, resimdeki gerçek yerini almış. Ön orta plana, sıkılmış bir yumruk konmuş; fakat, yapıtın herilmiş boynu konmuş. Boğa başı ile kucağında ölmüş çocuğunu taşıyan kadının yüzleri birbirlerine iyice yaklaşmışlar, bir tür, neden-sonuş ilişkisine girmişlerdir...

Picasso'nun, 1 Mayıs 1937'de yaptığı ilk Guernica çalışması. Mavi kağıt, karakalem (26,9 cm x 20,9 cm.) Prado Müzesi - Madrid.

Picasso sıklıkla, "ben hiçbir zaman bir sanat eseri üretiyorum diye resim yapmadım. Benim çalışmalarım tümüyle araştırma uğraşılarıdır. Ben sürekli olarak, mantıksal bir sıralama içinde araştırıyorum. Bunlar benim zaman

Guernica'nın tual çalışmasının 5-6-7 aşamalarında daha çok ayrıntılar üzerinde durmuş; genel kompozisyon son biçimi almıştır. Bu büyük duvar resmi 4 Haziran 1937 tarihinde tamamlanmış ve Paris'deki Ispanyol Pavyonuna konmuştur...

***

Picasso'nun Guernica'da uyguladığı çalışma düzeni karmaşık bir görünüm izlenimi vermekte; olayın nerede, ve ne tür bir hacimde geçtiği, ışığın nereden geldiği kolayca anlaşılmamaktadır. Bask madencilerinin ölüm ya da bereket rengi olan cıva parlaklığı yapıtın kavranmasını daha da zorlaştırmaktadır...

Ancak, tüm **"anlaşılmaz"** görünümüne karşın resimdeki figürler Antik Çağ tapınaklarında kullanılan klasik şemaya göre yerleştirilmişlerdir. Burada, görece büyük bir orta alan ile bunun yanlarında iki küçük kanat-yan bölüm vardır; ve kompozisyon bu yapılanmaya uygun bir biçimde yerleştirilmiştir... Ayrıca, figürlerin tarihsel evrimlerinin kökenleri de ilk çağ sanat yapıtlarına dek uzanır. Örneğin

Picasso'nun 8 Mayıs 1937'de yaptığı XII. Guernica çalışması. "Genel Kompozisyon". Beyaz kağıt, karakalem (45,4 cm ⁶ 24,1 cm.)

Picasso, çağının sorunlarını bir çocuk coşkusuyla solumuş ve bunları çalışmalarında özgün ürünler olarak yeniden yansıtmıştır... Picasso'nun kişiliği, sanatı ve yaşadığı tarihsel dönem birlikte evrimleşmişler ve birbirlerini tamamlamışlardır...

MIR'deki arıza giderildi

san yaşamlarını yitirmiştir.

Ancak, son kerte öğreticidir ki, böylesi olaylar, ayrıca büyük bir sanatkarın çalışmalarına da konu olduktan sonra, ayrı bir boyut kazanmış ve insanlık tarihinde silinmez izler bırakmış. Hatta çok kez, tarihin bu büyük acılarla dolu süreleri, bu ünlü sanat yapıtları aracılığı ile yeni boyutlarda tartışılır olmuştur... Örneğin, Leningrad savunmaları başlı başına bir tarihtir. Ancak, Dimitri Şostakoviç'in 7. Le; ningrad Senfonisine konu olduktan sonra bundan da öte bir şey olmuştur.

Guernica'da da benzer bir olgu yaşanmış. Ve bu olay bir anlamda, Picasso'nun çalışmasına, anıtsal yapıtına konu olduktan sonra tarihe girmiştir...

Hiç kuşkusuz, tarihi, pratik nesnel yaşam belirler. Fakat, kimi zamanlar, sahici sanat yapıtları da, onu ölümsüzleştirir...

***

Picasso, Guernica'nın bombardıman olayını 28 Nisan 1937 günü gazetelerden okumuş. 1 Mayıs'ta Paris'de yapılan gösterileri izlemiş; ve aynı gün, Paris'de açılacak sanayi sergisi için kendisinen istenen duvar resminin konusunu kafasında kurmuş ve hemen ilk çalışmalarına başlamıştır...

Picasso sıklıkla, "ben hiçbir zaman bir sanat eseri üretiyorum diye resim yapmadım. Benim çalışmalarım tümüyle araştırma uğraşılarıdır. Ben sürekli olarak, mantıksal bir sıralama içinde araştırıyorum. Bunlar benim zaman içindeki deneyimleridir. Bu konuda araştırma yapmak isteyenlere belki yardımcı olur diye de onları tarihlendirip, numaralıyorum..." demiştir.

Kuşkusuz bu çalışma ilk Guernica'nın tamamlanmış konumu arasında büyük farklar vardır. Ancak, boğa, at ve elinde lamba-ışık tutan kadından oluşan üç temel figür belirginleşmiştir. Picasso, 1 Mayıs günü, bugüne değin bilindiği kadarı ile 6 çalışma yapmış. Buralarda konuyu ve tek tek figürleri yeniden tartışmış; özellikle at'ın konumu üzerinde ilginç denemelere girişmistir...

Picasso, 2 Mayıs 1937 günü yaptığı çalışmalarda, özellike at'ın boynu, başı üzerinde yeni içerik ve biçim aramaları yapmış 8 Mayıs 1937 tarihinde, yapıtın genelini, bir kez daha gözden geçirmiş. Hem boğa'nın, hem at'ın, hem de kadının, resim içindeki kompozisyonlarını değiştirmiştir... 8 Mayıs günü, geç saatlerde Picasso, yeniden ayrıntılar üzerinde çalışmış. Özellikle at ile kucağında ölmüş çocuğunu taşıyan ananın konumları üzerinde durmuş. 9 Mayıs günü, gene aynı konuyu yeniden işlemiş. Sonra, yeni bir kompozisyon denemesinden sonraki tual çalışmalarında bu sıkılmış yumruk deforme edilerek kaldırılmıştır. Tual çalışmasının 3. aşamasında, boğa'nın salt başı kalmış; orta bölümdeki savaşçının konumu değişmiştir...

Picasso, Guernica'nın 4. tual aşamasında amaçladığı noktaya ulaşmaya başlamış. Boğanın salt başı kalmış, bedeni tümüyle resimden çıkarılmış, ortaya atın başı-ge-

Picasso'nun 24 Mayıs 1937'de, Guernica için yaptığı bir ayrıntı çalışması. Ağlayan Bir Kadının Başı. Beyaz kağıt, gri ton, karakalem (23,4 cm. ^{6} 29,2 cm.) (Prado Müzesi-Madrid)

iki küçük kanat-yan bölüm vardır; ve kompozisyon bu yapılanmaya uygun bir biçimde yerleştirilmiştir... Ayrıca, figürlerin tarihsel evrimlerinin kökenleri de ilk çağ sanat yapıtlarına dek uzanır. Örneğin boğa başının sergilenişi, Mısır duvar resimlerini çok anımsatır...

Guernica, hiç kuşkusuz tüm sanat tarihinin üzerinde en çok tartışılan ve yine de her seferinde ortaya yeni ve değişik sorunlar getiren yapıtlarından biridir. Guernica'da hemen tüm figürlerin fakat özellikle boğa ve at'ın konumları-etkinlikleri günümüzde de tartışma konusudur. Ancak, Picasso, 1945 yılında, **boğanın direkt faşizmi değil fakat karanlık bir gücü, atın ise Ispanya halkını simgelediğini** söylemiştir...

Picasso'nun 1 Mayıs 1937'de yaptığı VI. Guernica çalışması. Genel Kompozisyon. Beyaz kağıt, karakalem (64,7 ^{6} 53,6)

Guernica'da sergilenen belki de en önemli mesaj, topyekün savaş döneminin yaşandığı günümüzde, tekil kahramanlık görünümleriyle dolu sanat yapıtlarının çağının aşıldığı ve korkunun, ölümün, acının olduğu kadar, umudun ve direncin de artık ancak birlikte çalışma ve dayanışma içinde sağlanabileceğidir... Ancak, burada ne korkunun vurgulanmasında, ne de umudun üretilmesinde hiçbir dogmatik slogan ve hazır reçete yoktur... Insanlar bunları pasif-edilgen değil, aktif-etkin olarak algılarlar ve yeniden üretip yansıtabilirler...

***

Picasso, Guernica çalışmasıyla sanatın taraflılığının genel bir manifestosunu vermiş; bir başka deyişle, Guernica'dan sonra, artık **"yansız"** suya sabuna dokunmayan bir sanattan sözetmek olanaksızlaşmıştır...

***

Yakıştırma olasılığı güçlü, ancak güncelliği bugün de geçerli bir anekdot hep anlatılır... 1938 yılında Paris'de, Guernica'nın bir reprodüksiyonunun yanında duran Picasso'ya, Fransa'da görevli bir Alman-Nazi subayı, **"Bunu siz mi yatınız?"** diye sorunca, Picasso, **"Hayır, siz yaptınız?"** diye yanıt vermiştir...

Militarizmin, Ispanya'da egemenliği ele-geçirmesinden sonra, Guernica, Picasso'nun isteği üzerine 1939 yılında, New York Modern Sanatlar Müzerine konmuş. Ve sonra da, **"Bu resim, Ispanya Cumhuriyetinindir; ancak Franco militarizmi yıkıldıktan ve Ispanya'da yeniden cumhuriyet, demokrasi kurulduktan sonra Ispanya'ya gidebilir."** diyen Picasso'nun öneri-si-vasiyeti doğrultusunda ve Picasso'nun 100. doğum yılı anısına, 1981 yılında Madrid'e getirilmiş. Prado Müzesi'ne kurşun geçmez bir bölüme konmuştur...

***

Picasso'nun 1 Mayıs 1937'de yaptığı IV. Guernica çalışması, "At". Mavi kağıt, karakalem (26,7 ^{6} 20,9)

Picasso'nun, 11 Mayıs 1937'de yaptığı ilk tual çalışması (7,77 m. ^{6} 3,50 m.)

MIR'deki arıza giderildi

Gazetemizin 10 Nisan tarihli sayısında yeni Sovyet uzay istasyonu MIR hakkında bilgi vermiş ve bu istasyona bağlanmak üzere uzaya yollanan "Quant" isimli astronomik araştırma biriminin ana istasyona 200 m kadar yaklaşmakla beraber beklenmedik bir arıza yüzünden bağlanamadığını haber vermiştik.

11 Nisanda MIR'de çalışmakta olan iki kozmonot (Yuri Romanenko ve Aleksander Lavyekin) uzay elbiselerini giyerek boşluğa çıktılar ve arızanın sebebini araştırdılar. Sonuçta uzay istasyonu ile kvant biriminin birbirlerine kenetlenmesini sağlayan bağlanma aygıtına yabancı bir cismin takılmış olduğu anlaşıldı. Kozmonotlar bu cismi uzaklaştırdıktan sonra birimin bağlanması önceden planlandığı gibi otomatik olarak gerçekleşti. Böylece otomatik isitemlerin gelişmesindeki büyük ilerlemelere rağmen insan faktörünün önemi bir kere daha anlaşılmış oldu.

Kvant biriminin MIR'e kenetlenmesiyle MIR-KVANT-SOYUZ TM2 birimlerinin ucuca eklenmesiyle oluşan 51 tonluk ve 35 metre boyunda bir uzay kompleksi kurulmuş oldu.

Daha sonra, 23 Nisan günü Progres 29 tipinde bir yük aracı uzaya yollandı ve o da otomatik olarak MIR'e bağlandı. Progres 29 tipi araçlar uzaydaki istasyonlara gerekli malzemenin yollanması için kullanılıyor. İçindeki malzemeler boşaltıldıktan sonra Progres 29 tekrar uzay istasyonundan ayrıldı.

Haziran sonuna doğru bir Suriyeli ve bir de Sovyet kozmonotundan oluşan uluslararası bir ekip MIR'e uçacak ve uzay istasyonunda beş gün kalacak.

Essen'de ünlü Türk ressamı Abidin Dino'nun bir sergisi açıldı

"Sanatçı için dünyadan habersiz çalışmak yaratmak mümkün değil"

Serpil ERYILMAZ

"Buraya gelmemin başlıca nedeni Baykurt (Fakir Baykurt) **gibi, Aydın** (Aydın Karahasan) **gibi çok sevdiğim arkadaşların bu işi istemesi ve elbette ki Ruhr gibi Türk emekçilerinin ve aydınlarının yoğun olduğu bir yerde de sergi açmak boynumun borcuydu. Bunu yapmasam kendimi suçlu sayacaktım."** diyordu Abidin Dino...

Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi ve Kuzey Ren Vestfalya Sanatçılar Derneği'nin çabaları sonucu Abidin Dino'nun küçük boy resimlerinden oluşan bir sergi 9 Mayıs'ta Federal Almanya'nın Essen şehrinde Halk Yüksek Okulu'nda (VHS) açıldı. Serginin açılışı nedeniyle Essen'e gelen Abidin Dino 7 Mayıs'da Gemeinwesen Zentrum' da çok sayıda Türkiyeli emekçi ve aydının katıldığı bir sohbet toplantısı, 8 Mayıs'da da bir basın toplantısı yaptı.

dostluklar kuruluyor. 1934'de Sovyet sinemacı **Yutkeviç**'in davetlisi olarak Lenfilm stüdyolarında çalışmak üzere Leningrad'a gidiş. 1937'ye dek dekoratör ve ressam olarak film çekimi uygulamalarına katılır Dino ve Sovyet sanatçılarıyla tanışır. 1937 sonunda Paris'e yerleşen sanatçı burada 20. yüzyılın sanat görüşlerini etkilemiş sanatçılarla dostluklar kurar. **(Picasso, Malraux, Dullin, Tzara vd.)**

1938'de tekrar yurda dönüş, yeni bir sanatçı kuşağı (Bedri Rahmi, Sait Faik, Orhan Veli, İlhan Berk, Sabahattin Eyüboğlu vd.) ile buluşma ve resim başta olmak üzere sanatın çeşitli dallarında çalışmalar. 2. Dünya Savaşı öncesinde ve savaş sırasında ırkçılığa, Turancılığa karşı demokratik özgürlüklerden yana ilerici sanatçılarla birlikte mücadele. Genç sanatçılardan Avni Arbaş, Selim Turan, Nuri İyem' le birlikte Liman Grubunun kuruluşu. Ve 1939'da liman emekçilerini konu edinen serginin açılışı... Politik nedenlerle 1941'de önce Mecitözü sonra Adana'ya sürgün. Bu yıllarda oyun yazarlığı, heykel çalışmaları ve Çukurova ırgatlarını konu edinen resim dizileri. Bu dönemde Yaşar Kemal ve Orhan Kemal'le sık sık biraraya gelir Dino.

1946'da eşi doçent Güzin Dino'nun yanına gitme izni alarak Ankara'ya gider. 1949'a dek Ankara'da kalan ressam Anadolu'dan ve insanlardan esinlenen iki sergi açar, bütün resimleri satılır. Bu dönemde Sabahattin Ali,

1951'de keskinleşen politik ortamda baskılar karşısında yurtdışına çıkar, ilk durak Roma' dır. Yurtdışına çıkışından önce Anadolu çanak çömlek geleneğine dayanarak yaptığı çağdaş 90 parça seramik hakkında soruşturma açılır, pek çoğu yokedilir, sonunda da yersiz olduğu anlaşılır. Roma'da pek çok ünlü İtalyan sanatçısıyla tanışır, sergilere katılır.

1952'de Paris'e yerleşir. Picasso, Ehrenburg, Aragon, Elsa Triolet ve daha niceleriyle dostluklar kurar, birlikte çalışır. Avrupa'nın çeşitli sanat merkezlerinde, Amerika'da ve Türkiye'de sayısız sergi açar. Resim dizilerinin konularından bazılarını şöyle sı-

Abidin Dino basın toplantısında

Dino'nun serginin açılışında gazetemiz için çizdiği bir Türk kadını başı deseni

olayı çok çapraşık ve zengin bir olaydır. Çok az gelişmiş hatta hiç gelişmemiş bir Afrika sanatı modern sanatı Kübizm'i etkileyebilmiştir. Kültür sanatı ekonomik gelişmeyle atbaşı yürümez her zaman. Bazen aykırılıklar gösterir. Ve zaten bu da dünyamızın zenginliğini ortaya çıkarır. Şunu demek istiyorum ki, bugünkü günde dünyadan habersiz çalışmak, yaratmak

çiçekler yapmıştır. Ama bunu da iyi anlamak lazım. Belki de iyimserlik göstermek en kötü günlerde, o da bir savaş şekli olabilir. Fakat bugünkü günde herkes gibi Karadeniz çayını etkileyen bir olay yahut da Kanada'daki geyikleri etkileyen bir olay bizi duygusuz bırakamaz. Herkes gibi aranızda yaşıyorum, aynı şeyleri duyuyorum, duymam lazım. Yalnız çok dikkatli davranmak lazım, bazen çabucak sanatta yansıyan güncel bir olay gerçek boyutunu kazanmıyor. Bazen romanda olduğu gibi klasik büyük romanların hepsi 50 senelik bir arayla yazılmış olayları yansıtır. Mesela Tolstoy'un Savaş ve Barış'ı 50 yıl geriden, Balzac'ın bütün romanları, 50 yıl geriden giden olayları yansıtır. Yani sanatçıdan derhal bir tepki beklemek galiba yanlış. Daha doğrusu gösterse de belki tam olayın değerini veremiyor. Nitekim pek çok ressamların resminde bunu bulamayacaksınız. Ama bu bir kusur değil. Belki en güzel atom konusundaki resmi 50 sene sonra bir ressam yapacaktır. Mesela İsa'nın çarmıha gerilişini ressamlar birkaç yüz yıl sonra meydana getirdiler."

Yurtdışındaki genç şairden içerdeki genç şaire

Şair Nevzat Çelik'e açık mektup

Solgun yaprak dökümlerinde sarı eylül kokuyordu resmin
Ayrılığımız nice sonyazlar tüketti
Nazlı gurbetler devşirdik alacaşafağında ülkemin
Nerde tanışmıştık hangi umut ustasıyla bölüştük düşleri
Sırası değil mi mavi deniz çiçeklerinin
Artık yer yok hiçbir sözcüğe
Mayıs özlemleridir öpüp kokladığımız
Hüzünler kurşunlanacak alanlarda
Ve kucaklaşacağız
Yurdumun ilkyazında

Gazete sayfalarında, kıyıda köşede kalmış küçük bir haber. Şair Nevzat Çelik Metris Cezaevi'nde kendisine gelen mektupların verilmemesini ve dışarıyla olan bağlarının koparılmasını protesto etmek için açlık grevine başladı, diye yazıyordu. Şafak Türküsü'nü anımsadım birden. Kitaptaki resmini. Şiirlerinle gönderdiğin mektuplarını okudum yeniden. Nasıl da tanıyordum seni. Aynı yaşta olmanın iletişimiydi belki bu. Ya da ayrılığımızın üzerinden geçen yedi yıla karşın yüreklerimizin, bilincimizin aynı yolculuğu...

Zorlama belleğini, hiç görüşmedik seninle. Benzer yazgılarla yoğrulduk o kadar. Aynı günlerde ayrıldık; yalnız ben gurbette çoğaltıyorum özlemlerimi. Aynı özlemlerle üretiyorum şiirlerimi. Karşıyakadan şiir yazmanın zorluğunu bilirsin...

Aradan günler geçti. Türkülerin kulaklarımda hiç dinmedi. Yirmi iki gün sonra bir haber geldi: Haklarını aldığını, açlık grevini bıraktığını yazıyordu, yine küçük haber. İlk mektubu ben yazmalıydım. Daha elime kalemi almadan, Müebbet Türküsü kitabında şiirlerin çıkageldi. Nasıl borçluyum sana, tüm bu mektupların yanıtını vermeden nasıl rahat eder insan...

Yeniden birlikte olmak umuduyla, hoşçakal kardeşim.

1 Mayıs 1987
Mehmet Sevda

---

kısa...kısa...kısa...

WDR müzik şenliği

Mayıs ayının son haftasında WDR bir müzik şenliği düzenliyor. İlgi duyanlar için program şöyle:

30.5.87, cumartesi

Saat: 15.00, Yer: Köln, Domplatz

Arkadaş folklor ekipleri, Baba Orient Rock, Talip Özkan, Burhan Öcal, (Saz/Darbuka), İbrahim Tatlıses ve 14 kişilik saz ekibi.

Saat: 20.00, yer: Köln Musikhochschule (Dagobertstr.), giriş

Pek çoğumuzun ilk kez Nazım Hikmet'in **"Sen mutluluğun resminiçizebilir misin Abidin?"** dizelerinden tanıdığımız Abidin Dino ülkemizin sanat ve kültür yaşamında bir olay. Dopdolu yaşamı ve sanatı üzerine birşeyler yazabilmek ne yazık ki sayfamızın çapını aşıyor. Ama bu dopdolu yaşamdan kısa da olsa kesitler vermek istiyoruz.

23 Mart 1913 İstanbul doğumlu Abidin Dino. Resim sevgisi erken yaşlarda başlıyor. İlk çizgiler ve yazılar 1931'de **"Artist"** dergisinde yeralıyor. İlk resimlediği kitaplar Nazım Hikmet'in **Sesini Kaybeden Şehir ve Bir Ölü Evi**'nin kapağı. (1931-32) Karikatürcü ve gazeteci olarak dergilere yazan, çizen Dino'nun Babıali yokuşuyla yakınlaşması başlıyor bu dönemde ve zamanın ünlü sanatçı ve aydınlarıyla

Ankara'ya gider. 1949'a dek Ankara'da kalan ressam Anadolu'dan ve insanlardan esinlenen iki sergi açar, bütün resimleri satılır. Bu dönemde Sabahattin Ali, Pertev Boratav, Ahmet Arif, Niyazi Berkes, Azra Erhat'la dostluklar kurar. 1949'da sıkıyönetim kalktığı için tekrar İstanbul'a geri döner ve Nazım Hikmet'in açlık grevi sırasında özgürlüğüne kavuşması için yoğun çaba gösterir.

1951'den bu yana yurtdışında Dino. Ama hep Türkiye'ye gitmeyi istediğini söylüyor

Dino'nun sergide yeralan bir deseni

luklar kurar, birlikte çalışır. Avrupa'nın çeşitli sanat merkezlerinde, Amerika'da ve Türkiye'de sayısız sergi açar. Resim dizilerinin konularından bazılarını şöyle sıralayabiliriz. İşkenceler, Atom Korkusu, Uzun Yürüyüş, Uzay, İkinci Dünya Savaşı, Adalar, Acı, İstanbul Gözler Kapalı, Eller, Çiçekler, Çıplaklar ve daha niceleri...

Ünlü ressamla Essen'de yaptığı basın toplantısında görüşme fırsatı bulduk. Uzun yıllardır yurtdışında yaşayan ve uluslararası üne sahip çok az sayıda sanatçılarımızdan biri olarak sanatını ulusal faktörlerin nasıl etkilediğini sorduğumuzda bizi Picasso ile ilgili bir anısını anlatarak yanıtladı.

"Valarius'ta Picasso ile birlikte çalışırken haftada birkaç kere Chagal da gelirdi. Seramik yapanların bir merakı vardır, fırından pişmiş olarak çıkan seramikleri sabırsızlıkla beklerler. Çocuk doğumu gibi birşeydir. Fırına girdiği vakit başkadır, seramik çıktığı vakit başkadır. Renkler pişerken oluşur. İşte fırını bekliyoruz, açıldı, parça parça seramikler çıktı. Picasso bakıp, 'Ne tuhaf şey' **dedi.** 'Bu seramik Türk seramiği, besbelli, bu seramik' **kendi seramiği için** 'İspanyol, bu seramik Rus' **dedi. Yani ulusallık öylesine bir birikimin ürünü ki, kültürel birikim, o nasıl olsa, istemeseniz de zaten var, kaçınılmaz bir şekilde."**

Uluslararası arenada gelişen olayların sanatına etkisini de şöyle dile getirdi Dino: **"Çağımızdaki sanatçı Mallraux'un deyimiyle** 'düşsel bir müzeye sahip'. **Düşsel müzeden maksadı şu ki, 20. yy.'da her sanatçı dünyanın dört bucağındaki sanat akımlarını yakından biliyor ve zaten onların bir parçası. Plastik sanatlardaki bilgimiz 18. veya 19. yy'daki sanatçıdan çok daha zengin. İletişim araçları, müzelerin çokluğu, TV, sanat kitaplarının bolluğu bize Afrika'nın en uzak bir noktasındaki sanat olayını tanıtıyor, sevdiriyor. Bildiğiniz gibi mesela Kübizm'in doğuşu bile Afrika sanatlarının etkisinde kaldı. Bu da gösteriyor ki sanat**

nlıklar gösterir. Ve zaten bu da dünyamızın zenginliğini ortaya çıkarır. Şunu demek istiyorum ki, bugünkü günde dünyadan habersiz çalışmak, yaratmak mümkün değil zaten."

Abidin Dino'nun son dönem çalışmalarında atom, nükleer tehlike, radyasyon temaları ağırlıkta. Niçin bu temaya ağırlık verdiğini de şöyle anlatıyor:

"Galiba sanatçının kaderi, hepimizin paylaştığı bir kader. Dünyanın büyük olayları hepimizin hayat memat sorununu etkileyen olaylar, sanatçıyı da ister istemez etkiliyor. Yalnız bu etki otomatik bir etki değildir. Mesela Picasso İspanya savaşını ünlü Guernica resmiyle candan bir şekilde anlatmıştır da, 2. Dünya Savaşı boyunca Fransa'da yaşadığı halde çok güzel deniz kızları, balıklar,

Nazım Hikmet'in çizgisinden Abidin Dino

konusundaki resmi 50 sene sonra bir ressam yapacaktır. Mesela Isa'nın çarmıha gerilişini ressamlar birkaç yüz yıl sonra meydana getirdiler."

9 Mayıs günü sergisinin açılışına gerek Türkiyelilerin gerekse Almanların ilgisi çok fazlaydı, resimlerin sergilendiği salonlar tıklım tıklım doluydu ve kataloğu imzalatmak isteyenler sanatçının önünde uzun kuyruklar oluşturdular. Her imza isteyene özen le desenler çizerek karşılık verdi Abidin Dino.

Son olarak açılışta kulak misafiri olduğumuz bir konuşmayı vererek noktalayalım. 7 yıldır Federal Almanya'da yaşadığını ve böylesi sanat olaylarının hemen hemen tümünü izlediğini söyleyen bir Türkiyeli : **"Bugüne dek böyle şey görmedim, ilgi çok fazla, sanatçılar imza vermek için beklerler çoğu zaman, şimdi sanatçının önünde bitmek tükenmek bilmeyen kuyruklar var, büyük bir olay bu"** diyordu. O sırada bir hanımdan aldığı yanıt da şöyleydi:

"Abidin Dino olayı bu, böylesine çok seyrek rastlanıyor!"

Evet, Fakir Baykurt'un deyimiyle Dino'nun eserlerinden azın da azından oluşan bu sergiyi gezmelerini tüm okurlarımıza tavsiye ediyoruz. Bir kez daha hatırlatalım, Essen Volkshochschule'deki sergi 16 Haziran'a dek sürüyor.

30.5.87, cumartesi

Saat: 15.00, Yer: Köln, Domplatz

Arkadaş folklor ekipleri, Baba Orient Rock, Talip Özkan, Burhan Öcal, (Saz/Darbuka), İbrahim Tatlıses ve 14 kişilik saz ekibi.

Saat: 20.00, yer: Köln Musikhochschule (Dagobertstr.), giriş serbest, Süleyman Erguner, Necdet Yaşar, İlhan Özgen, makam müziği, (Ney, Tambur, Kemençe). Tayfun'un bestesi olan Ararat efsanesi. Aralarında Okay Temiz'in de yer aldığı 8 caz sanatçısı.

31.5.87 Pazar,

Saat: 11.00, yer: Gürzenich salonu, giriş serbest. Nedim Hazar, Geo Schaller (Morgenland), Orhan Temur saz ekibi.

Saat: 18.00, Köln Philarmonie (Giriş 8,- 12,- veya 16,- DM) Mikis Theodorakis, Zülfü Livaneli.

(Theodorakis-Livaneli konseri için ayrılmış kontenjandan ücretsiz davetiye elde etmek mümkün. Bunun için bir zarfın üstüne adresinizi yazıp, içine kaç adet davetiye istediğinizi bildiren notu koyup üzerine 80'Pf'lik pul yapıştırınız. Daha sonra bu zarfı başka bir zarfın içine koyup üzerine 'WDR Köln, Türkische Redaktion, 5000 Köln1' yazarak postalayınız. Bu durumda en fazla 4 ücretsiz davetiye alma olanağı var, elbette kontenjanın elverdiği ölçüde)

Mehmet Uyanık'ın resim sergisi

Hamm şehri kültür dairesi tarafından Federal Almanya'da yaşayan ressamlarımızdan Mehmet Uyanık'ın resimlerinden ve tahta baskılarından oluşan bir sergi açıldı. 31 Mayıs'a dek sürecek sergi sırasında 18-22 Mayıs tarihleri arasında Anadolu seramik fırınıyla alternatif seramik çalışması yapılacak eylem sırasında fırın sanatçı tarafından kurulacak.

Sergi ve eylem adresi şöyle:

Maximilianpark Halle 3
Grenzweg 76, 4700 Hamm 1

Sabri Uysal'ın konseri

Ozan Sabri Uysal'ın 23 Mayıs 1987 cumartesi günü Duisburg Halk Yüksek Okulu'nda (Volkshocschule) bir konseri var. Saat 19.30'da başlayacak olan konserde Sabri Uysal saz eşliğinde söyleyecek.

DEDİLER Kİ...

"Bana kim yöneliyorsa taşa çarpar, kafasını dağıtır." **Başbakan Turgut Özal**

"Benim milletimin yüzde 89'u müslüman, kulakları küpelilerden pek hoşlanmıyor." **TV Dairesi Başkanı Mehmet Turan Akköprülü**

"Şeriat o kadar geniş bir şeydir, o kadar geniş bir mevzuudur ki, onu anlamaya bir insanın ömrü kifayet etmez." **Milliyetçi Çalışma Partisi Genel Başkanı Abdülkerim Doğru**

"Kravat belimde, Kuran elimde." **ANAP milletvekili Engin Cansızoğlu**

"Osmanlı daha laikti." **Suudi Arabistan'da yaşayan eski MSP milletvekili ve başbakanın kardeşi Korkut Özal**

"Sağlık hizmetlerinde ABD'den ileri olduğumuz şeyler var." **Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Mustafa Kalemli**

"Patron olmayı belki adındaki anlamı yüzünden istemiyorum." **Banka genel müdürü Ibrahim Betil**

"Muhteşem bir subay"

ABD Savunma Bakanı Yardımcısı Richard Perle, *"Karanlıklar Prensi"* olarak anılır. Beyaz Saray'daki *"şahinlerin"* en şahinidir. Nisan ayı sonunda yine Türkiye'de boy gösterdi Perle. ABD askeri yardımının azaltılması üzerine sorulan bir soruya *"eğer sorunlar Başkan Reagan ve Cumhurbaşkanı Evren'e kalsa hemen çözülürdü. Veya general Torumtay ve bana kalsa yine hemen çözülürdü. Çünkü Torumtay muhteşem bir subaydır"*.

Ne *"muhteşem"* subaylarımız varmış da, haberimiz yokmuş dedik kendi kendimize. Fakat biraz arşivi karıştırınca Torumtay'ın *"muhteşemliği"* çıkıverdi karsımıza. Neden *"muhteşemdi"* Torumtay?

— ABD ile SIA görüşmelerine genelkurmay adına katılmıştı.

— SIA'nın ABD için en uygun koşullarda üstelik *"yardımlarını"* azaltılması pahasına imzalanmasını sağlamıştı.

— Türk Silahlı Kuvvetlerinde 12 Eylül'den sonra Necdet Öztorun, Necdet Üruğ ve Nejat Tümer'den sonra *"üstün hizmetlerinden dolayı"* Amerikan madalyasına layık görülen 4 generalden biriydi.

— 1978 yılında hazırlığına başlanan *"Bayrak"* adlı 12 Eylül darbe planının hazırlanmasında önemli bir rol oynamıştı.

— 12 Eylül öncesinde *"darbe ortamının olusturulması"*nda 1 Mayıs 1977'de dahil birçok katliam düzenleyen CIA kontrolündeki Kontr-gerilla'nın bağlı olduğu Genelkurmay 2. başkanlığını üç yıl (83-84/ 85-86/ 86-87) *"başarıyla"* yürütmüştü.

— 1987 yılında emekliliği gelmiş olmasına rağmen *"uzun vadeli bazı konularla ilgili yeni görev verildiği"* ve 2 yıl daha KKK olarak kalması *"uygun görülüyordu"*.

Böyle bir subayın *"muhteşem"* olması için, Amerikan madalyası var, SIA başarısı var, Kontr-gerilla hizmeti var, darbe hizmeti var ve önde 2 yıl daha *"uzun vadeli görevi"* var.

Nasıl *"muhteşem"* olmasın ki?

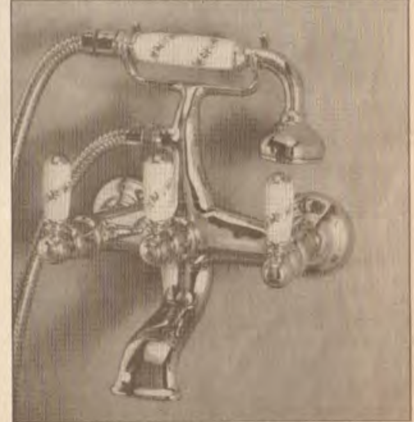

Yol ortasında bayılan kadının günlerdir aç olduğu anlaşıldı

DYP'nin açlık araştırması

Türkiye'de her 5 kişiden biri aç yaşıyor!

Çelişkiler ülkesi Türkiye

Türkiye'de yayınlanan Ev ve Ofis dergisinde banyo ve mutfak dekorasyonu için Italya'dan ithal edilen aksesuarlara yer verilmiş. Bunlara göz gezdirirken gözümüz bir musluğa takılıp kaldı. Niye mi? Çünkü *"porselen volanlı 22 ayar altın kaplama klasik armatür"* diye tarif edilen bu muslu. ğun fiyatı 513.800 TL.

Öte yandan DYP Izmir Il Başkanlığı tarafından hazırlanan ibret verici bir rapor yayınlandı gazetelerde. Bu rapora göre Türkiye'de her 5 kişiden biri aç yaşıyor. Raporda 10 milyon insanın

Sultan Doğan adındaki genç kadın komşuları tarafından sokakta baygın vaziyette bulundu. Hastaneye kaldırılan genç kadının açlık komasına girdiği, bu nedenle bayıldığı doktorlar tarafından söylenmiş. Sultan Doğan issiz kocasının evi terketmesinden, günler süren iş arama çabalarının da boşa çıkmasından sonra en son parasını birkaç gün önce bir ekmeğe verdiğini ve duğunu söylemiş. Aç olduğunu komşularına da söylemeyi gururuna yediremeyen Sultan Doğan *"ben dilenci değilim"* diyor.

Çelişkiler ülkesidir Türkiye. Bir yandan sabah kalkıp elini yüzünü yıkamak için altın musluğu çevirenler, böylece güne elini altının sıcaklığıyla ısıtarak başlayan insanların, diğer yanda ise sokak ortasında açlıktan düşüp bayılanların yaşadığı

anlam yüzünden istemiyorum." **Banka genel müdürü İbrahim Betil**

"Burada biz yarışmadık, Türkiye yarıştı. Bu sonuç, tam AET'ye girmeye hazırlandığımız bir sırada Türkiye'ye Avrupa'dan dışlamayı amaçlayan bir sonuçtur ve bilinçli bir şekilde bize puan verilmek istenmemiştir." **Eurovision'da "0" puan alarak sonuncu olan şarkıcı Seyyal Taner**

"Yüzünüz her akşam soda ile yıkayın" **Güzellik uzmanı ve şarkıcı Sibel Egemen**

"Artık destek falan isteyecek durumumuz kalmadı ve böylece gazetelere de iş kalmadı." **Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu**

"Oruç oruç pazarlık olmaz. Ramazanda çekişmenin yararı yok. Oruç bitsin, haziran ayında Asgari Ücret Komisyonu'nu toplantıya çağırırız." **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mükerrem Taşçıoğlu**

Resmi bir ziyaret!

Milli Güvenlik Konseyi yeni adıyla Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyeleri *Nurettin Ersin, Tahsin Şahinkaya, Nejat Tümer* ve *Sedat Celasun*'un beraberlerinde eşleri de olduğu halde Güney Kore'deki Devlet Danışma Konseyi'nin davetlisi olarak resmi bir ziyaret nedeniyle 22 Nisan günü Güney Kore'ye hareket ettiler. Ama her nedense konsey üyeleri ve eşleri doğrudan Güney Kore'ye gitmeyip İngiltere'de uçaktan indiler. Sonra büyük bir gizlilik içinde üç gece Londra'da konakladılar. Londra'nın ünlü, lüks otellerinden Dorchester'de kalan generaller ve eşleri üç gün boyunca bir güzel Londra'yı gezdiler, alış verişler yaptılar. Bu arada Londra Büyükelçisi Rahmi Gümrükçüoğlu da şereflerine bir akşam yemeği verdi. 25 Nisan'da Londra'dan ayrılan dörtlü her nedense yine Güney Kore'ye gidememişler. Herhalde uçak yolunu şaşırmış olmalı ki, bu kez de Tokyo'ya inmişler. Tokyo'da bir iki gün gezen generaller en nihayet Türkiye'den yola çıktıktan sonra Güney Kore'ye vasıl olmuşlar. Bu çok resmi ziyaret sırasında da, Türk Şehitliğinin yanısıra tarihi ve turistik yerleri dolaşmışlar. Kendilerinin benzeri bir yapısı olan Güney Kore Devlet Danışma Konseyi'nin üyeleriyle de biraz sohbet etmişler.

Güney Kore'den ayrılan generallerimiz her nedense yine Türkiye'ye dönmediler. Şöyle Hong-Kong ve Singapur'a da bir uzanıp ondan sonra Türkiye'ye vasıl olacaklar. Sonuçta konsey üyelerinin ve eşlerinin 6 günlük devlet kasasından ödenen resmi ziyaretleri 17 güne uzayıvermiş.

Ne dersiniz? Acaba şaşkın pilot mu rotayı şaşırdı da, generallerimizi böyle yanlışlıkla dünyayı dolaştırdı? Yoksa generaller Amerika'da ameliyat olup, süreksasını da oralarda devlet kasasından besleyip, saltanat yaşatan Özal'a mı özendiler?

Bizim omuzu kalabalıkların resmi ziyaretlerine akıl sır erdirmek zor!

zırlanan ibret verici bir rapor yayınlandı gazetelerde. Bu rapora göre Türkiye'de her 5 kişiden biri aç yaşıyor. Raporda 10 milyon insanın gizli açlık çektiği belirtilirken, cumhuriyet tarihinde ilk kez hastane kayıtlarına açlıktan ölümler kaydedildiği de açıklanıyor.

Daha geçen hafta İzmit'te terketmesinden, günler süren iş arama çabalarının da boşa çıkmasından sonra en son parasını birkaç gün önce bir ekmeğe verdiğini ve o günden bu yana da aç olböylece güne elini altının sıcaklığıyla ısıtarak başlayan insanların, diğer yanda ise sokak ortasında açlıktan düşüp bayılanların yaşadığı bir Türkiye...

Türk kaşığı ile!

Avrupa Şarkı Yarışması (Eurovsion) Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapıldı. Yarışmaya Melodi isimli parçayla katılan Seyyal Taner hiç *"beklenmedik"* bir şekilde tek puan dahi alamadan ekonomik, politik ve anti biotik hezimete uğradı ve sonuncu oldu.

Yarışmanın arkasından Brüksel'den naklen Köln Radyosuna beyanat veren Taner şöyle dedi: *"Efendim olay politiktir. Puan alamayışımızın nedeni Türkiye'nin Ortak Pazara üyelik başvurusudur".*

Gördünüz mü suçluyu? bu *"mantıktan"* hareketle çıkan sonuç şudur: Türkiye Ortak Pazar'a başvurmasaydı, herhalde birinci falan olurdu. 50'li yılların ortasından beri yapılan yarışmalarda hiç puan alamamak bildiğimiz kadarıyla bugüne kadar hiç bir ülkeye nasip olmamıştır. Bu yeni bir rekordur.

Sonra neden üzülüyoruz ki? Yarışmayı kazanan, bize "balerin" diye yutturulmaya çalışılan dansöz kızımız Burçin Orhon'un arkadaşı ve 7 yıl Türkiye'de yaşayan "eniştemiz" Johnny Logan değil mi?

(Stern'den)

Federal Almanya Çalışma Bakanı karnavalist Norbert Blüm

